

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)

วันศุกร์ที่ ๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ขณะนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้วผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งว่า ตามที่วุฒิสภาได้ลงมติแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติสภาผู้ส่งสินค้าทางเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและบริมลึงก์ทางทะเล พ.ศ. นั้น ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับ ดังกล่าวแล้ว เห็นว่าเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย และเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๑๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๑.๒ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติให้ความเห็นชอบเรื่องการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว

๑.๓ ด้วยประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพฤหัสบดีที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้รับทราบงบการเงิน ประจำปี ๒๕๓๘ ของกองทุนประกันสังคมตามมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แล้ว ผมจึงขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียนวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม

รับรองรายงานการประชุม ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันจันทร์ที่ ๑๓ กันยายน
๒๖ และครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๖ ที่ท่านสมาชิก
ท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมประการใดหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมดังกล่าว
ต่อไปเป็นเรื่องด่วน พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้เสนอรายชื่อ ผู้ที่เห็นสมควรแต่งตั้งเป็นกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์เป็นเรื่องด่วนคำวุฒิสภา เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามความในมาตรา ๒๖
แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒

อนึ่ง คณะรัฐมนตรีได้ขอให้มีการประชุมลับ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของคณะรัฐมนตรี
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๒ จึงขอให้ดำเนินการเรื่องนี้มีประชุมลับ ขอเชิญผู้ที่ไม่
เกี่ยวข้องออกนอกห้องประชุม และขอให้งดการกระจายเสียงหรือแพร่ภาพทางโทรทัศน์
วงจรมืดภายในบริเวณของสภาเป็นภาพชั่วคราว

(ผู้ที่อยู่ในที่ประชุมและผู้เข้าฟังการประชุม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการประชุม
ได้คล้อยไปจากห้องประชุม)

หมายเหตุ ตั้งแต่หน้า ๕ ถึงหน้า ๑๗ เป็นรายงานการประชุมลับ
พิจารณาเรื่องด่วน เรื่อง พิจารณาให้ความเห็นชอบ
การแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หมายเหตุ รายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันศุกร์ที่ ๑๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖ เป็นวาระงานการประชุมลับพิจารณาเรื่องด่วน เรื่อง พิจารณาให้ความเห็นชอบการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการตรวจรายงานการประชุม และพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับพิจารณาเสร็จแล้ว และวุฒิสภาได้มีมติในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๓๗ ไม่ควรเปิดเผยผลรายงานการประชุมลับดังกล่าวจึงไม่รวมอยู่ในวาระงานการประชุม

ประธานวุฒิสภา : คือไปนเป็นการประชุมโดยเปิดเผย

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ซึ่งสภานิติบัญญัติฯ เสนอ

เห็นชอบแล้ว

๑๘๘

ที่ สผ ๐๐๐๘/๓๕๑๘๙

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอู่ทองใน กท ๒๐๓๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ตัวสในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. . . . ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต บุนนาค

(เจ้าสตราจารย มารุต บุนนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ
ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราช
บัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการ
พิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม

๒๕๓๖

ไพศิษฐ์ พัฒนกุล
(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พัฒนกุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน

พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและ
กองทุนเงินทดแทน

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ถือกำหนดเกี่ยวกับการ
การคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสมัยการ
ที่ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้กอง
กองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของ
เจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุน
เงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในส่วนที่เกี่ยวกับงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงาน
ประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวง
มหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน เป็นพระราช
บัญญัติที่สมบูรณ์และจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สามารถปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (๒) รัฐบาลวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลกับเอกชน
- (๓) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครูหรือครูใหญ่
- (๔) นายจ้างซึ่งดำเนินการที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อแสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ
- (๕) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านคนมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนด คำนวณหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีใดๆ และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่นายจ้างหรือตามคำสั่งของนายจ้าง

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือมีเหตุความผิดปกติหรือซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปเป็นระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นเวลานานตามคำสั่งของนายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตาย เพราะประสบเหตุ

อันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างทำงานหรืออุบัติเหตุตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตราย ทั้งนี้เป็นระยะเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

"สูญเสียสัมรรถภาพ" หมายความว่า การสูญเสียชั่วคราวหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย หรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

"เงินทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

"ค่าทดแทน" หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

"ค่ารักษาพยาบาล" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจการรักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

"ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

"การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน" หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย และสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจ หรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

"ค่าทำศพ" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

"เงินสมทบ" หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากับกองทุนเงินทดแทนเพื่อให้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

"กองทุน" หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินทดแทน

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัตินี้

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ การเรียกรังหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นเหตุตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและนำคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐

ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอต่อสำนักงานความระบือชก เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๙ หากเกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้าง ซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่ายเงินทดแทนเงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทนเงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม

ให้ผู้รับเหมาขั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วง ซึ่งมีใช้นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทนเงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบียดเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างตัววิชีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี ใดสการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการ ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ใช้นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง

ให้ผู้ประกอบกิจการหรือผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งมีใช้นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทนเงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบียดเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา ๑๓ กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งราชการต่าง ๆ ต่อกองทุน กำหนดเวลาขึ้นคำร้องเรียกเงินทดแทน และกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่ขู่ผู้ใดไว้ ณ พระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้ออยู่ในประเทศ หรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เพื่อเลขที่การพิจารณาเห็นเป็นการสมควร เลขาธิการจะให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีได้

หมวด ๒

เงินทดแทน

มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมกับอันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่ง โดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพ ในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าค่าศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย โดยไม่มีผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปฝังกลบก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพเกินหนึ่งในสามของค่าทำศพ ตามมาตรา ๑๖ ไม่ได้ ให้นายจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วจึงไม่มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคม ของลูกจ้าง ในกรณีที่ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลา ซึ่งไม่สามารถทำงานได้แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนหรือร่างกาย โดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพ โดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(๔) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทนให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับการสูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้น ๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงความตาย ในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าวให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิแต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๐ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง

(๑) บิดามารดา

(๒) สามีหรือภรรยา

(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปีและยังศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

(๔) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีและทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหามีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันตลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้สืบทอดตามมาตราหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตายหรือสูญหาย

มาตรา ๓๑ ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๓๐ ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา ๓๐ ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาสมรสใหม่หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอุปการะกันฉันสามีหรือภรรยากับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา ๓๐(๓) หรือ (๔) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

มาตรา ๓๒ นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยของลูกจ้างเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างเสพยาเสพติดหรือดื่มสุราระหว่างปฏิบัติงาน

(๒) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตราย หรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบ

อันตราย

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบการบังคับคดี

มาตรา ๓๘ การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๓๐ แล้วแต่กรณีจะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวกันได้จำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา ๓๕ การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๓๐ แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ทงจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีความวินิจฉัยว่าลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ทงจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ทงจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๓๐ ไปก่อน ถ้าวูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือคำสั่งใหม่ตามมาตรา ๕๑ นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปยื่นมาทงจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทน ตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด ๓

กองทุนเงินทดแทน

มาตรา ๓๖ ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคม เพื่อจ่ายเงินเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา ๓๘ และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๓๙

ได้กกองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ กองทุนประอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง
- (๒) เงินสมทบ
- (๓) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา ๒๔
- (๔) เงินเพิ่มตามมาตรา ๕๖
- (๕) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๕๗
- (๖) เงินค่าปรับที่ได้จากถาวรเปรียบเทียบตามมาตรา ๖๖
- (๗) ทริพอลีนที่มีผู้บริจาคให้หรือ เงินอุดหนุน
- (๘) รายได้อื่น
- (๙) ดอกผลของกองทุน

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่า เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา ๒๖ เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดศไม่ติดงนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่าสเป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนจ่าส

กระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษา และส่งเสริมหารฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมหรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา ๕๓

มาตรา ๒๙ การรับเงิน การจ่าสเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เห็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๓๐ ภาสวินหนึ่งร้อยยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานสงชพุดและรายงานการรับจ่าสเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบบัญชีและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘

คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน" ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน ไม่เกินฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคม เป็นกรรมการและเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ

การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางการแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือ ประกันภัย

มาตรา ๓๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุน และการจ่ายเงินทดแทน
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และระเบียบต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับการบริหารเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน
- (๔) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒
- (๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ถอด
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา ๓๑ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้นั้นได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่แทน

มาตรา ๓๖ การประชุมของกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่มีอายุปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๗ ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนทั้งรัฐมนตรีแต่งตั้ง

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการทรงสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการ และเลขาธิการ

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๙ การประชุมของคณะกรรมการการแพทย์ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่าห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๐ คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการและสำนักงาน

(๓) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในกาขอลอกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓)

Legislative Institutional Repository of Thailand

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๘๑ คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์ จะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายได้

การประชุมของคณะกรรมการให้นำมาตรา ๗๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสิ่งเอกสสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จำเป็นพิจารณาได้ในการนี้ จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา ๘๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการอาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่าอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๔

เงินสมทบ

มาตรา ๘๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการและทั้งที่ทนอาศัยจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ ตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ๓ ส่วนกิจการแห่งที่ทนอาศัยจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

มาตรา ๘๕ เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบ จากนายจ้างตามมาตรา ๘๔ ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีนายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละสี่ห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้าง ตลอดจนระเบียบวิธีการอื่นจำเป็นเพื่อให้สำนักงาน

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาวะของกองทุน และจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่

ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจ ในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลด หรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา

มาตรา ๘๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลา หรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

มาตรา ๘๗ เดชชอิกการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อาชีพ และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งค่าเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบ หรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่ยังไม่ยอมชำระสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด อาชีพ และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึดอาชีวะ และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยที่เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบ เพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

LIART

หมวด ๖

การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์

มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่น่าจะจ้าง ทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายตามมาตรา ๔๘ หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา ๔๙ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายส่วน และออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมีข้อชี้ว่า

คำสั่งสามารถหนึ่งก้าเป็นกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างกำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่น่าจะจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่ง

ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้าง สถานที่อื่นตามที่นายจ้างและผู้ลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน

มาตรา ๕๑ ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับเงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ ไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๘ หรือมีกรณีตามมาตรา ๑๙ ให้นายจ้างเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป

ในกรณีที่ยื่นเท็จจริงปรากฏขึ้น ในภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวข้องกับ
เงินทดแทนตามมาตรา ๕๐ คลาดเคลื่อนไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้
นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้

ในการที่มีการเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการเลิกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับ
เงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนา
ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ซึ่งได้รับ
คำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราช
บัญญัติแล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์
เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือ
การประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งซึ่งตามมาตรา ๔๗

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้
ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิ
นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาล
แรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัย พึงคณะกรรมการตาม
วรรคหนึ่ง เป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินค้ำประกันตามจำนวนที่พนักงานเจ้าหน้าที่
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทน
ตามคำพิพากษาของศาล ให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ค้ำประกันแก่สำนักงานเพื่อให้
สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ คือไป

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา ๒๕๑ หรือผู้มีสิทธิตาม
มาตรา ๒๐ หรือนายจ้างตามมาตรา ๔๕ ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์
หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่
หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๕ ในการยื่นข้ออ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการก่อกวนการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือ คำพิพากษาของศาล ก็ให้จ่ายภาษีในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือ คำพิพากษากิ่งที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาหนึ่งที่ส่งให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ หรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภาษีในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้งดการเสียเงิน เพิ่มเติมตามมาตรา ๕๖

มาตรา ๕๖ ให้นำมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๔ และมาตรา ๖๐ มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขึ้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้าง ตามมาตรา ๑๐ และผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๑ โดศลนโอม

หมวด ๗
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ คำนวณดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงาน ของผู้จ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลา ทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบบัญชีหรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ้าสภาพ ถ้าส่วเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไป ตรวจสอบหรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควร เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในคืนที่จะปฏิบัติ การให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จ หรือให้ส่ง

(๓) อีดี อาอีดี หรือชายพลัดกลางทรัพย์สินล้มตามคำสั่งของเลขานุการ ตาม มาตรา ๕๗

มาตรา ๕๘ ในการปฏิบัติกิจการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ ให้บุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องอำนาจความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี

มาตรา ๕๙ ในการปฏิบัติกิจการตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตร ประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

การส่งหนังสือ

มาตรา ๖๑ ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมิน เงินสมทบของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง สั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ๓ กุมภาพันธ์ หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้า ไม่พบนายจ้าง ๓ กุมภาพันธ์ หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างหรือพบนายจ้างแล้ว นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรณคดีภาวะแล้วละออกหรือทำงานในบ้าน หรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำได้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบ ในที่ซึ่งเห็นได้จาง ๗ สำนักงานของ นายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือภูมิภาคหรือถิ่นที่อยู่ที่ของนายจ้าง เมล็ดได้ ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับ

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๓ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะกรรมการที่ตั้งตามมาตรา ๕๓ หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๗ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่ง ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีใ้ต่อทุกข์ตามมาตรา ๕๒ หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการ ของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มา หรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

Legislative Institutional Repository of Thailand

มาตรา ๖๖ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงานตั้งข้อไปนั้นเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรลงโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

(๑) เลขที่การหรือผู้ซึ่งเลขที่การมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้น ใน กรุงเทพมหานคร

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขที่การหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ให้ลงในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรานี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบมาในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้ว ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๓ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะได้มีประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ตามมาตรา ๕๕ ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

๒๕๒

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธิ

มาตรา ๖๘ คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ จนกว่าคำร้อง หรือคดีนั้น ๆ จะถึงที่สุด

มาตรา ๗๐ บรรดาประกาศหรือคำสั่งที่ลบล้างประกาศ หรือคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎหมายวางระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ และต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ ขณะนี้เหลือ เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้อีก ๕๒ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา นายพนิต อารยะหิรัญ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาเมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม

พ.ศ.๒๕๓๖

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๖

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. (ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทน และ
กองทุนเงินทดแทน

เหตุผล

โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕
ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้มีขึ้นบังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับ
การคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสมัยภาวะการณ์ใน
ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอน
กองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย และของ
เจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุน
เงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไว้เป็นของสำนักงาน
ประกันสังคม กระทรวงมหาดไทยหรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวง
มหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน เป็นพระราช
บัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมาย
ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประธานวุฒิสภา : คณะรัฐมนตรีจะมีชื่อไว้ชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่รับ

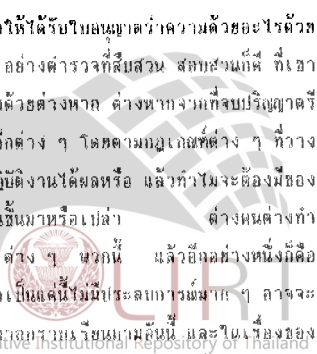
นายไพฑูริศ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ

สังคม) : ไม่มีครับ

ประชาชนวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ธรรมบุญ

นางธรรมบุญ ผัดพลี : ขอขอบคุณท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพพระพมเห็นด้วย
กับที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติยกย่อง^{นี้}มา โดยเฉพาะเพื่อความโปร่งใสและแจ่มชัด
ของการปฏิบัติงาน และโดยเฉพาะที่จะจ่ายเงินทดแทนต่าง ๆ ^{นี้}ให้แก่พวกที่จะ
ประสงค์จะลากรรรมที่เป็นลูกจ้างต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมีข้อที่กระผมอยากจะกราบเรียน
ถามเพื่อประโยชน์แก่การที่จะพิจารณาเป็นหลักการและในบางที่จะแปรญัตติ

ในประการแรก คือตามมาตรา ๕ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอญัตติ
คือขอให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิ
ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินค่าทดแทน
ตามพระราชบัญญัติ^{นี้} คืออันนี้กระผมกราบเรียนถามว่าปกติอย่างสรรพากรก็ดี ศาลากรก็ดี
หรือว่าหน่วยงานราชการต่าง ๆ ซึ่งมักจะไม่มีเหตุกับประชาชนหรือหน่วยงานอื่น เขาก็จะอาศัย
บวิการของกรมอัยการ หรือสำนักงานอัยการสูงสุด เวลา^{นี้}ที่เรียกกันเป็นญัตติเป็นการ
ทำในอันนี้เราจะต้องเห็น^{นี้} ไม่ใช่อย่างนั้นอีกหนึ่งข้อกลายเป็นแต่แต่ละกระทรวงแต่ละสำนักงาน
ก็เป็นศาลาจักรของตัวเองทั้งหมด มีคนจะแก้ต่างคดี ฟ้องคดีหรือมีคนที่จะไปจัดไปสืบสวน
แล้วก็มีคนจะตัดสิน ค้างในนี้^{นี้} เหมือกับตัดสินได้ หรือไม่บางกรณีก็ให้เปรียบเทียบได้
อัน^{นี้}ซึ่งพออนุมัติ เพราะเป็นทางปฏิบัติที่ดำเนินการได้ผลรวดเร็ว แต่ว่าการที่จะให้มี
พนักงานเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะไปว่าต่าง แก้ต่างคดีโดยเฉพาะ เขื่อนไว้คน^{นี้} เท่านั้นเอง นอก
มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์^{นี้} แม้แต่จะให้ได้รับใบอนุญาตว่าความด้วยอะไรตัว
ส่วนหนึ่ง เพื่อจะดำเนินการได้อย่างอัยการก็ได้ อย่างตำรวจที่สืบสวน สภส่วน^{นี้} ที่เขา
เป็นหน่วยกลาง เขาก็จะต้องได้รับการฝึกฝนอบรมด้วยต่างหาก ต่างหากจากที่จบปริญญาตรี
มาแล้ว อย่างอัยการอย่างหนึ่งถึงต้องไปสอบเทียบอีกต่าง ๆ โลกตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่วาง
ไว้ แต่อันนี้เขื่อนไว้กว้าง ๆ กระผมเกรงว่าจะปฏิบัติงานได้ผลหรือ แล้วทำไมจะต้องมีของ
ตัวเองอันนี้ก็กล่าวว่าเป็นเรื่องขอสงสร้างลาลาจักรกันขึ้นมาหรือเปล่า ต่างคนต่างทำ
อย่างนี้ หมกอีกหนึ่งข้ออัยการสูงสุดก็เลิกไปได้ ต่าง ๆ พวกนี้ แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือ
ในการที่จะฟ้องคดีแล้วแก้ต่างคดี กระผมก็เกรงว่า^{นี้} เป็นคนไม่มีความชำนาญ^{นี้} ๆ ลากจะ
เสียประโยชน์มากกว่าที่จะได้ประโยชน์ กระผมขอเสนอว่า^{นี้} และในเรื่องของ
องค์การบริหารกึ่งกระทรวง^{นี้} กระผมก็ขอกล่าวเรียน คือมีข้อหนึ่งซึ่งส่วนหนึ่งที่ไม่มี
ได้เสนอเห็นดังนั้น คือ ในเรื่องคณะกรรมการที่บอกว่าให้มีกรรมการคณะหนึ่งประธานโดย

นะครับ มาตรา ๓๖ หน้า ๑๑ บอก ให้มีการรวมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน แล้วจะมีตัวบุคคลต่าง ๆ ลงท้ายว่า ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ อันนี้จะได้ยินแต่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๖ คน กับผู้แทนฝ่ายสาขาจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละเท่า ๆ กัน ละไรต่าง ๆ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง พอมายินหน้า ๑๖ ข้อความวรรคต่อมาบอกว่า ให้ประธานกรรมการ ซึ่งก็คือ เลขาธิการ แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ อันนี้กระผมอยากทราบ เว้นตามว่า เมื่อส่วนหนึ่งซึ่งสำคัญคือให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ถ้าไม่ไปให้แต่งตั้งไป เสียให้หมดว่าจะเอาใหนมาเป็นกรรมการและเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ นี้ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๓ สมมุติจะบอกว่าในเรื่องเหล่านั้น ผู้ทรงคุณวุฒิอะไรต่าง ๆ นั้นให้รัฐมนตรีแต่งตั้ง ทั้งนี้ด้วยความจริงก็มีแต่งตั้งโดยตำแหน่ง อย่างเช่น เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ก็แต่งตั้งมา ทั้งนี้ในเรื่องนั้นในเรื่องของประธานกรรมการคือเป็นเลขาธิการแต่งตั้ง อย่างผู้ช่วยเลขาธิการก็ไม่ได้บอกจำนวนไว้ด้วยว่ากี่คน จะให้หมายถึงว่าคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ อันนี้กระผมก็กลัวการทราบเพื่อเป็นแนวทางแปรผู้คดีเพราะถ้าถ้าเปิดกว้างไว้ว่าหลายคนก็ได้ ถึงไม่ใช่จำนวนว่า ๑ คน อันนี้จะถือว่าเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมทางด้านแปรผู้คดี

ในเรื่องสุดท้ายที่กระผมอยากทราบ เว้นตาม ในเรื่องเงินทดแทนก็เป็นเรื่องเหมือนกันว่าจะให้สวัสดิการให้ใคร แต่กลับมีโทษ มีบทกำหนดโทษไว้ข้างหลัง ที่ว่าอะไรต่าง ๆ แม้แต่อย่างนี้มาตราหนึ่งกระผมขออนุญาตอ่านมาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือคณะอนุกรรมการ ให้ต้องโทษอาญา ถูกจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อันนี้กระผมก็เห็นว่าขอเสนอ ขัดถ้าเราเคยมีการปฏิบัติทางกฎหมายมา มีคณะกรรมการ สิ่งไปในบางเรื่องถ้าเกี่ยวข้องกับมาชน ความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี เรามักจะเสนอโทษมีอำนาจจำคุกไป อย่างเช่นให้เรามาชี้แจง เรียกเอกสารไปแล้วไม่มา เรากล่าวว่ามีโทษ แต่อันนั้นเราเสนอโทษแต่เพียงคณะกรรมการ หรือตำแหน่ง เลขาธิการ หรือตำแหน่งผู้ที่รับผิดชอบที่รัฐมนตรี ขามอบหมาย แต่ว่าในกรณีอันนี้เสนอโทษไปยังอนุกรรมการ ซึ่งกระผมนึกว่าอาจจะกลายเป็นการเพิ่มโทษเกินไปใหม่ที่จะไปไปถึงพวกเหล่านั้นที่จะไปใช้อำนาจหน้าที่ ซึ่งในด้านสวัสดิการ ด้านให้ผลประโยชน์ และเป็นโทษขึ้นมา เขาจะต้องไปถูกจำคุกอะไรต่าง ๆ จะเหมาะสมไหมในหลักการในกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะผู้คดี

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณวิเช็ก

นายวิเช็ก โอสถารณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
วิเช็ก โอสถารณจินดา ท่านประธานครับ การเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. เข้ามาสู่วุฒิสภาในครั้งนี้กระผมถือว่าเป็นนิติมิตหมายที่ดี เพราะว่าเห็นโอกาส
ที่จะได้มีการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน ที่เดิมนั้นอยู่ในรูปของประกาศของ
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามประกาศคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ ๑๐๓) กระผม
ได้พิจารณาร่างกฎหมายเงินทดแทนมาได้หลายครั้งแล้ว ปรากฏว่ามีประเด็นหลายข้ออ้างซึ่ง
ได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ซึ่งนับว่าจะจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่รับแรงงาน แต่กระผมก็ยังเห็น
ว่ายังมีบางประเด็น ซึ่งออกจะกรบกรายเรียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าน่าจะได้มีการ
พิจารณาปรับปรุงแก้ไข

ประเด็นแรก กฎหมายฉบับนี้เรียกว่า พระราชบัญญัติเงินทดแทน ซึ่งถือว่าเป็น
ส่วนหนึ่งของการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งที่จริงแล้วเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้าง
และลูกจ้าง โดยหลักการแล้วกระผมว่าไม่น่าที่จะไปสัมพันธ์กับเรื่องของการประกันสังคม
ซึ่งเป็นเรื่องของนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาลจะได้ร่วมกันรับผิดชอบ แต่รัฐบาลก็คงจะ
มองเห็นว่าหลักเกณฑ์ในการเก็บเงินก็ดี ในการจ่ายเงินก็เดิมนั้นลักษณะที่คล้ายคลึงกัน
เพราะฉะนั้นให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดูแลอาจจะได้ประโยชน์กว่า แต่กระผมกลับมอง
เห็นว่ากองทุนเงินทดแทนนี้ หรือเรื่องของเงินทดแทนนั้นกลับกลายเป็นงานที่ไปฝากเอาไว้
กับสำนักงานประกันสังคม เพราะว่าอยู่ในสำนักงานประกันสังคม แต่เรื่องของเงินทดแทน
นี้เป็นอีกส่วนหนึ่งซึ่งแยกออกมาอีกต่างหาก เพราะฉะนั้นคนนี้เขาจะเห็นประเด็นซึ่งทำให้
เจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในเรื่องเงินทดแทนนั้นรู้สึกงอแงว่าตัวเขานั้นเป็นผู้ซึ่งเสียเปรียบ เสียกับ
เจ้าหน้าที่ซึ่งทำงานทางด้านกองทุนประกันสังคม ซึ่งไปกว่านั้นเคยรับท่านประธาน พิจารณา
ดูถึงคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ปรากฏว่าในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนนั้น
กำหนดให้เวลาที่มีการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธาน ขณะกองทุนประกันสังคมซึ่งกำลัง
จะเสนอแก้ไขใหม่ กำหนดให้ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นประธาน ก็
แสดงถึงความสัมพันธ์กันพอสมควร ทั้งประเด็นนี้จะได้พิจารณาเป็นเบื้องต้น

ประเด็นที่ 2 เรื่องของการใช้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ซึ่งกระผมมีข้อตั้งเกิด
อยู่ประการหนึ่ง กฎหมายฉบับนี้ได้ยกเว้นกิจการซึ่งไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ ซึ่ง
ขณะกกฎหมายประกันสังคมนั้น กิจการที่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจก็จะต้องอยู่ภายใต้

ถึงค้ำของกฎหมายประกันสังคมด้วย ประเด็นนี้มีความสำคัญ เพราะว่าเรื่องของเงินทดแทนนั้นเป็นเรื่องการช่วยเหลือลูกจ้างที่ประสบอันตราย เนื่องจากการทำงานให้กับนายจ้าง มูลนิธิก็ตี สวมคัมภีร์ กิจการซึ่งไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจก็ดี ในหลาย ๆ องค์การมีการกระทำซึ่งเสี่ยงภัย ไม่ต้องยกตัวอย่างอื่นไกล ยกตัวอย่าง มูลนิธิร่วมกตัญญูไปช่วยเขาเก็บศพ ไปช่วยเหลือคนเสียชีวิตเป็นผลจากอุบัติเหตุตึกถล่ม แต่คนที่ไปช่วยถ้าเกิดประสบอันตรายขึ้นมา ไม่ได้รับเงินทดแทน ผิดกับเรื่องทองประกันสังคม กินเหล้าเมาอยู่ที่บ้าน ทะเลาะกับคนข้างบ้าน เจ็บป่วยขึ้นมายังได้รับการดูแลจากกองทุนประกันสังคมซึ่งประเด็นนี้กรมชลประทานให้ลองพิจารณาให้หามรอบ ว่าถ้าจะให้การคุ้มครองกับลูกจ้างต่างแห่งรัฐแล้วไม่น่าจะยกเว้น แม้ว่าการนั้นจะเป็นกิจการที่ไม่แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ

ประเด็นที่ 3 ในเรื่องทองประกันสังคมที่จะได้รับจากเงินทดแทนนั้น กระผมได้สังเกตเห็นว่าแนวคิดของมูลนิธิกฎหมายนึ่งก็ต้องการปรับประโชชน์ของกองทุนเงินทดแทนหรือเรื่องเงินทดแทนนั้นไม่ให้ยิ่งไปกว่าในเรื่องของกฎหมายประกันสังคม แต่กระผมเองก็กลับมามองว่าเรื่องเงินทดแทนนั้นน่าจะให้ประโชชน์กับลูกจ้างมากกว่าลูกจ้าง จะได้รับประโชชน์จากกองทุนประกันสังคม เพราะอะไรครับท่านประธาน เพราะว่าเรื่องของเงินทดแทนนั้นเป็นเรื่องซึ่งลูกจ้างประสบอันตรายเนื่องจากทำงานให้กับนายจ้าง หรือรักษาประโชชน์ให้กับนายจ้าง แต่ประโชชน์ที่ได้รับนั้นค่อนข้างมากก็เท่าเทียมกัน ส่วนที่คิดว่าไม่มีเพียงไม่มากกระผมยกตัวอย่าง อย่างเช่นลูกจ้างประสบอันตรายถึงแก่ความตาย ซึ่งเดิมกฎหมายเงินทดแทนนั้นให้ต่ำกว่า คือให้เพียง ๓ เท่าของค่าจ้าง และไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท กฎหมายใหม่ที่เสนอมาก็เข้ามานี้ กำหนดให้เท่ากับกองทุนประกันสังคม คือให้เท่ากับ ๑๐๐ เท่า ของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเท่ากับว่าเท่าที่กฎหมายประกันสังคมได้ให้ไว้แล้วนั่นเอง กระผมคงยังมองว่าถ้าเราจะให้มากกว่านี้เพราะไหน ๆ ลูกจ้างซึ่งก็ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานให้แก่ นายจ้างแล้วนั้นน่าจะเป็นประโชชน์มากขึ้น ลูกจ้างจะเกิดความตั้งใจในการทำงาน แล้วถ้าจะอ้างว่า ถ้าลูกจ้างเสียชีวิตแล้วกองทุนเงินทดแทน ก็จะทำให้เงินทดแทนแก่ครอบครัวลูกจ้างอีก ซึ่งกระผมว่านั่นคงเป็นอีกประเด็นหนึ่ง เพราะว่าเงินที่ให้กับครอบครัวลูกจ้างนั้น ไม่ใช่เป็นเงินที่จะให้ในกรณีที่ช่วยเหลือใน เรื่องของค่าจ้างคิดกับลูกจ้าง และเงินที่ให้กับครอบครัวลูกจ้างนั้น ถ้าเป็นกรณีซึ่งลูกจ้างประสบอันตรายจนกระทั่งพิการ ทุพพลภาพต้อง

รักษาตัวมาก่อนหน้านั้นแล้ว เงินที่ได้รับก็ยังจะลดน้อยลงไปอีก ตามมาตรา ๑๙ อย่างเช่น
 ทพพลามาแล้ว ๘ ปี เสียชีวิตลงก็จะได้รับเงินค่าทำศพเท่านั้นเอง จะไม่ได้รับเงินทดแทน
 ซึ่งจ่ายให้กับครอบครัวด้วยในประเด็นนี้ กระผมคิดว่าจะให้ทบทุนสิทธิประโยชน์ซึ่งให้กับ
 ลูกจ้าง

แล้วในประการสุดท้ายก็คือ เรื่องของคณะกรรมการ ในกฎหมายฉบับนี้กำหนด
 ว่า ให้มีผู้แทนนายจ้างและลูกจ้าง อย่างน้อยฝ่ายละ ๓ คนเท่า ๆ กัน ส่วนที่เหลือนั้นเป็น
 กรรมการฝ่ายราชการ ซึ่งถ้าหากว่าพิจารณาถึงที่มาของเงิน ซึ่งมาสู่กองทุนเงินทดแทน
 ปรากฏว่าเป็นเงินซึ่งมาจากนายจ้างแต่ฝ่ายเดียว เพราะฉะนั้นบทบาทของนายจ้างนั้นน่าจะ
 มีมากในการดูแลเงิน ซึ่งตัวเองได้มีส่วนสมทบเข้ามา เมื่อนายจ้างเข้ามามีส่วนบทบาทมาก
 ลูกจ้างก็ควรจะเข้ามาด้วย รัฐบาลน่าจะมีส่วนบทบาทที่น้อยลง แต่การกลับตรงกันข้ามคือ
 คณะกรรมการชุดนี้กลับมีกรรมการส่วนใหญ่มาจากฝ่ายราชการ แล้วก็เข้าราชการประจำ
 ก็คือไปควบคุมดูแลเงินคนอื่น ซึ่งราชการเอง ข้าราชการเอง เงินของรัฐบาลนั้นไม่ได้
 เข้ามามีส่วนอยู่ด้วยในกองทุนนี้ และสิ่งไปกว่านี้เวลาที่จัดการเงินกองทุน จะรับเงิน
 จากเงิน เก็บรักษาเงิน จะไปหาผลประโยชน์ ก็กลับบอกว่า ให้เป็น เรื่องของทาง
 ราชการกำหนด คือคณะกรรมการเงินทดแทนเป็นผู้กำหนด โศกอนุมิติเห็นชอบของกระทรวง
 แรงงานและสวัสดิการสังคม ซึ่งประเด็นนี้ค่อนข้างจะแปลก เพราะว่าใน เรื่องของกองทุน
 ทั้งหลายนั้น แม้กระทั่งกองทุนประกันสังคมเอง ก็ยังบอกว่า การจะให้ความเห็นชอบคัด
 ระบุแบบ เรื่องการ เงินทั้งหลายนั้น จะต้องเป็นกระทรวงการคลัง ไม่ใช่กระทรวงแรงงาน
 ซึ่งเป็นต้นสังกัด เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ทั้งหลายถ้าออกมาแล้ว แต่ละกระทรวงไปให้ความ
 เห็นชอบโดยตัวของตัวเองแล้ว โดยไม่ต้องผ่านกระทรวงการคลัง ซึ่งน่าจะ เป็นกระทรวง
 กลางในภาวดูแล เรื่องการ เงินของประเทศ ก็จะทำให้หลักเกณฑ์ในการดูแลเก็บเงิน รักษา
 เงิน ฝากเงิน ใช้จ่ายเงินต่าง ๆ นั้น เป็นระเบียบที่แตกต่างกันออกไป เพราะฉะนั้น
 ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ กระผมเห็นว่าน่าจะได้รับการพิจารณา และถ้าหากว่ากระผมได้มี
 โอกาสไปเป็นกรรมาธิการ ก็คงจะได้มีส่วนดูแลให้กฎหมายฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากขึ้น
 ขอฝากกราบเรียนข้อสังเกตในเบื้องต้นไว้เพียงเท่านี้ขอพบรบกวนด้วย

ประธานวุฒิสภา : ท่านรองฯ สัมภาษณ์

นายสมพงษ์ วัฒนฤกษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมมีเรื่องที่จะ

กล่าวเรียนสักหน่อยเท่านั้นเอง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการใน

มาตรา ๓๑ ที่กล่าวถึงคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงาน
 ประกันสังคมเป็นประธานกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคน กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและ
 ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละเท่า ๆ กัน ไม่เกินฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ประโยชน์ที่ว่า
 ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งนี้ ก็คลุมไปถึงรัฐมนตรีต้องแต่งตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
 เขาช่างนั้นหรือ ความจริงกระผมเข้าใจว่าจะหมายถึงรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้แทน ซึ่งเป็น
 ผู้ทรงคุณวุฒิ แต่กว่าในมาตรา ๓๕ ไปเขียนรองรับไว้เสียดีกว่า นอกจากการพ้นจาก
 ตำแหน่งตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง ถ้าหากว่ารัฐมนตรี
 ต้องแต่งตั้งผู้แทนฝ่ายนายจ้าง หรือกับผู้แทนฝ่ายลูกจ้างด้วย ก็น่าจะสงสัยว่า จะถูกต้อง
 หรือไม่ เพราะในทางปฏิบัติของกิจการอื่น ๆ นั้น ถ้าหากฝ่ายนายจ้างก็ดี หรือฝ่ายลูกจ้าง
 ก็ดี เขาได้เลือกผู้แทนเข้ามาแล้ว เขาเพียงแต่แจ้งมาทั้งสำนักงานกองทุนเงินทดแทนให้
 ทราบว่า เขาได้แต่งตั้งคนนั้นคนนี้เป็นผู้แทน ไม่ใช่รัฐมนตรีไปแต่งตั้งเขาอีกครึ่งหนึ่ง
 เพราะถ้าไปแต่งตั้งแล้วจะไปเขียนอำนาจในมาตรา ๓๕ บอกว่า รัฐมนตรีให้ออกได้
 รัฐมนตรีให้พ้นทนายจ้าง ให้ผู้แทนฝ่ายลูกจ้างออกได้ กระผมคิดว่าจะก่อให้เกิดปัญหา
 จะทำให้รัฐมนตรีนั้นเอง อาจจะใช้อำนาจที่ไม่ถูกต้อง กระผมจะขอฝากเป็นข้อสังเกตซึ่ง
 คณะกรรมาธิการ ได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้ให้รอบคอบด้วย

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณพานิชย์

นายพานิชย์ เจริญเผ่า : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
 นายพานิชย์ เจริญเผ่า สมาชิกวุฒิสภา ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณรัฐบาลที่ได้กรุณาเสนอพระราช
 บัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภา ในการที่จะได้นำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานโดย
 ส่วนรวม ขณะนี้ผู้ใช้งานแรงงานที่อยู่ในข่ายของกองทุนเงินทดแทนนั้นมีประมาณ ๖ ล้านคน
 ซึ่งเดิมนั้นกองทุนเงินทดแทนได้บังคับใช้ลูกจ้างตั้งแต่ ๒๐ คนขึ้นไป แต่ด้วยกรณีเห็น
 ช่องทางรัฐบาลและกรมการปฏิบัติการที่ผ่านมาั้น ลูกจ้างที่ตั้งแต่ต่ำกว่า ๒๐ คนนั้นไม่ได้
 รับการคุ้มครอง และได้ขยายออกมาเป็น ๑๐ คน กระผมขอฝากไปถึงรัฐบาล ลูกจ้าง
 ต่ำกว่า ๑๐ คนนั้นก็ยังมีอีกเป็นจำนวนมากนับเป็นล้านคน ก็หวังว่ารัฐบาลเองคงได้
 ดำเนินการ กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้มาประมาณ ๑๐ กว่าปีแล้ว และไม่ได้รับการแก้ไขเป็น
 รุขรรม การแก้ไขเองก็มีขีดจำกัดในการดำเนินการ ท่านประธานที่เคารพครับ ในส่วนที่
 ได้ปฏิบัติมานั้นปัญหาที่เกิดขึ้นมากับผู้ใช้งานโดยส่วนรวม กระผมคิดว่าก็คิดถึงคนใหญ่
 ในเรื่องของกาารแก้ไข ในการที่จะควบคุมดูแลไม่ให้เกิดมีการเจ็บป่วยเกี่ยวกับการทำงาน

ผู้มีมติเหลือในการทำงาน และถึงกับตายและทพพลภาพ ขณะนี้เห็นจำนวนมากและนับวันซึ่ง
 ทวีคูณมากยิ่งขึ้น ทุกที่ผ่านมารัฐบาลเองก็ได้จัดสัปดาห์ความปลอดภัย แต่จัดคึกคักขึ้น
 ท่านประธานที่เคารพ จำนวนของผู้บาดเจ็บ เงินป่วย ทพพลภาพ และการตายก็มีเป็น
 จำนวนมาก และในปีหน้าถ้าจัดสัปดาห์ความปลอดภัยนั้นด้วย เลขคงจะสูงขึ้นไปอีก เพราะ
 จากการที่โรงงานเอาไฟไปไฟ คนงานที่สูญเสียชีวิตและประสบภัย อุบัติเหตุต่าง ๆ ที่ผ่าน
 มาอันก็มีจำนวนมาก ในประเด็นที่คณะกรรมการจะฝากไปทางรัฐบาลและให้คำแนะนำการ
 ในส่วนที่กล่าวแก่โสภา มาตรา ๑๘ ที่ผ่านมาก็ได้มีการแก้ไขใน (๑) (๓) และ (๘) ที่ให้
 สิทธิประโยชน์ทางผู้ให้แรงงานได้มากยิ่งขึ้น แต่ท่านประธานที่เคารพ ใน (๑) นี้
 ไม่ได้มีการแก้ไข ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง และกรรมแก้ไขว่าตั้งแต่เริ่มต้นในการที่จะ
 ยิงคืนใช้กฎหมายเมื่อ ๒๐ ปีที่ผ่านมา ในกองทุนนั้นก็ยังไม่มีจัดจำกัด คิดว่ามีการที่จะมา
 ให้เงินทดแทนให้กับลูกจ้างนั้นก็จะอาจจะมีการจำกัดไปด้วย ในปัจจุบันนี้เราต้องยอมรับว่าลูกจ้าง
 ส่วนใหญ่เป็นเป็นลูกจ้างซึ่งไม่ได้มีอำนาจการต่อรอง ลูกจ้างก็เป็นลูกจ้างใช้ฝีมือและได้รับ
 ค่าจ้างขั้นต่ำตลอด และส่วนใหญ่มากกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์นั้นรับในค่าจ้างค่าแรงขั้นต่ำ
 ใน กทม. และ ๘ จังหวัดใกล้เคียงนั้นก็เพียง ๑๓๘ บาท แต่ในมาตรา ๑๘ (๑) นั้นขณะ
 นี้ถ้าลูกจ้างเจ็บป่วยหรือสูญเสียอวัยวะจะต้องหยุดงาน จะต้องพักรักษาตัวนั้นจะได้เพียง
 ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าจ้างคือ ๑๐๘ บาท ถ้าได้เป็นแค่เงินแค่ ๓๘ บาท ถ้าเอามาตรฐาน
 ของค่าจ้างตามมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศนั้น ลูกจ้าง ๑ คน เขาจะต้องเลี้ยงดู
 ครอบครัวหรือลูกอีก ๓ คน รวมเป็น ๔ คนในบุคคลในครอบครัว แต่ค่าแรงขั้นต่ำของ
 ในประเทศไทยนั้นได้กำหนดไว้เพียงแต่ได้รับติดต่อกับบุคคลคนเดียวเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
 เวลาเขาเจ็บป่วยนั้นเขาไม่ได้รับค่าจ้างแล้ว และเขาได้ทำงานก็จะคอยแทนให้ถึงที่เขา
 ไปก็ทำให้คนที่ไม่ได้มีผล ก่อนที่จะมีกฎหมายกองทุนเงินทดแทนฉบับใหม่นั้น วันช่วงเริ่มต้น
 มีการผลักจ้างเจ็บป่วยหรือเกิดอุบัติเหตุเกี่ยวกับการทำงานนั้นมาจ้างจะดูแลจนถึงที่สุด และ
 ส่วนใหญ่ที่จ่ายค่าจ้างให้ครบตามจำนวนที่ลูกจ้างได้กระทำอยู่ในขณะนั้น ได้วันละ ๕๐ บาท
 ที่จ่าย ๕๐ บาท ได้ ๑๐๐ บาท ก็จ่าย ๑๐๐ บาท แต่พอมีกฎหมายฉบับใหม่เพิ่มขึ้นมา
 จ่ายเพียง ๖๐ บาท ท่านประธานที่เคารพ มีหลายคนพูดว่าถ้าที่เราเพิ่มเงินให้ไปเป็น
 จำนวนถึง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าจ้างนั้นแล้วนั้น จะทำให้ลูกจ้างเองนั้นผลก็คือเหตุมาซึ่ง
 และลูกจ้างนั้นไม่ยอมจะไปทำงานมาเพิ่มขึ้น เป็นการส่งเสริมการทำงานที่ปลอดภัยขึ้น
 ในชบวนการผลิต ท่านประธานครับ ในการปฏิบัติเหตุหรือการเจ็บป่วยในการทำงานนั้น

ชชพ

นายจ้างจะต้องเป็นผู้วินิจฉัยแล้วส่งไปยังสำนักงานกองทุนเงินทดแทน ลูกจ้างไม่มียกข้อเรียกร้อง
หลังจากส่งไปแล้วนั้น ถ้ากรณีไม่ถูกต้องหรือว่ามีปัญหานั้น ก็กลับไปการดูแลด้วยวินิจฉัยของ
แพทย์ด้วย แพทย์จะต้องเป็นคนวินิจฉัย เพราะฉะนั้นที่ผ่านมาวิธีทางนายจ้างเองและทาง
สำนักงานแพทย์ก็เป็นเหตุแล้ว ลูกจ้างเองจะไปบอกว่ามีเหตุอะไรสักอย่าง หรือว่าจะไปรับเงิน
ค่าทดแทนโดยที่ไม่ต้องไปทำงานนั้น กระผมว่าตรงนี้คงไม่ใช่แน่นอน และขณะนั้นคำนิยาม
คำว่า คำจ้างขึ้นคำนั้นก็ เป็นคำที่สมบูรณ์ของตัวเองเองอยู่แล้ว และในกรณีที่จ่ายต่ำกว่าค่าจ้าง
ขึ้นคำนั้นกระผมคิดว่าก็คงไม่เกิดประโยชน์กับลูกจ้าง และลูกจ้างเหล่านั้น เขาไม่ได้ทำงาน
เงินที่เขาจะได้ต่าง ๆ อีกจำนวนหนึ่งเขาก็ไม่ได้รับ เช่น เงินค่าครองชีพ เงินค่าเช่า
เงินค่าอาหาร เงินสวัสดิการอื่น ๆ นั้นเวลาเจ็บป่วยแล้วเขาจะไม่ได้รับทั้งสิ้น เขาจะได้
รับเพียงแค่ค่าจ้างของเขาเพียง ๖๐ เปอร์เซ็นต์ของค่าจ้าง คือ ๑๓๕ บาทโดยส่วนรวม
เพราะฉะนั้นในส่วนนี้กระผมคิดว่า ในการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ควรจะให้มีมาตรการแก้ไขให้เกิด
ความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น และก็เกิดประโยชน์ให้กับผู้ใช้แรงงานโดยส่วนรวม ขณะนั้นลูกจ้าง
ส่วนใหญ่ที่ไม่ได้ทำงาน ที่ต้องเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานนั้น ถ้าเขาหยุดงานเป็น
ระยะเวลาานพอสมควรนั้นส่วนใหญ่มักจะมีหนี้พอกพูนกันมาโดยตลอดเวลา เพราะฉะนั้น
เวลากลับไปทำงานนั้นก็กำลังใจที่เขาจะไปทำงานนั้นก็มักมีปัญหาตามมาด้วย เพราะฉะนั้น
กระผมขออาจจะกราบเรียนว่า หวังจะต้องมีการแก้ไขที่จะให้มีการเพิ่มเติมสิทธิประโยชน์
ในการเพิ่มเงินทดแทนให้กับทางลูกจ้างในประเทศไทย อันนี้ก็อาจจะฝากให้ทางรัฐบาลที่จะ
เข้ามาเป็นกรรมาธิการวิสามัญในครั้งนี้ได้ช่วยพิจารณาในเรื่องนี้ด้วยความเป็นปรเมตด้วย

กระผมขออาจจะเรียนถามในประเด็นต่อไป ในมาตรา ๑๔ โยงมาจาก
มาตรา ๑๔ ในเรื่อง (๒) และ (๓) นั้น เกี่ยวกับลูกจ้างที่ไปเพื่อรักษาและกวดพลาพ
ขณะที่เขาเจ็บเงินอยู่นั้นผลปรากฏว่าในมาตรา ๑๔ นี้ไปบอกไว้ว่า ถ้าจ่ายกันมาแล้วให้
ไม่เกิน ๘ ปี ถ้าสมมุติว่าใน (๓) นั้น ได้บอกไว้ว่าไม่เกิน ๑๕ ปี แต่ขอมายัง
มาตรา ๑๔ บอกว่าไม่เกิน ๘ ปี ถ้าเขาเจ็บไป ๘ ปีแล้วเกิดเสียชีวิตนั้น เหลืออีก ๗ ปีนั้น
จะทำอย่างไร เพราะฉะนั้นอันนี้ก็อาจจะมีความขัดแย้งกัน ก็อาจจะขอฝากกราบเรียนไป
ยังท่านรัฐมนตรีก็เกี่วข้องได้กระผมซึ่งแจ้งในประเด็นด้วย กราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายไพฑูริย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ

สังคม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ

กระผม นายไพฑูรย์ แก้วทอง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งได้ตั้งข้อสังเกตและข้อสงสัยหลายประเด็น ซึ่งในหลายประเด็นที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ถามมานั้นเป็นประเด็นที่จะต้อง予以พิจารณา โดยเฉพาะการแก้ไข พ.ร.บ. เงินทดแทนหนี้ วัตถุประสงค์ก็เพื่อที่จะให้สิทธิประโยชน์ทั้งนายจ้างและลูกจ้างที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ให้มากที่สุด และก็มีทนายไขโอ เปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะการทดแทน ซึ่งทุกพลภาพนั้น จาก ๑๐ ปีเป็น ๑๕ ปีก็ได้ หรือการถึงแก่ความตายจาก ๕ ปีเป็น ๘ ปีก็ได้ และนับแต่กระทั่งเงินทดแทนที่เก็บจากนายจ้างให้ลดลงจาก ๕ เปอร์เซ็นต์มาเหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ และอัตราค่าปรับจาก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มาเป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ มาเหลือ ๓ เปอร์เซ็นต์ และอัตราค่าปรับจาก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ มาเป็น ๕ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งทั้งหมดนั้นก็คงจะเป็นข้อมูลที่จะต้องให้ผลประโยชน์ทั้งนายจ้างและลูกจ้างจะได้ประโยชน์ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นในตอนที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งข้อสังเกตและเรียนถามหลายข้อนั้น ผมคิดว่าเป็นประโยชน์และผมเองก็อยากจะทำให้มีการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งจะตั้งกรรมาธิการวิสามัญร่วมมาพิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง กระผมจึงขอเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้ครับ

ประชาชนวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบในหลักการแต่งตั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบตัวทฤษฎีแยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกรายมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกรายมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี บรรณาก็กราบครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : รัฐบาลขอเสนอตั้งกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๓๗ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกรายมือ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ว่าส่งกรรมาธิการวิสามัญ คณะรัฐมนตรีจะเสนอที่ถ้าครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : ทางคณะรัฐมนตรีเสนอจำนวน ๑๓ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายไพฑูริย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม) : ๑. นายไพฑูริย์ แก้วทอง ๒. นายไสว พาวหมณี ๓. นายอำนวยการ สิงห์โกวินท์ ๔. นายทวี วิจารณ์พันธุ์ ๕. นางอรพินท์ บุตรสาระ ๖. นายสำเภา วงศ์ทองเหลือ ๗. นายไตรรงค์ คำยู่วรงค์ ๘. นายโมตรี ตันเต็มทรัพย์ ๙. นายเฉลิมชัย วสินนท์ ๑๐. นายสนธิ์ศักดิ์ บุญยะประณีต ๑๑. คุณหญิงสมศรี กันทมาลา ๑๒. นายสนธิ์ จันทรวงศ์ ๑๓. นายลัทธ หนับเสวี

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกเสนาบดีที่ฝ่ายของวุฒิสภาครับ เชิญท่านรองฯ สมภพศรัณ

นายสมภพ ไชตระภิตชัย : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ในทางส่วนสมาชิกวุฒิสภา กระผมขอประธานเสนาบดีสมาชิก ๑๘ ท่านคือ ๑. นายวีระ บัตรชาติ ๒. นายพานิชย์ เจริญเฟ๋า ๓. นายเอกชัย เอกหาญกมล ๔. นายวิฑิต โธสุวรรณจินดา ๕. นายไพฑูริย์ นิพัฒน์กุล ๖. พลเอก วันชัย เวียงตระกูล ๗. นายเกษม ณรงค์เดช ๘. นายโชคชัย อักษรานนท์ ๙. นายสว่าง สัทธานุเคราะห์ ๑๐. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ๑๑. นายพาน สิสรเสนา ๑๒. นายชอุภา ๑๓. พลเอก เอน ประวิทย์ ปาลศรี ๑๔. นายวิฑูริย์ กัทรเสวตะ ๑๕. นายบัณฑิต หิรัญพันธุ์ ทลท่านโปรดรับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านอื่นใหม่ครับ (ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี ถัดมาท่านก็ได้รับการเสนอชื่อทั้ง ๒๗ ท่าน ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองสมาชิกวุฒิสภาแล้ว เชิญท่านเสนาบดีการอ่านรายชื่อครับ

นายนิสิต อารยะหิรั (เลขาธิการวุฒิสภา) : ข้าราชการกรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ... จำนวน ๒๗ ท่าน ๑. นายไพฑูริย์ แก้วทอง ๒. นายไสว พาวหมณี ๓. นายอำนวยการ สิงห์โกวินท์ ๔. นายทวี วิจารณ์พันธุ์ ๕. นางอรพินท์ บุตรสาระ ๖. นายสำเภา วงศ์ทองเหลือ ๗. นายไตรรงค์ คำยู่วรงค์ ๘. นายโมตรี ตันเต็มทรัพย์ ๙. นายเฉลิมชัย วสินนท์ ๑๐. นายสนธิ์ศักดิ์ บุญยะประณีต ๑๑. คุณหญิงสมศรี กันทมาลา ๑๒. นายสนธิ์ จันทรวงศ์ ๑๓. นายอภัย หนับเสวี ๑๔. นายวีระ บัตรชาติ ๑๕. นายพานิชย์ เจริญเฟ๋า ๑๖. นายเอกชัย เอกหาญกมล

๑๗. นายวิชัย โกลสุวรรณจินดา ๑๘. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล ๑๙. พลเอก วันชัย
เวียงตระกูล ๒๐. นายเกษม ธรรมศักดิ์ ๒๑. นายไพศัณย์ อักษรนันท์ ๒๒. นายสว่าง
อักษรานุกเคราะห์ ๒๓. พลเอก สิทธิ จิรโรจน์ ๒๔. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา
๒๕. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี ๒๖. นายวิฑูรย์ ภักธเลาหะ
และ ๒๗. นายบัณฑิต สิริพันธ์

ประธานวุฒิสภา : กำหนดการแปรญัตติครับ

นายไพฑูรย์ แก้วทอง (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการ
สังคม) : ทดแปรญัตติ ๕ วันตามข้อบังคับครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบกำหนดแปรญัตติภายใน ๕ วัน
นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๖.๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของ
ทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

๒๒๖

ที่ สผ ๐๐๐๘/๓๕๑๕๐

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอู่ทองใน กท ๑๐๓๓๐

๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๐

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต หนุนาค

(ศาสตราจารย์ มารุต หนุนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ
ของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ ของทบวง
มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ วันที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๓ ตุลาคม
๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว จึงได้เสนอต่อ
สภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม

๒๕๓๖

ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ
ของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ ของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มมาตรา ๓ ทวิ เพื่อกำหนดบทนิยามเพิ่มขึ้น
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ เพื่อให้สำนักงานผลิตทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย
- (๕) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งองค์ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ และอยู่ในข่ายกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทำให้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๐ ไม่ครอบคลุมถึงสถาบันอุดมศึกษา

ของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการดังกล่าว ประกอบกับสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบการปฏิบัติราชการ
ของทบวงมหาวิทยาลัย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ
ของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
การปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๐

"มาตรา ๓ ทวิ ในพระราชบัญญัตินี้

"สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด" หมายความว่า มหาวิทยาลัยและสถาบัน
ของรัฐที่เป็นส่วนราชการสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

"สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับ" หมายความว่า มหาวิทยาลัยและสถาบัน
ของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ ซึ่งอยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
"มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ให้สอดคล้อง
กับแผนการศึกษาแห่งชาติ

(๒) กำหนดมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเกณฑ์มาตรฐาน
หลักสูตรการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๓) รับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษา เอกชน และมาตรฐานการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบันอุดมศึกษา เอกชน

(๔) กำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการพลเรือนใน
มหาวิทยาลัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

(๕) เสนอแนะการจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด
และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับต่อคณะรัฐมนตรี

(๖) ติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา และประสานการจัดการศึกษา
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับและสถาบัน
อุดมศึกษา เอกชน

(๗) พิจารณาเสนอการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุงและเลิกสถาบันอุดมศึกษาของ
รัฐในสังกัดและสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับต่อคณะรัฐมนตรี

(๘) พิจารณาอนุมัติการจัดตั้ง ยุบ รวม ปรับปรุงและเลิกสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

(๙) พิจารณาอนุมัติการจัดตั้ง ยุบ รวม และเลิกคณะ ภาควิชา หรือส่วนงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด

(๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย

(๑๑) วางระเบียบการปฏิบัติราชการเพื่อส่งเสริม และสนับสนุนกิจการต่าง ๆ
ร่วมกันของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัดอันมีวัตถุประสงค์
ของสถาบันแห่งหนึ่งแห่งใด

(๑๓) ปฏิบัติการอันใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของทบวงมหาวิทยาลัย

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ผู้อำนวยการส่วนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคนเป็นกรรมการ และในจำนวนนี้จะต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นกรรมการและเลขาธิการ และรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขาธิการ"

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ ให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการสภามันอุดมศึกษาเอกชน"

มาตรา ๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๓๐ และอยู่ในตำแหน่งในวันที่ยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถึงตงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๒ และตั้งพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๘๐ ขณะนี้เหลือ เวลาการพิจารณาอีก ๕๒ วัน ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นาอพนันต์ อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ
ของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ ของทบวง
มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นมีเสนอ ในคราวประชุม
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๓
ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้
เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๘ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม

๒๕๖๒

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๒

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ
 ของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ...)
 พ.ศ. (ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการ ของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๖ ดังต่อไปนี้

- (๑) เพิ่มมาตรา ๓ ทวิ เพื่อกำหนดบทนิยามเพิ่มขึ้น
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ เพื่อปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ เพื่อปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๒ เพื่อให้สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่เกี่ยวกับนารค่าเนื้องานของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย
- (๕) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้คณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับดูแลของทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ทำให้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๖ ไม่ครอบคลุมถึงสถาบันอุดมศึกษา

ของวิฑูรย์ไม่ เป็นส่วนราชการดังกล่าว ประกอบกับสมควรปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีมีอะไรจะทูลแจ้งเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายสุเทพ อัดถาวร (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ไม่มีครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์สุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ ศิวารักษ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม คุณิต ศิวารักษ์ นายคณบดีใช้เวลาเล็กน้อยที่ทูลถามจะทราบ เวชชกถามท่านประธาน ผ่านไปซึ่งรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยว่า ในมาตรา ๕ ซึ่งมีกวางที่ ๓ (๓) (๔) และ (๕) นั้นกระผมคิดว่าน่าจะได้มีการบัญญัติเอาไว้ในลักษณะที่จะควบคุมดูแลโดยการจัดตั้ง สหุ รวม ปรับปรุง หรือว่ายกเลิกสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐ และของ เอกชนในลักษณะที่มกักค้ำในกฎหมายอย่างเดียวกัน กระผมไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมจึงได้มีการกำหนดเอาไว้แตกต่างกัน นอกจากจะทราบความเห็นเหมือนกันแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับ (๔) (๕) ที่บอกว่ายุบรวม ปรับปรุงและเลิกสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน (๕) นั้นยุบรวม และเลิกคณะ ภาควิชา หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งกระผมเชื่อว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นก็มีความวิชาหรือว่าหน่วยงานต่าง ๆ คล้ายคลึงกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเช่นเดียวกัน เหตุใดจึงได้กำหนดเอาไว้ใน (๔) และ (๕) ไม่เหมือนกันและใน (๕) นั้นได้มีการเสนอเกี่ยวกับเรื่องของการยกเลิก หรือว่าการจัดตั้ง ยุบรวม ปรับปรุงสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในสังกัด และสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับต่อคณะรัฐมนตรีด้วย ส่วนของสถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้นไม่ต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรี เหตุใดจึงมีความแตกต่างกันครับ ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพฑูรย์ครับ

นายไพฑูรย์ ช่างเรื่อน : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ไพฑูรย์ ช่างเรื่อน กระผมมีความเห็นที่ขอทูลจะเสนอเพิ่มเติมในมาตรา ๕ และมาตรา ๕ ในมาตรา ๕ นั้น ในหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยนั้นจะเห็นได้ว่า ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ โดยเฉพาะเรื่องการจัดการศึกษาและมีส่วนงานวิจัยด้วยใน (๑๐) การที่เห็นว่าเป็นหน้าที่หลักหรือว่าร่วมทบวง ปลัดรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยมีบทบาทที่สำคัญ ๓ ประการด้วยกัน คือ เรื่องของการศึกษา เรื่องของการวิจัย และ เรื่องของการฝึกอบรม

และอาจจะเห็นว่าสิ่งที่ระบุเอาไว้ใน (๑๒) . แต่ว่าในเรื่องของการฝึกอบรมไม่ได้กำหนดเอาไว้ชัดเจน และถ้าเป็นไปได้กระทรวงศึกษาธิการให้มีการกำหนดเอาไว้ อาจจะเพิ่มเป็น (๑) หรือว่ารวมอยู่ใน (๑๐) ก็ได้ว่าเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและการฝึกอบรมอันนี้ของภาคเอาไว้ . และที่กระผมเห็นแก่ที่อาจจะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญในเรื่องของการติดต่อวางนโยบายในเรื่องของต่างประเทศ ไม่ได้ระบุเอาไว้ชัดเจน เพราะว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยในปัจจุบันและในอนาคตอันใกล้นี้ มหาวิทยาลัยนั้นบทบาทจะต้องติดต่อกับสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษา หรือว่ามหาวิทยาลัยในต่างประเทศ กระผมคิดว่าน่าจะมีความสัมพันธ์กันที่ผู้คิดถึงว่าให้อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยมีส่วนที่จะคิดดูแล และสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษาในต่างประเทศด้วย . อันนี้กระผมฝากเอาไว้ในมาตรา ๕ สำหรับในมาตรา ๕ ที่ว่า จะมีการปรับปรุงคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัยขึ้นมานั้น กระผมเห็นว่าที่ระบุเอาไว้ก็ไม่ได้ปรับปรุงอะไรให้ใหม่ขึ้นเลย แต่ถ้าจะมีการปรับปรุงคณะกรรมการจะมองว่า นอกจากเรื่องตงองค์ประกอบจำนวนคนแล้ว อาจจะตั้งระบุเอาไว้ว่า ผู้ทรงคุณวุฒิที่จำนวนไม่เกิน ๔ คนนี้เป็นผู้ที่มีความสัมพันธ์อย่างไร อาจจะระบุเอาไว้เสียหน่อยหนึ่งว่ากระผมมองดูแล้วมีการกีดกันกันในด้านแห่งวิชาการ โดยเฉพาะตำแหน่งศาสตราจารย์ทาง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย น่าจะส่งเสริมอาจารย์ที่มีความสัมพันธ์ให้ดำรงตำแหน่งนี้ได้ แต่ปรากฏว่าดูเข้าจริงแล้ว คณะกรรมการนี้เองก็เป็นผู้ที่ไม่ออกจะให้ใครเป็นศาสตราจารย์ กระผมขอฝากจะให้ระบุข้างนี้ให้ใหม่ครับว่า ในกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้จะต้องไม่ได้เป็นข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยในปัจจุบันด้วย อาจจะเป็นอย่างนี้ หรือว่าเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ได้เป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย อาจจะทำงานได้สักว่า หรือว่ามองในมุมที่จะปรับปรุงงานของทบวงมหาวิทยาลัยได้ดีกว่า . กระผมก็มีความเห็นในมาตรา ๕ อย่างนี้ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนันทกาครับ
 คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน
 คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ดิฉันขอประทานกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการ
 ท่านประธาน คือในมาตรา ๕ ที่กำหนดให้อำนาจท่านรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
 ไว้หลากหลายประการด้วยกัน ดิฉันมีความกังวลที่ค่อนข้างมากที่ได้จากกัณหาแล้ว คือ
 ใน (๓) กับ (๓) ก็เป็นเรื่องที่ให้อำนาจแก่ท่านในการกำหนดมาตรฐานการศึกษาเกณฑ์
 มาตรฐานหลักสูตร และรับทรงวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานการศึกษาของ

สถาบันอุดมศึกษา อันนี้ก็เป็นการศึกษาทั่วไปที่ไม่ได้มีข้อตกลงไว้อะไร คิดเงินเองอยากจะทำ
 กราบเรียนถามท่านว่า ถ้าในสถาบันอุดมศึกษาที่เข้ามีการสอนแขนงวิชาที่มีสภา
 วิชาชีพที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายควบคุมอยู่อีกทางหนึ่ง เช่น เท่าที่นอกออกขณะนักวิชาชีพทางแพทย์
 ทางการพยาบาล ก็จะมีแพทยสภา มีสภาการพยาบาลเกี่ยวกับองค์ในการที่จะควบคุม
 อย่างเช่นสภาการพยาบาลนั้นก็กฎหมายให้อำนาจในการรับรองหลักสูตร และรับรอง
 วิทยฐานะ ของสถาบันที่ทำการสอน ทางแพทยสภาที่เห็นเหมือนกันก็มีกฎหมายให้อำนาจที่จะ
 รับรองหลักสูตร รับรองวิทยฐานะของสถาบันทางการแพทย์ คิดเงินจึงขอทราบเรียนถามว่า
 เมื่อมีกฎหมายเฉพาะขึ้นมาให้สภาวิชาชีพเหล่านี้ เขามีกำนาจเหล่านี้ด้วยข้อสำคัญที่เขียน
 ในร่างของ (๑) กับ (๒) อาจจะไปซ้ำซ้อนกับอำนาจของสถาบันในทางวิชาชีพอย่าง
 การพยาบาลแล้วหรือไม่อย่างไร ถ้าเป็นเช่นนั้นอำนาจของกํานักรวมครีว่าการทวง
 มหากฎวิทยาลัยของสภาวิชาชีพที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายจะเกิดการซ้ำซ้อน หรือว่าขัดแย้งกัน
 อย่างไรหรือไม่ ขอขอบคุณ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภาได้ลงจาก
 บิลดังกล่าวขอพบให้ พลเอก วิจิตร ยุทธะวัฒน์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สองปฏิบัติหน้าที่แทน)
 ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์สุนทรศักดิ์ ศรี
 นายสุนทรศักดิ์ วรตพงษ์ : ขอประทานกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 กระผม นายสุนทรศักดิ์ วรตพงษ์ ตลอดจนญาติกราบเรียนเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงในส่วน
 ของมหาวิทยาลัย ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้องกราบขอขอบคุณ พลเอก รัฐมนตรี
 ว่าการทบวงมหาวิทยาลัยที่กรุณาเสนอกฎหมายนี้เข้ามาในการพิจารณาของที่ประชุม และได้
 กรุณาให้เกียรติต่อที่ประชุมวุฒิสภาที่นัดสืบครับฟังการพิจารณาด้วยความสนใจ กระผมมี
 ความตั้งใจในเหตุผลของถาวรปฏิบัติราชการในถิ่นของสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะเหตุผลประการ
 หนึ่งซึ่งกระผมขอประทานอนุญาตที่จะใช้วิชาของเหตุผลดังกล่าว ที่จะพูดถึงประเด็น
 ที่เกี่ยวข้องกับค่าไป ความในหน้า ๑๕ ของเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบปฏิบัติราชการของททบวงมหาวิทยาลัยให้เหตุผลในข้อ ๕ เป็นความที่นาสนใจ กล่าว
 ไว้บอกว่า ความเป็นอิสระในทางวิชาการของมหาวิทยาลัยนั้นผมว่าช้านานแล้ว โดยไม่มี
 ข้อจำกัดใดก็ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องให้รัฐบาลกำกับดูแลการบริหารรัฐวิสาหกิจ
 มหาวิทยาลัยเหล่านั้นจะมีในส่วนราชการก็ตาม แต่ก็ยังคงจะต้องพึ่งเงินงบประมาณ
 อยู่เหมือนเดิม จึงเห็นสอดคล้องกับภาพที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเพิ่มเติมอำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยท่านประธานที่เคารพครับ บังเลิญที่กฎหมายในลักษณะ
 คลังนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ๒ ฉบับด้วยกัน กล่าวคือนอกจากร่างพระราชบัญญัติ
 ระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัยฉบับนี้ สักสักคู่หนึ่งในการพิจารณา
 วาระถัดไปก็จะเป็นเอกสาร ที่เสนอประกอบการพิจารณาว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนเหตุผลที่เกี่ยวเนื่องกันนั้นมีหลายประเด็น ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมเองทราบเรื่องท่านประธานผ่านไปซึ่ง ขณฯ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยว่า
 เห็นด้วย โดยเฉพาะเหตุผลที่ได้ชี้แจงมา เป็นการทศมวิบความเป็นจริงท่ามกลางกระแสที่มี
 การเรียกร้องให้มีการกระจายอำนาจให้สิทธิเสรีภาพอย่างปราศจากขอบเขต เราพูด
 กันมานานเรื่องออโตโนมี่ (Autonomy) ของมหาวิทยาลัย ความเป็นอิสระ ในขั้นที่มีการ
 พิจารณาจัดตั้งมหาวิทยาลัยสุรนารีนั้นก็พูดกันเรื่องนี้ ได้มีผู้ใหญ่ที่เคารพผมกว่า ท่านอาจารย์
 พูนศักดิ์ที่ทราบไหมว่า พิธีพระราชทานปริญญาบัตรที่จังหวัดหนองคาย ปรากฏว่า
 พระวรวงศ์เธอท่านนี้มีความหมายมากกว่าพิธีการ เป็นความผูกพันขององค์พระประมุข
 พระบรมวงศานุวงศ์ที่เสด็จละ สวมเหน็บเหน็บ ๓,๐๐๐ คน หนึ่งพระราชทานเข้าจรดเห็น
 กระผมถึงได้ตระหนักสำนึกว่า จริง ๆ แล้วการจะเรียกร้องในเรื่องที่การกระจายอำนาจ
 หรือออโตโนมี่ ความเป็นอิสระเสรีภาพทางวิชาการโดยปราศจากการยอมรับความจริง
 อย่างที่เชื่อนไว้ในเหตุผลที่ประกอบการพิจารณาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นเรื่องซึ่ง
 ควรที่จะตั้งนึกถึงสภาพความเป็นจริงกระผมดีใจที่เหตุผลประการหนึ่ง ของการเสนอ
 ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ ขอรับว่า ไม่มีตรงไหนในปมพิพาทของสภามหาวิทยาลัยที่จะอยู่
 เป็นอิสระหรือที่จะแยกออกจากกันไปจากความคุ้มครองรับผิดชอบของรัฐ แล้วมันจะเป็นไป
 ไม่ได้ในการที่รัฐมนตรีเข้ามาดูแลการบริหารราชการแล้วไม่ให้อำนาจ รัฐมนตรีว่าการ
 ทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรัฐมนตรีที่มีความน่าจะทำให้ความพิจารณาเล็ดลอดมาก เพราะว่า
 เป็นทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งค่อนข้างจะไม่ค่อยมีใครตรวจสอบมาดูแลเท่าไรนัก ถ้าไม่มีความ
 จริงใจต่อการศึกษาของชาติในระดับอุดมศึกษา ท่านประธานครับ โควงสร้างการบริหาร
 มหาวิทยาลัยนั้นนำศึกษา เพราะว่ามีความเข้าใจอันกว้างไกลเกินกว่าไม่พิจารณาให้
 ถ่วงแท้ กล่าวคือ กฎหมายฉบับนี้กระผมอ่านเหตุผลที่ ขณฯ รัฐมนตรีชี้แจงต่อสภาผู้แทน
 ราษฎรว่า เป็นกฎหมายฉบับในการที่จะบริหารราชการที่เกี่ยวเนื่องกับมหาวิทยาลัยในกำกับ
 ดูแลของรัฐ และมหาวิทยาลัยใหม่ซึ่งไม่ได้เป็นราชการแท้ กระผมก็เห็นด้วยด้วยความ
 จำเป็นในมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะที่อยู่ที่อยู่กับดูแล แล้วก็โดยเฉพาะมหาวิทยาลัย

ที่เป็นราชการนั้นก็เกิดองค์การซึ่งจะต้องพิจารณาความละเอียดต่อไป ในมหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยมีสภามหาวิทยาลัย ส่องลงจากสภามหาวิทยาลัยก็มีอธิการบดีของมหาวิทยาลัย ซึ่งในบางมหาวิทยาลัยก็เรียกว่า เพรสซิเดนท์ ออฟ ดิ ยูนิเวอร์ซิตี (President of the University) บางมหาวิทยาลัยก็เรียกว่าเป็น เรคเตอร์ (Rector) แล้วแต่ แล้วก็มีบอร์ด (Board) บอร์ดนั้นก็จะหน้ายกสภา ซึ่งก็มาจากผู้ทรงคุณวุฒิอาวุโส อย่างของรวมคำแห่งก็มีศาสตราจารย์ประกาศัน อวยชัย เป็นต้นของที่ล้นก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นเมื่อมีโครงสร้างเหล่านี้แน่นอนในการร่างจัดทำโครงสร้างของมหาวิทยาลัยก็เพื่อจะเน้นตรงนี้ ก็คือ ออโทโนมี่ เพื่อให้ไปสู่เป้าหมายสำคัญก็คือ ความเป็นเลิศทางวิชาการ ที่เรียกว่า อะแคเดมิก เอคเซลเลนซี (Academic excellency) ก็ทำกันอย่างนั้น แต่ตอนหลังเทรนด์ (Trend) ของสังคมในเรื่องของประชาธิปไตยก็ก้าวเข้ามา มีการเลือกตั้งทุกระดับเกือบจะว่าได้ มีการเลือกตั้งอธิการบดี โดสให้ประหารถึง ๓ สาย มาเลือกตั้ง ก็คืออาจารย์ นักศึกษา ตำรวจทหาร นักการเมือง แล้วก็มาเลือกตั้งคณบดี ทำแบบเดียวกัน ขณะนี้ไปถึงตัวหน้ามหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นการที่จะไปสู่ อะแคเดมิก เอคเซลเลนซี เป็นเรื่องลำบาก ในแต่ละมหาวิทยาลัยมีพระราชบัญญัติ เช่น รวมคำแห่ง มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรวมคำแห่ง ซึ่งศักดิ์และสิทธิ์ในชั้นของความเป็นกฎหมายในชั้นเดียวกับพระราชบัญญัติระเบียบปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย ศักดิ์และสิทธิ์ในชั้นของความเป็นกฎหมาย ในชั้นที่เป็น พ.ร.บ. หรือพระราชบัญญัติอยู่ในชั้นเดียวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ความมุ่งหมายในการบริหารราชการงานบุคคลมหาวิทยาลัย ก็คือ เราให้มีการเทียบตำแหน่ง ก็คือ ผู้อำนวยการประจำแต่ละที่ตั้งตามมาตรา ๘๘ ก.พ. อนุมัติให้ไปใช้ในกฎหมายของมหาวิทยาลัยด้วย แต่ไม่เคยมีการเทียบวิธีชัดเจนว่า ใครมีอำนาจอย่างไร เพราะฉะนั้นคณะมนตรีกรรมาธิการที่ประธานที่เคารพว่า กระผมตั้งใจที่ได้มีการพยายามที่จะปรับปรุงการบริหารราชการในทบวงมหาวิทยาลัย โดสให้อำนาจรัฐมนตรีไว้จริงอยู่ แม้ว่าเหตุผลประการหนึ่งในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร จะเป็นการให้ค่านางตำแหน่งรัฐมนตรีมากขึ้นไป ดังนั้นก็จะต้องมีข้อโต้แย้งว่าโครงสร้างของ ก.บ. คณะกรรมการในทบวงมหาวิทยาลัยนั้นมีความยุติธรรมดีพอ อีกประเด็นหนึ่งที่ระดมการปรับเปลี่ยนต่อค่าสมาชิกผู้ทรงเกียรติจึงขอประทานอนุญาตเอื้อนาม คือท่านคุณหญิงนันทกา สุประภาสนันท์ โดสให้เห็นถึงความซ้ำซ้อนในเรื่องการบริหารงานที่ซ้อนอยู่ เมื่อเร็ว ๆ นี้ประมาณเดือนที่แล้วร่างพระราช

บัญญัติเกี่ยวกับสมาเถลิงธรรมที่เข้า กระหม่อมเองก็ลุกขึ้นกราบเรียนท่านประธานไปขึ้นหนึ่งว่า
 ในสำนักนั้นก็มีเรื่องการรับรองวิทยฐานะ ในมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะการเรี้นทางกฎหมาย
 ก็มีเนติบัณฑิตสภารับรองอยู่ เคยมีครั้งหนึ่งเมื่อตั้งมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชใหม่ ๆ
 เนติบัณฑิตสภาไม่รับรองปริญญานิติศาสตร์บัณฑิตของ มสธ. ให้ไปเรียนเนติบัณฑิตต่อ
 เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเกิดความเข้าใจกันหลายระดับในขณะนี้ คือคณะนิติศาสตร์ร่วมคำแถลง
 มาควิชาจะมีสิทธิ์สูงสุดในเรื่องการบริหารทางวิชาการ การรวมการประจำคณะของแต่ละ
 คณะจะมีสิทธิ์สูงสุดและก็เข้าสู่สภามหาวิทยาลัย แต่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจ
 ซึ่งเป็นอำนาจของรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเดิม ก.พ. เองก็เป็นคนตั้งวาทหรือรับรอง
 เพราะฉะนั้นขณะนั้นก็เกิด ก.พ. อำนาจเดิมของ ก.พ. อำนาจของสภามหาวิทยาลัย
 อำนาจของสภาทางวิชาชีพต่างหาก เช่นวิชาชีพทางกฎหมาย วิชาชีพทางแพทย์ ทางเภสัช ค
 แล้ววนะครับ แล้วจะเกิดขึ้นที่ ๕ คืออำนาจของ ฯพณฯ รัฐมนตรีที่ทบวงมหาวิทยาลัย
 เพราะฉะนั้นตรงนี้จะผมเห็นว่า เป็นประเด็น ซึ่งต้องขอประทานอนุญาตท่านประธาน
 กราบเรียนผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีกรุณาให้หามากระจำงด้วยก็คงจะเป็นพระคุณ
 กราบขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงขณะนี้ นายมีชัย ฤชุพันธุ์ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมา
 ขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

• ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรี

นายสุเทพ อัครถาวร (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติที่เคารพทุกท่าน กระผมขอกราบ
 ขอบพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ซึ่งมีคุณค่าและมีประโยชน์ กระผม
 ขอประทานโอกาสกราบเรียนคร่าว ๆ ว่ามีความเป็นมาอย่างไร เดิมทีได้ขอเรามีพระราช
 บัญญัติเกี่ยวกับระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัยเมื่อปี ๒๕๒๐ ในขณะนั้นก็มี
 มหาวิทยาลัยซึ่งเป็นราชการและอยู่ในสังกัดของราชการของทบวงมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น รวม
 ทั้งมหาวิทยาลัยเอกชนด้วย แต่ต่อมาได้เกิดมหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่ขึ้น คือมหาวิทยาลัย
 เทคโนโลยีสุรนารี เมื่อปี ๒๕๓๓ และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ ๒๕๓๕ ทั้ง ๒ มหาวิทยาลัย
 มิได้เป็นส่วนราชการแต่อยู่ในกำกับ มหาวิทยาลัยทงแห่งเกิดขึ้นโดยผลของพระราชบัญญัติ
 ของแต่ละมหาวิทยาลัยของตน แต่ในขณะเดียวกันเมื่อเกิดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
 และมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญขึ้น กฎหมายที่เป็นตัวแม่คือพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติ

ราชการรองทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งบัญญัติไว้ในปี ๒๕๒๐ นั้น จึงไม่มีข้อความที่เกี่วข้อง
 สืบเนื่องกับมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นทั้งสอง นี้คือความจำเป็นในเบื้องต้นที่เห็นว่าจำเป็น
 จะต้องเขียนให้สอดคล้องกัน และภาพที่เขียนให้สอดคล้องกันก็คือ เจ็ทน์อำนาจของรัฐมนตรี
 วิชาได้ไปถึงมหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่นี้ด้วย และความจริงเมื่ออ่านมาตรา ๕ ที่แก้ไข
 เกือบทั้งหมดเหมือนเดิมเป็นการลดอำนาจด้วยซ้ำในบางเรื่องซึ่งเราเห็นว่ารัฐมนตรีไม่ควร
 เข้าไปยุ่ง เช่นได้มีการตัดข้อความในมาตรา ๕ ตอนที่ ๑๐ ที่เกี่ยวกับว่ารัฐมนตรีมีอำนาจที่ใช้
 สั่งการ สั่งอุปในกรณีที่กำเนิดกฎหมายอะไรต่าง ๆ ซึ่งอันนั้นบางครั้งรัฐมนตรีอาจจะไปใช้
 อำนาจในทางที่ไม่เหมาะสมด้วยก็ได้ มีกฎหมายอื่น ๆ ซึ่งดูแลอยู่ ซึ่งกระผมก็เห็นว่า
 น่าจะต้องตัดลดลงไปส่วนอื่น ๆ นั้นเกิดจะเหมือนกันทั้งหมดนอกจากเพิ่มลักษณะ ของ
 มหาวิทยาลัยที่อยู่ในกำกับแต่ไม่ใช่เป็นส่วนราชการเข้ามาเท่านั้นเอง ส่วนถ้อยคำสำนวน
 อาจจะต้องปรับเปลี่ยนบ้าง ซึ่งส่วนที่ปรับเปลี่ยนนั้นก็ไม่มีมากมายนัก เรื่องของถ้อยคำสำนวน
 การเรียงถ้อยคำ การตัดข้อความที่สั้นเหลือของเดิมออกไป เป็นต้น ส่วนในมาตรา ๕
 ในกาปรับเปลี่ยนเกี่ยวกับคณะกรรมการทบวงมหาวิทยาลัย ที่ท่านสมาชิกได้กรุณาบอกว่าเปลี่ยน
 ไม่มาก ความจริงก็เปลี่ยนไม่มากจริง ๆ เปลี่ยนแต่เพียงว่าในคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
 ที่ตั้งขึ้นใหม่ไม่เกิน ๔ ท่านนี้ต่อไปนี้ต้องขอให้เป็นอย่างอื่น คือมาจากภาคเอกชนไม่น้อยกว่า
 ๑ ใน ๓ ซึ่งกระผมก็เห็นว่าน่าจะสมเหตุสมผล เพราะภาคเอกชนเองมีบทบาทและมีคุณค่า
 อย่างมากในการพัฒนาในทุกด้านของประเทศเรารวมทั้งการศึกษาด้วย ส่วนที่เพิ่มเติมออกไป
 อีกอีกอันหนึ่งก็คือ ให้รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นกรรมการ ผู้ช่วยเลขานุการ
 และเพิ่มมาอีก ๑ คน ให้ไปช่วยงานเท่านั้นเอง ส่วนมาตรา ๑๒ นั้น ก็มอบให้สำนักงาน
 ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากจะทำหน้าที่ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการ
 ในลักษณะของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนของมหาวิทยาลัยแล้ว ก็ให้ทำหน้าที่
 เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งที่
 แก้ไขจริง ๆ ก็คิดว่าต้องการให้กฎหมายซึ่งดูเป็นกฎหมายตัวมันนี่ ซึ่งมีพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งของตนเองอยู่แล้ว ได้โยงมาถึงตัวมันได้ เมื่อเกิดมหาวิทยาลัยที่
 ไม่เป็นส่วนราชการอื่น ๆ แห่ง ก็ให้อยู่ในกำกับของทบวงมหาวิทยาลัยเสีย สำหรับที่
 ท่านสมาชิกผู้ซึ่งได้ทรงเกียรติได้กรุณาให้ความหวังใจหรือสงสัยในเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐาน
 กำกับไปกำหนดมาตรฐาน อันนี้เป็นแบบเดิม คือแน่นอนเราคงจะต้องมีองค์กรที่จะควบคุม
 ดูแลมาตรฐานการศึกษาให้อยู่ในมาตรฐานที่ยอมรับได้ว่าเป็นกันติด เป็นมหาวิทยาลัย เป็น

คุยกันมึนตึ๊ง การกำกับดูแลนั้นไม่ว่ารัฐมนตรีจะนั่งดูด้วยความเข้มแข็งสามารถอะไรก็ตาม ความจริง
 ไม่ใช่ งานทุกชิ้นตอนได้เป็นไปตามลำดับ ตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยขึ้นมาสู่สภามหาวิทยาลัย
 แล้วเข้ามาสู่คณะกรรมการ เป็นลำดับขั้น ผ่านขั้นตอนนามากมาย ถึงจะมาถึงผู้ที่ทำหน้าที่
 รัฐมนตรี ซึ่งจะเป็นผู้ตรวจสอบขั้นสุดท้าย และแทบจะร้อยทั้งร้อยก็ล้มเหลวเสมอ เพราะ
 ได้มีการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิมากมายเหลือเกิน มาตราฐานที่จะต้องมีกาหนด มีกฎ
 มีเกณฑ์ มีการรักษามาตราฐานไว้ก็เพื่อมิให้มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของเราเสื่อมถอย
 หรือต่ำต้อยไปกว่ามาตราฐานขั้นต่ำที่สุดที่จะพึงรับได้ ส่วนการที่สมาคมวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่ง
 จะเป็นผู้รับผิดชอบที่เขายอมรับให้ประกอบวิชาชีพของเขา หรือไม่นั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง
 ซึ่งก็เป็นลักษณะสากล ไม่ว่าจะ เป็นนิติบุคคลสมาชิกก็ หรือแพทยสภา ก็ดี อันนี้เป็นลักษณะ
 สากลของสมาคมวิชาชีพ หรือองค์การวิชาชีพที่จะกำหนดมาตรฐานของเขาเองอีกชั้นหนึ่ง
 แต่ในทางปฏิบัตินั้นก็เป็นที่ยอมรับว่า เมื่อทบทวนได้ผลผลิตที่ดีในมาตราฐานที่น่าจะยอมรับกันได้
 และส่วนมากก็จะผ่านตามขั้นตอนของสมาคมวิชาชีพให้สามารถปฏิบัติวิชาชีพของตนได้ แต่
 ว่าไม่ซ้ำซ้อนกัน เป็นเรื่องของแต่ละชั้นแต่ละตอน แต่ถึงอย่างไรก็ตามทบทวนก็จะต้องดูแล
 มาตราฐานให้อยู่ในมาตราฐานที่เรายอมรับได้จริง ๆ ส่วนการปฏิบัติประสานงานกับ
 ต่างประเทศนั้น ถึงแม้จะมีได้เงื่อนไข กระผมก็คิดว่าคงจะไม่มีข้อห้ามไม่ให้ปฏิบัติเช่นนั้น
 ซึ่งจากประสบการณ์ที่กระผมได้ทำอยู่ ก็ได้ทำหน้าที่อย่างนี้ค่อนข้างมากในขณะที่เราต้องการให้
 มหาวิทยาลัยของเรามีลักษณะเป็นสากล มีลักษณะที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาอารยประเทศ
 และเป็นแหล่งที่จะแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือทางวิชาการและในด้านอื่น ๆ ซึ่งก็ได้ทำอยู่
 ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย ทบวงมหาวิทยาลัยต่อมหาวิทยาลัย และระดับ
 ประเทศที่จะมีมูลนิธิทุนในกิจการต่าง ๆ หรือการเดินทางไปเจรจาใน
 ต่างประเทศก็ได้ทำกันอยู่ แล้วก็เกิดผลดีมีผลในทางมหาวิทยาลัยก็ได้ตั้งหน่วยงานที่หน้าที่
 นี้โดยตรง ซึ่งคณะรัฐมนตรีก็ได้เห็นและอนุมัติ และอนุญาตให้มีหน่วยงานนี้ ๆ ที่เรียกว่า
 วิเทศสัมพันธ์ ซึ่งก็ทำหน้าที่มีประโยชน์มาก ช่วยมหาวิทยาลัยได้มาก ช่วยประเทศงบประมาณ
 งบประมาณได้มาก ช่วยสร้างเสริมเกียรติคุณให้กับประเทศของเราได้มาก เพราะฉะนั้น
 กระผมจึงขอประทานกราบเรียนเพื่อกรุณาพิจารณา ถ้าหากท่านเห็นอะไรเหมาะสม
 อย่างไรก็โปรดแต่จะโปรดพิจารณา ขอกราบขอบพระคุณ

ประธานมูลนิธิสภา : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการ

แต่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาขมมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี การมาธิการครับ

นายสุเทพ อัครถาวร (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : รัฐบาลเสนอ

๓๐ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ ๓๐ ท่าน มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย เชิญรัฐบาลเสนอ

นายสุเทพ อัครถาวร (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : กระผมขอประธาน
เสนอตั้งต่อไปนี้ ๑. นายวิจิตร ศรีสะถ้าน ๒. นายวิมล เคารองาม ๓. นายจตุ ไกรฤกษ์
๔. นายเฉลิมศักดิ์ เล็กขันธ์ ๕. นายบวรศักดิ์ อูวรรณวิชัย ๖. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๗. นายอิชฎิวรรณ ปาณิกบุตร ๘. นายปรีชญา เวสารัชช์ และ ๙. นายปราโมทย์ โชติมงคล

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกเสนอเชิญอาจารย์สรรเสริญครับ

นายสรรเสริญ ไกรจิตติ กระผมขอเสนอ : ๑. พลเรือเอก เกษะหลัก
เจริญฤกษ์ ๒. นายคณิศ ศรีวิธรรม ๓. นายโกวิท วรพัฒน์ ๔. นายสมชัย วุฒิปวีชา
๕. นายสุวรรณ จันทร์สัม ๖. นายปัจจุชัย กุณนาถ ๗. คุณหญิงจินตนา ชุตินทร
๘. นายปรีดี เกษมทรัพย์ ๙. คุณหญิงลักขณา แสงสำนัก ๑๐. พลเรือโท ไพบรจน์
สันติเวชชกุล ๑๑. นายจรัส สุวรรณเวลา

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเสนอกำหนดอื่นอีกไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วยตามรายชื่อที่ได้อ่าน
มาแล้ว เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ Legislative Institutional Repository of Thailand

นายนิพนธ์ อารยะหิรัญ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบการปฏิบัติราชการของทบวงมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. จำนวน ๓๐ ท่าน ๑. นายวิจิตร ศรีสอ้าน ๒. นายวิฑูรย์ เครืองาม
 ๓. นายจตุดี โกรษบุษย์ ๔. นายเฉลิมชัย เล็กธัม ๕. นายบวรศักดิ์ สุวรรณโณ
 ๖. นายวัฒนา รัตนวิจิตร ๗. นายอัครฉัตร ปานิกบุตร ๘. นายปรีชา เวสารัชช์
 ๙. นายปราโมทย์ โขติมงคล ๑๐. พลเรือเอก เกาะหลัก เจริญฤทธิ์ ๑๑. นายศุภิต
 ศิวารม ๑๒. นายโหวท วรพินธุ์ ๑๓. นายสมชัย วุฒิปรีชา ๑๔. นายสุวรรณ
 จันทร์สัมพันธ์ ๑๕. นายปัจจิธร อนุชาต ๑๖. คุณหญิงจินตนา สหสัมพันธ์ ๑๗. นายปรีดี เกษมทรัพย์
 ๑๘. คุณหญิงลักขณา แสงสนิท ๑๙. พลเรือโท ไพโรจน์ สันติเวชชกุล และ ๒๐. นายจรัส
 สุวรรณเวลา

ประธานวุฒิสภา : กำหนดปฏิบัติ ท่านรัฐมนตรี

นายสุเทพ กิตติการ (รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย) : ท่านประธาน
 วุฒิสภาที่เคารพ กำหนดปฏิบัติ ๕ วันตามข้อบังคับ

ประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอกำหนดปฏิบัติภายใน ๕ วัน มีท่านผู้ใด
 เสนอเป็นข้อคัดค้านหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าประชุมกำหนดให้มีการปฏิบัติภายใน
 ๕ วัน

ต่อไป ๒.๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. ซึ่งสภามันตราชฎาลงมติเห็นชอบแล้ว

ที่ สผ ๐๐๑๘/๒๕๖๕๐

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๙ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๐

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

มารุต บุญนาค

(ศาสตราจารย์ มารุต บุญนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัต เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิชา ทันอาสา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายกระแสด ชนขวงส์ และนายกำรงค์ แสงสุวิจันท์ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายคุดสีต โสภิตชา เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิพนธ์ วิไลยุทธศาสตร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างพระราชบัญญัติของนายปรีชา สุวรรณทัต เป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่

๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๒ เพิ่มเติมมาตรา ๑๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการบรรจุ และแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญแห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บางส่วน ไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้

(นายปรีชา สุวรรณทัต เป็นผู้เสนอ)
(นายวิฑูรย์ ชันอาสา กัมภะ เป็นผู้เสนอ)
(นายกระมล ชันวงศ์ และนายดำรงศักดิ์ ส่งสุริจันทร์ เป็นผู้เสนอ)
(นายสุวิทย์ โสภิตชา เป็นผู้เสนอ)
(นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ กัมภะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

ว่า

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เห็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ใช้ชื่อว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และกำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ค่าเงินค่าจ้างตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งไปเป็นผู้ซึ่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรีหรือในสำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

Legislative Institutional Repository of Thailand

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญต้องให้เหตุผล พร้อมทั้ง
 ศึกษารายละเอียดข้อสันนิษฐานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"มาตรา ๗๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการ
ตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๑) (๓) (๓) หรือ (๔) แล้ว
แต่กรณีเป็นผู้สั่งเลื่อน"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคสอง ของมาตรา ๑๐๘ แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปแทน

"(๓) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหาร
ส่วนภูมิภาคซึ่งมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓
(๔) สั่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ.
จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น"

มาตรา ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

"มาตรา ๑๒๘ ทวิ เมื่อผู้บังคับบัญชา หรือ ก.พ. ได้วินิจฉัยอุทธรณ์ตามความ
ในมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ แล้ว ผู้ถูกสั่งลงโทษเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม
ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น

ในระหว่างที่ทั้งนี้ได้มีการจัดตั้งศาลปกครอง ลักษณะการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง
ตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ให้ใช้บังคับ"

มาตรา ๗ ให้นายกรัฐมนตรียกเลิกการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ และต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖ ขณะนี้เหลือเวลาอีก ๕๓ วัน เชิญท่านเลขาธิการ

นายพิเชิด คาวระศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ"

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายปรีชา สุวรงค์ศักดิ์ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายวิฑูรย์ ตันนาศา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายกระแส ชนงวรงค์ และนายธำรงค์ แสงสุวิชัยจันทร์ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายคณิศร โสภิตชา เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายนิพนธ์ วิไลรัฐอักษรศาสตร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาคัดเลือกร่างพระราชบัญญัติของนายปรีชา สุวรงค์ศักดิ์เป็นหลักในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ครั้งที่ ๒๕ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ข้อ ๓

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรฯ ส่งให้วุฒิสภา

เมื่อวันที่ ๘

ธันวาคม ๒๕๖๒

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๒

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ . . .)
พ.ศ. . . . (ซึ่งนายปรีชา สุวรรณทัต นายวิชา ชันอาสา กับคณะ
นายกระแส ษณะวงศ์ และนายถาวรศักดิ์ แสงสุวิชัยจันทร์ นายคุณิต โสภิตชา
และนายนิพนธ์ วิสินธุอุทกศาสตร์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๖ เพิ่มเติมมาตรา ๑๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการบริหาร และแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนส่วนนี้แห่ง
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บางส่วน ไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณปัจจุบันสมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราช
บัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เรายังมีพระราชบัญญัติที่จะต้องพิจารณา
อีก ๘ ฉบับ เพราะฉะนั้นการอภิปรายขอความกรุณาให้สรุปก่อน เชิญพลเรือเอก สุนทร
ศรีบริ

พลเรือเอก สุนทร ฤทธิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
กระผม พลเรือเอก สุนทร ฤทธิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมใช้เวลาไม่มากนัก กระผม
ไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไขกฎหมาย ให้รัฐมนตรีสามารถแต่งตั้งข้าราชการดำรง
ตำแหน่ง ๑๐ เพิ่มขึ้นจากเดิม เหตุผลของกระผมคือ การจะออกกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม
น่าจะพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อนว่า กฎหมายใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ทำให้ไม่สามารถที่

จะบริหารราชการแผ่นดินได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ หรือคนโง่บวมที่รัฐบาลได้กำหนดไว้ มีอยู่สองข้อทั้งวันแล้ว จะทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ หรือทำให้ประชาชนเดือดร้อน เป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นที่จะต้องมีการแก้ไข กระผมจำได้ว่า การที่ รสช. ไล่แก้ไข กฎหมายให้รัฐมนตรีมีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการเฉพาะตำแหน่งระดับ ๑๑ คือระดับ ปลัดกระทรวงนั้น เพราะปรากฏว่า ในอดีตมีรัฐมนตรีบางท่านได้ใช้ลู่ทางย้ายสับเปลี่ยน ข้าราชการ โดยขาดความเป็นธรรม และไม่ใช้ระบอบคุณธรรมแต่มาพิจารณาจากผลประโยชน์ของคน จึงเข้าในลักษณะวังแกข้าราชการประจำ กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้จนมาถึงทุกวันนี้ กระผมก็เห็นว่า ไม่มีปัญหาอะไรทั้งในกระทรวงต่าง ๆ มีเพียง ๓ กระทรวงเท่านั้นที่มีปัญหา สลับไปในทางวังแกข้าราชการประจำ นี่เพียงแต่ได้บรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งระดับ ๑๑ เท่านั้น ถ้าให้ตำแหน่งระดับ ๑๒ แล้ว กระผมคิดว่าคงจะกลับไม่ทำในลักษณะเดิมอีก ถ้าหากพิจารณาคร่าวๆพระราชบัญญัติที่เสนอแก้ไขมานี้ เหตุผลที่อ้างมาใช้ไม่ได้ กระผมขอ ประทานอ่านสักสี่ครั้งหนึ่ง โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน สามีขุนนางพระราชนัดดาจะเทียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ บางส่วน ไม่เหมาะสม กับสภาพการณ์ปัจจุบัน สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราช บัญญัตินี้ หรือสรุปเหตุผล กระผมว่าน่าจะกล่าวสั้นๆว่าไม่เหมาะสมอย่างไรบ้าง จึงทำ ให้เกิดปัญหาอะไรบ้าง และจำเป็นที่จะต้องแก้ไข ที่มากกว่ากว้าง ๆ ออกจากกฎหมายก็จะ เขียนมาตามเหตุผลของตนเอง จะเขียนอะไร นักอะไร ก็เขียนเอาเอง กระผมว่าเป็น เหตุผลซึ่งแปลกประหลาดไม่รู้จักอ้างกล่าวอ้างก็มาอ้างความเหมาะสม คงกลับไปดูเหตุผล ของร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการของทบวงมหาวิทยาลัยสลับรับ เขียนเหตุผล ว่า ทำไมถึงจะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ เนื้อหาในร่างพระราชบัญญัติก็สอดคล้องกับเหตุผลที่ ต้องการ อย่างไรก็ตามการแก้ไขกฎหมายที่เสนอมานี้มันได้ให้รัฐมนตรี เสนอบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง ๑๐ และ ๑๑ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นกับอดีตนั้น กระผมว่าเป็นการเพิ่มภาระให้ แก่คณะรัฐมนตรีและอาจเป็นบ่อเกิดให้เกิดความขัดแย้งและแตกกอลงรัฐมนตรีซึ่งสิ่งก็เกิดขึ้น ในหลายครั้ง ๆ เพราะต่างคนต่างจะเขียนเหตุผลรัฐมนตรีของตนเองเขียนเขียนกันมา กระผม มั่นใจเสมอว่าข้าราชการประจำนั้นเขาขอสักครู่แล้วที่ว่ารัฐมนตรีเขียนบังคับบัญชาสั่งตลง กระทรวงนั้น ๆ การทำงานก็ตลงเป็นไปตามกฎหมาย กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ และปฏิบัติตามนโยบายและคำสั่งของรัฐมนตรี ต้องมีการเคารพและให้เกียรติกันด้วย และได้จำคู่ใจใจเสมอมาว่าผู้บังคับบัญชาเป็นผู้ให้คำสั่งและให้โทษ และนั่นการที่จะไปขัดคำสั่งหรือ

คือตั้งต่อท่านคงไม่มีผลตั้งแต่ประการใด ตัวอย่างก็เห็นกันชัด ๆ ลุ่ยแล้ว ๒ - ๓ เดือน
 กระผมลอกจะกราบเรียนต่อท่านประธานวุฒิสภาว่า การบริหารราชการจะได้เลื่อนสห
 เลื่อนตำแหน่งมาถึงระดับ ๑๐ และ ๑๑ นั้น ใช้เวลาชวาวนานเกือบ ๕๐ ปี บางกระทรวง
 กว่าจะเลื่อนมาถึงตำแหน่งเหล่านี้ได้ ได้ผ่านการศึกษาจากภายในประเทศและต่างประเทศ
 หลากหลีกสูตร รวมทั้งหลีกสูตร ปรส. และ วปอ. มีการคัดเลือกสรรหาตัวบุคคลที่
 เหมาะสมอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่จะบรรจุและแต่งตั้ง ฉะนั้นการที่จะมาบรรจุและย้าย
 ทั่วราชการในระดับซึ่งมีความรู้และประสบการณ์มาอย่างมากมายนั้น กระผมว่าน่าจะคิดให้
 รวบคอบ สำหรับนักการเมืองท่านได้รับการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และ
 ปริญญาเอกเหมือนกัน แต่ท่านมารับตำแหน่งบริหาร หรือนิติบัญญัติเพียง ๕ ปี ท่านก็ครบ
 เทอมที่จะต้องจากไป บางท่านเมื่อครบเทอมแล้วก็ไม่ได้กลับมาอีก แต่ข้าราชการประจำ
 ก็ยอมรับแต่โดยดี ในเมื่อท่านมาเป็นตู่บังคับบัญชาและพร้อมใจที่จะทำงานร่วมกับท่านเสมอ
 ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ในระบอบประชาธิปไตย เรื่องที่กระผมจะกล่าวต่อไปนี้ท่านประธานวุฒิสภา
 อย่าได้กังวุ่นสงสัย เพราะกระผมไม่ได้มาสนทนใคร เพียงแต่พูดถึงเรื่องการบริหาร
 ราชการเบื้องต้นเท่านั้น ซึ่งเป็นเหตุผลที่รัฐมนตรีน่าจะเอาไปคิดทบทวนดูว่าถ้าทำได้แล้ว
 อาจจะไม่สิ้นใจไม่ต้องการที่จะบรรจุหรือแต่งตั้งข้าราชการตำแหน่งระดับ ๑๐ สมมุติว่า
 ถ้ากระผมได้เป็นรัฐมนตรีจริง ๆ กระผมไม่มีโอกาสในชีวิตนี้ กระผมมีความพอใจที่จะมี
 อำนาจในการบรรจุและแต่งตั้งระดับ ๑๑ เท่านั้น กระผมจะคิดจะใช้ลักษณะผู้นำของกระผม
 ให้เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งพอจะสรุปสั้น ๆ ได้ดังนี้ กระผมจะใช้
 ศิลปะของกระผมในการปกครองบังคับบัญชา พุดจาโน้มน้าวให้ข้าราชการในกระทรวงของ
 กระผมทำงานตามนโยบายที่ได้กำหนดไว้ กระผมจะต้องมีความรู้ในสาขางานต่าง ๆ ของ
 กระทรวงในระดับที่กระผมจะมากำหนดนโยบาย และออกคำสั่งให้ปฏิบัติได้ทุกอย่างถูกต้อง
 กระผมจะปกครองบังคับบัญชาด้วยความเป็นธรรม เมื่อข้าราชการกระทำผิดหรือ
 ทำงานไม่สนองนโยบาย จะเรียกมาชี้แจง ตักเตือน ก่อนที่จะไปลงโทษหรือลงทัณฑ์
 กระผมได้วางตัวให้เป็นทั้งเคารพรักของผู้ใต้บังคับบัญชา โดยเฉพาะคำพูดที่ไม่เห็นซึ่งกระดัง
 หูดตรงไปตรงมาและเชื่อถือได้ กระผมต้องยอมรับว่าผลงานที่ออกมาจากกระทรวงของ
 กระผมนั้นมาจากการดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ตามนโยบายที่กระผมได้สั่งการไป
 และยอมรับว่าผลงานบางอย่างเกิดจากข้าราชการประจำ ที่มีอำนาจตามกฎหมายได้เสนอ
 ขึ้นมาตามลำดับ จนทำให้กระผมตกลงใจสั่งการให้ดำเนินการตามเสนอ ฉะนั้นผลงานของ

กระทรวงจะมาทั้งทางทำงานและข้างล่างจึงเป็นผลงานที่รับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรี และข้าราชการประจำ ท่านประธานครับ ท่านประธานคงสงสัยว่าที่พูดมานี้ไม่เห็นว่าจะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขกฎหมายอย่างไร แต่กรุณาให้กระผมชี้แจงต่อไปอีกสักนิดหนึ่งเพื่อ รัฐมนตรีอาจจะนำไปยกทวนและเลิกที่ระดับข้าราชการ ๑๐ ถ้ากระผมเป็นรัฐมนตรี กระผม สวมหมวกข้าราชการในกระทรวงของกระผมนี้ ท่านมีความรู้ในสายงานของท่านและมี ประสบการณ์สูง

บางท่านเคยผ่านวิทยาลัยที่คงเกินราคาเอาเข้าทั้งในประเทศและ นอกประเทศ ท่านผู้มาทบทวนสมควร ในเรื่องวัตถุประสงค์ของชาติ ผลประโยชน์ของชาติ ศุภยศสำสตร์ชาติ โสภณาสถของชาติ ความมั่นคงของชาติ รวมถึงที่มาของนโยบายของรัฐบาล และวิสัยทัศน์การทำงานของรัฐบาลผม ฉะนั้นกระผมจะต้องให้ความรู้และความสามารถของ ท่านเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ทั้งนี้ว่ากระผมจะได้ผ่านการศึกษามากกว่าท่านเหล่านั้นบ้าง กระผมก็จะใช้ศิลปะของกระผม เรือนวิชาแก่ท่านเหล่านั้น โดษให้ท่านมาบรรพชาอุปสมบทหรือ ฝึกงานและปฎิภาทหรือใช้เกิดผลดีแก่ทางราชการ กระผมคิดว่าข้าราชการเหล่านั้นมันดีที่จะ ดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแน่นอน ก่อนที่กระผมจะกำหนดคนโอบายหรือสิ่งการอะไรให้ ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติแล้ว กระผมจะต้องนึกถึงหลัก ๓ ประการคือ

๑. ความเหมาะสม สุกเทเบิ้ล (Suitable) คือเมื่อกำหนดหรือสิ่งการแล้ว จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือตรงตามต้องการที่กำหนดไว้หรือไม่

๒. ความเป็นไปได้ ฟีลible (Feasible) คือสามารถทำได้สำเร็จ โดษมี งบประมาณสนับสนุน มีเวลาเพียงพอที่จะทำให้สำเร็จ เป็นต้น

๓. การยอมรับ นอกเซพเทเบิ้ล (Acceptable) คือการยอมรับต่อการเสี่ยง ต่อการมีอันตราย ต่อการเสียเงินงบประมาณ ต่อความเดือดร้อนของประชาชนส่วนน้อย ซึ่งท่านจะผลิตประโยชน์ต่อประเทศชาติหรือต่อประชาชนส่วนใหญ่ เป็นต้น เมื่อกระผม ได้ตรวจสอบทั้ง ๓ ประการแล้วจึงจะสั่งการต่อไป ไม่ใช่สั่งไปแล้วข้าราชการไม่สามารถ ปฏิบัติหรือดำเนินการให้บรรลุความความต้องการได้แน่แล้ว ก็ไปหาว่าข้าราชการประจำ ไม่สนองนโยบาย แต่ความจริงแล้วเป็นหน่วยงานหรือของผู้ที่สั่งการเอง ที่ไม่คิดเสียก่อน ที่จะสั่ง ก่อนที่กระผมจะบรรพชาสและให้สิ่งล้าช่น กระผมจะบรรพชาสให้สั้นและกะทัดรัด ได้เนื้อหา กลับกรอกก่อนพูดหรือให้สิ่งล้าช่น และจะพูดให้น้อยที่สุด ไม่มีการพูดทุกวันใน เรื่องเดิม ๆ เพราะกระผมรู้ว่าถ้าบรรพชาสและคำพูดที่กล่าวออกไปนั้นจะเป็นนโยบาย หรือแนวทางในการปฏิบัติราชการของกระผมและของรัฐบาล กระผมมีความเข้าใจว่า

กระทรวงของคณะมนตรีสหภาพยังคงมีอยู่ข้างนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง อธิบดี บางกระทรวงในการย้ายอธิบดีไปเป็นรองปลัดกระทรวง หรือบางที่จากรองปลัดกระทรวงลงไปเป็นอธิบดี นั่นเป็นการเลือกตัวบุคคลที่เหมาะสมไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ตามหลักการแล้วสหภาพยังคงจะเป็นไปอย่างที่ได้คณะมนตรีกล่าวมาแล้ว ถ้าคณะมนตรีจะบรรจุและแต่งตั้งใครสักคนหนึ่งในตำแหน่งต่าง ๆ ในกระทรวงที่ต่ำกว่าตำแหน่งระดับ ๑๐ คณะมนตรีบอกไปที่ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตำแหน่งการให้ ถ้าคณะมนตรีจะย้ายอธิบดี ระดับ ๑๐ คณะมนตรีตั้งคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาเรื่องนี้ คณะมนตรีเป็นประธาน กรรมการมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง มีปลัดกระทรวง และรองปลัดกระทรวง ถ้าคณะมนตรีจะย้ายรองปลัดกระทรวง คณะมนตรีเป็นประธาน กรรมการมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงและปลัดกระทรวง ถ้าคณะมนตรีจะย้ายอธิบดีกระทรวง คณะมนตรีร่วมกันปรึกษาหารือกับรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ฉะนั้นคณะมนตรีจะบรรจุและแต่งตั้งใครก็ต้องมีเหตุผล และคณะกรรมการก็จะต้องเห็นด้วยตามที่คณะมนตรี เสนอ เราพิจารณากันหลายครั้งด้วยความเป็นธรรม เมื่อคณะกรรมการเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่อันเป็นที่พอใจของสมาชิกสภาแล้ว คำสั่งบรรจุ และแต่งตั้งต่อไป ถ้าไม่เห็นด้วยคณะมนตรีไม่ว่าอะไร เพราะคณะมนตรีจะรู้ว่า คณะมนตรีจะไม่จริงหรือว่ามีข้อมูลหรือเหตุผลน้อยเกินไป ถ้าส่วนใหญ่จะเอาอย่างนั้นก็ต้องยอม ดังนั้นคณะมนตรีไม่เห็นมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องล้วงลึกลงไปถึงตำแหน่งระดับ ๑๐ คณะมนตรีก็มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งปลัดกระทรวงเพียงตำแหน่งเดียว ข้าราชการประจำจะไล่ไม่ว่าคณะมนตรีว่าจริงแก่ ข้าราชการตำแหน่งต่าง ๆ ร้องทุกข์ว่าไม่เป็นธรรม คณะมนตรีจะบอกว่าการมนตรีมีความรับผิดชอบร่วมกับคณะกรรมการ ฉะนั้นว่าคณะมนตรีเสียไม่ได้ เพราะว่าเราเห็นพ้องต้องกันทั้งข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ ฉะนั้นตามที่คณะมนตรีได้สมมติว่าคณะมนตรีเป็นรัฐมนตรีนั้น ก็เป็นเหตุผลที่คณะมนตรีเห็นว่า ถ้ารัฐมนตรีมีความเห็นและปฏิบัติอย่างที่เราพูดว่ามาแล้วก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แต่อย่างใด และก็ไม่เป็นการเพิ่มภาระให้แก่คณะรัฐมนตรีที่จะต้องมานั่งคิดในการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๑๐ และ ๑๑ คณะมนตรีซึ่งมีอยู่ประมาณ ๕๐ กว่าท่าน หรือว่านั้น ท่านจะทราบในรายละเอียดดีกว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงได้อย่างไรที่ราชการนั้น เขาสังกัดอยู่เมื่อเสนอกันก็ต้องอนุมัติตามที่ เสนอ ตัดไม้ตัดกระเลาะกันเองในคณะรัฐมนตรี เพราะต่างก็จะกลัวเหลือรัฐมนตรีในสังกัดพรรคของคนที่ เสนอ เรื่องขึ้นมา ซึ่งคณะมนตรีเห็นว่าหากมี

ประโชชน์อันใดไม่ที่จะนำกฎหมายรถกินนี้ กฎหมายเดิมที่ออกแล้ว ที่ว่าไม่ตั้งนี้ กระผมคิดว่า
เกิดจากการปฏิบัติของบุคคล ก็ที่ตัวรัฐมนตรีนั้นเองที่ขาดประสพการณ์ในการบริหาร
ราชการและบริหารองค์บุคคล ไม่ใช่อัยยภพที่ตั้งเองตัวกฎหมายแต่ประการใด ขอพระคุณ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลเอก เกียรติ ห้วย

พลเอก เกียรติ ห้วย : ความเรียงท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
พลเอก เกียรติ ห้วย ห้วย : กระผมออกปราศใน เรื่องเกี่ยวกับทหารและแต่งตั้งข้าราชการ
ระดับ ๑๐ ของรัฐมนตรี ซึ่งกระผมเองก็ไม่เห็นด้วยเหมือนกันคิดในเรื่องนี้ตามที่ทางเลขาฯ
ได้กรุณาอ่านมาแล้วว่ามีบางประการที่ผู้ ส.ส. ได้เสนอมา ๘ ฉบับ และได้ใช้นับของ
คุณปรีชาเป็นหลัก ในภายที่ขอเสนอแก้ไขขมานี้กระผมได้ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องและเห็นว่า
มีทั้ง ส.ส. ที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย สำหรับผู้ที่เห็นด้วยโดยเฉาะอย่างซึ่งก็อ้างว่า
การที่ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะบรรจุแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๑๐ ก็คือต้องการให้เกิด
ประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดิน ไม่ให้ให้อำนาจรัฐมนตรีมีอำนาจเหนือข้าราชการ
ประจำหรือกลั่นแกล้งข้าราชการประจำ และเพื่อให้ข้าราชการได้ส่งของคอมมิวนิสต์
ไม่ให้ เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดิน การที่รัฐมนตรีไม่มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง
ก็ทำให้รัฐบาลถูกตำหนิว่าไม่มีความสามารถในการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจาก
ข้าราชการไม่น่าไว้วางใจของรัฐบาลไปตำเน็ถว ซึ่งส่วนที่เห็นด้วยนั้นก็เห็นผลอยู่หลาย
ประการ หมายความว่าเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องไปแก้ไข ของเดิมต้นฉบับ ถ้าไปแก้ไขก็
เพิ่มคนดลยหลังเข้าผลลง อย่างไรก็ตามนี้ ส.ส. อีกส่วนหนึ่งหมายศรวมว่าพวกที่ขอ
สงวนคำแปรญัตติไว้ว่า ไม่ควรจะแก้ไข สรุปโดยเหตุผลของผู้ที่งานตามปรตุติคือ
ควรจะให้ปลัดกระทรวงนั้นอำนาจในการเสนอความเห็น ได้มีส่วนร่วมคัดเลือกบุคคลที่จะ
ดำรงตำแหน่ง ๑๐ ด้วย คือต้องการจะให้เป็นการป้องกันสมองไหล อันอาจจะเกิดขึ้นจาก
การสั่งบรรจุแต่งตั้ง โดยที่ไม่ได้รับความเห็นชอบจากการปฏิบัติราชการ แล้วป้องกันไม่ให้
มีการนำเอาพวกของของชนเข้ามา และเป็นภาระที่จะให้อำนาจเด็ดขาดอยู่กับรัฐมนตรีผู้ได้
ชื่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ข้าราชการระดับ ๑๐ นั้น เป็นผู้นำในด้านการปฏิบัติงานในระดับความ
เพราะฉะนั้นทางผู้ตั้งความเห็นมีอยู่เหตุผลสมควรที่ R แต่ต้องขงไว้คือผลมีนั้นวาระมา
และทางสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งมติเห็นผลเรื่องนี้ว่า ถึงคงให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะชว
ระดับ ๑๐ ได้ สำหรับกระผมเองนั้นเมื่อมาศึกษาแล้วจะเห็นว่า จากการศึกษาที่ขยนั้น

ของเดิมตั้งแต่สมัยพระราชบัญญัติปี ๒๕๑๘ การบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงในตำแหน่งระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ระดับ ๙ รัฐมนตรีเจ้าสังกัดทำทั้งหมด โดยเฉพาะระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ ให้คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ทหาความว่ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีอำนาจมาก เพราะฉะนั้นจะย้ายใครในระดับ ๑๐ ก็ย้ายได้ทันที โดยส่งไปที่คณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้วผู้มีอำนาจออกคำสั่งคือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แต่หลังจากสมัยรัฐบาลอนันท์ก็ได้นำแก้ไขใหม่ตั้งแต่ฉบับปี ๒๕๓๘ ได้มาแก้ไขว่ารัฐมนตรีเจ้าสังกัดนั้นจะบรรจุแต่งตั้งได้เฉพาะระดับ ๑๑ โดยที่ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้อนุมัติให้ความเห็นชอบ และรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่ง ส่วนระดับ ๑๐ นั้นปลัดกระทรวงเสนอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ตรงนี้เป็นจุดที่น่าสังเกตอยู่ อย่างหนึ่งว่า ในการที่เชื่อว่าถ้าระดับ ๑๐ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนั้นสามารถจะบรรจุแต่งตั้งได้เลย ทหาความว่าอำนาจของรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงไม่ต้องมายุ่งเกี่ยวกับตัวเลข ทหาความว่ารัฐมนตรีท่านจะแต่งตั้งหรือบรรจุผู้ใดก็ตามท่านสามารถจะทำได้เลย โดยเสนอไปคณะรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงไม่จำเป็นต้องทราบ ไม่ต้องรู้ก็ได้ แต่ว่าฉบับที่แก้ไข ที่ให้ออยู่ในปัจจุบันนี้ปี ๒๕๓๘ นั้นปลัดกระทรวงต้องเสนอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ซึ่งในตอนนั้น กระผมมีความคิดเห็นว่ารัฐมนตรีเองถ้าท่านไม่เห็นด้วยหรือว่าอย่างไรถ้าท่านปรึกษากับท่าน ปลัดก่อนท่านมีสิทธิ์ เป็นการยับยั้งหรือเป็นการกดดันทรงสิทธิ์ครั้งหนึ่งก่อนที่ท่านจะนำเสนอ คณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นการที่จะให้อำนาจรัฐมนตรีไปย้ายข้าราชการระดับ ๑๐ เลย โดยที่ปลัดกระทรวงไม่ต้องรู้ไม่ต้องเห็นเลย กระผมว่าเป็นการข้ามขั้นของการบังคับบัญชา นะครับ สำหรับหน่วยต่าง ๆ ความจริงแล้วรัฐมนตรีท่านก็มีอำนาจมากอยู่แล้วแต่การที่ให้ ปลัดกระทรวงได้จับกุมและให้เป็นผู้เสนอการที่จะย้ายระดับ ๑๐ มาตราจะเป็นการกดดันทรงสิทธิ์ขั้นหนึ่ง กระผมเห็นว่าถ้ารัฐมนตรีท่านได้ประสานกับท่านปลัดกระทรวงในการที่จะ ย้ายอธิบดีในระดับ ๑๐ นี้ กระผมเห็นว่ามีความจำเป็น ไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีท่านอยากจะทำ อธิบดีคนใดท่านก็ทำได้เลย ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วยนะครับ ทั้งนี้ถ้าหากว่าปลัดกระทรวง เสนอมาแล้วท่านไม่เห็นด้วยท่านก็มีสิทธิ์ที่จะทักท้วงถ้าเราไปดั่งว่าในส่วนของการ ประจำเองในระดับ ๘ ระดับ ๙ ซึ่งให้อำนาจอธิบดีไว้ ซึ่งเราก็จะเห็นว่าอธิบดีก็มีอำนาจ สั่งบรรจุแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๘ สมตัวอย่างระดับ ๘ แต่ว่าไม่ใช่อธิบดีมีอำนาจจะจับ ต้องให้ปลัดกระทรวงให้ความเห็นชอบ **Legislat**ความหลักฐานเดิมนี้ไม่ต้องปลัดกระทรวงให้ความเห็นชอบ อธิบดีถึงจะย้ายได้เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าอันนี้เป็นการปิดกั้นอยู่อย่าง หนึ่งว่าไม่ให้อำนาจของรัฐมนตรี ความจริงท่านมีอำนาจอยู่แล้ว แต่ว่าเพื่อให้เกิดความ

รอบคอบการผมเห็นว่าปัดลกระทรงน่าจะมีส่วนเกี่ยวข้อง ที่มีเมือมาดูแลผล เหตุผลที่
 บอกว่าเนื่องจากที่ตองแก้พระราชบัญญัติกั้นนี้ เพราะว่าไม่เหมาะสมกับสภาพการในปัจจุบัน
 อาจจะเป็นลักษณะของการเว้นอกฎหมายก็ได้ เพื่อให้ครอบคลุม แต่ว่าจากเหตุผลของฝ่ายที่
 เห็นด้วยฝั่งคุณแล้วหลาย ๆ กับในลักษณะที่ตองแก้เพราะลักษณะว่า เนื่องจากว่าข้าราชการ
 ในระดับนี้อาจจะไม่เอานโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติ การที่พูดว่าไม่เอานโยบายของรัฐบาล
 ำานไปปฏิบัติ หรือว่านโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติทำให้ไม่เกิดผลแล้วก็ทำให้รัฐมนตรีถูกว่า
 ว่าบริหารราชการไม่มีผล อันนี้เป็นข้อสำคัญที่สุดที่กลัวจะพูดกันว่าเมื่อข้าราชการไม่นำ
 นโยบายรัฐบาลไปปฏิบัติแล้วผลงานของรัฐบาลก็ไม่มี อันนี้เป็นเรื่องที่ไม่อาจจะเกี่ยวข้อง
 กับการที่จะให้รัฐมนตรีให้คำนาจในการมาสั่งบรรจหรือแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๑๐ กระหม
 ตองขอใช้เวล่อีกสักนิดเพื่อให้สิ้นเข้าระยะห้าปี ต้องการจะพูดสั้น ๆ ในเรื่องว่าถ้าบอกว่าจะไม่
 สอนนโยบาย กระผมอยากจะทำเรียนตั้งนั้นระดับ ว่าก็จริงนโยบายรัฐบาลนี้ข้าราชการ
 ระดับ ๑๐ เป็นระดับอธิบดีท่านจะต้องปฏิบัติอยู่แล้ว เพราะว่านโยบายรัฐบาลจริง ๆ
 การดำเนินการในระดับชาตินั้นจะตองมีวัตถุประสงค์ มีนโยบายซึ่งมาจากหลายแห่งนโยบาย
 ความมั่นคงของชาติ ซึ่งส่วความมั่นคงแห่งชาติก็ บางทีหน่วยงานของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง
 กรมประมงล่าวกกลางหรือว่าจากวิศวะป้องกันราชอาณาจักรเสนอลึกคิดเห็น หรือจาก
 กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ เสนอเข้ามาในทางหนึ่งอีกทางหนึ่งนโยบายเศรษฐกิจและ
 สังคมซึ่งสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นคนเสนอ และอีกอันหนึ่งก็
 คือนโยบายของรัฐบาลที่มานั่งตั้ง เป็นนโยบายที่เอานโยบายของหลายพรรคของรัฐบาล
 มารวมกันแล้วก็มาแถลง แต่นโยบายของรัฐบาลที่นำแถลงซึ่งเป็นนโยบายของหลายพรรค
 รวมกันนั้นส่วนใหญ่จะเป็นนโยบายที่เป็นนโยบายปัจจุบัน นโยบายเร่งด่วน และนโยบาย
 ปัญหาเฉพาะหน้ากับปัญหาอันตั้งบ้าง แต่ก็ปัญหาราคาข้าวถูก หรือว่าค่าการประจจราชรายได้
 แต่บางทีมีนโยบายที่เป็นระยะยาว เป็นนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ เห็น อฮากจะเป็นเกตเวย์
 (Gateway) ของอินโดจีนบ้าง เป็นศูนย์กลางการเงินการธนาคารของภูมิภาคเอเชีย
 หรือว่าเป็นศูนย์กลางคมนาคมของเอเชีย อย่างนั้นก็ เป็นนโยบายระยะยาวซึ่งแทรกเข้าไปอยู่
 ด้วยเหมือนกัน แต่จะปฏิบัติให้ได้ผลในระยะเวลายังสั้นตั้งทำไม่ได้ ทั้งนี้โยบายต่าง ๆ
 เหล่านี้เมื่อเป็นนโยบายแล้วเอาไปแปลงเป็นแผน วัตถุประสงค์และนโยบายอันหนึ่ง
 เพื่อความเข้าใจ เมื่อเขียนแผนแล้ว อ่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ราวมาถึง
 ฉบับที่ ๗ แล้ว และแผนเหล่านี้เป็นแผนยุทธศาสตร์ พอลงไประดับกระทรวงก็เป็นแผนของ

กระทรวง ทั้งเป็นแผนยุทธศาสตร์อยู่ พอไปถึงระดับกรมเป็นแผนงาน โครงการ แผนงาน โครงการต่าง ๆ เหล่านี้กรมก็ต้องปฏิบัติไปตามนั้น ถ้าหากว่าไม่ปฏิบัติตามนั้นแล้ว นั่นก็ถือว่าไม่สนองนโยบายรัฐบาล นั่นอันที่ลึกลับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาเองก็มีส่วนที่จะควบคุมการปฏิบัติงานนโยบายรัฐบาล เพราะว่าพระราชบัญญัติงบประมาณที่ผ่านเข้ามา หนังสืองบประมาณเข้ามาเป็นตั้ง อย่างที่พวกเราได้เคยแยกกันกลับไปตั้งเกือบ ๗๐ เล่ม ถ้าเราไปเปิดดูจะเห็นว่า อย่างกระทรวงเกษตรฯ อย่างนี้ จะบอกกรมชลประทานในปีนี้จะมီးไร่บ้าง สร้างเขื่อนเท่าไร สร้างฝายทดน้ำเท่าไร ชุดคลองส่งน้ำเท่าไร อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ สร้างบ่อน้ำ สร้างอะไร และมีงบประมาณกำกับอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อลงไปแล้วแต่ละกรมเขามีกงานประจำป้อนอยู่แล้ว จะต้องปฏิบัติตามนั้น ถ้าเขาไม่ทำตามนั้น ลึกลับ ก็ไม่บรรลุเป้าหมายที่รัฐบาลได้กำหนด นั่นและครับไม่ปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาลแน่นอน ซึ่งที่จริงสภากว่าจะมาออกโครงการนี้ไม่ได้ดีดีออก เพิ่มโครงการนี้อะไรต่าง ๆ กระผมเห็นว่า เป็นการควบคุมอยู่แล้ว แล้วถ้าหากอภิปรายต่าง ๆ เขาไม่ปฏิบัติตามนั้นก็มีส่วนนโยบายรัฐบาล อาจจะมีอยู่บ้าง ที่ว่ารัฐมนตรีบอกว่า ข้าราชการระดับกรม ระดับ ๑๐ ไม่สนองนโยบาย ท่านอาจจะเห็นนโยบาย นโยบายอันนั้นอาจจะเป็นปัญหาเฉพาะหน้า น้ำท่วม ไฟไหม้ อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ แต่กระผมมองดูแล้ว กระผมมานึกด้วยตัวตัวกระผมเอง กระผมว่าจะมีข้อที่ว่า ข้าราชการระดับนั้นจะไม่ปฏิบัติตามที่ท่านให้นโยบายในเรื่องปัญหา โดยเฉพาะ ปัญหาเฉพาะหน้า ปัญหาเฉพาะเร่งด่วน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งที่จริงถ้าหากว่าไม่สนองนโยบายในลักษณะที่กระผมได้กล่าวมาแล้ว ที่จริงแล้วรัฐมนตรีจะผ่อนภาระมาก คือโดยที่บางกระทรวงมีตั้ง ๑๐ กรม และมีโครงการเป็นร้อย ๆ ท่านเองก็จำไม่ได้แล้วว่าโครงการนี้จะไปทำที่ไหน อะไร เมื่อไร เพราะนโยบายนั้นหลุดง่าย ๆ เลขส่วนรวมก็คิดว่ากำหนดว่าอะไร จะทำอะไร และทำที่ไหน ท่านเองเป็นรัฐมนตรีท่านจึงจำไม่ได้แล้วว่าในกระทรวงของท่าน กรมต่าง ๆ มีโครงการอะไรบ้าง เป็นร้อยเลขครับจำไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่า ถ้าหากว่าท่านเองจะลงไปให้นโยบายแก่กรมต่าง ๆ ให้ปฏิบัติ กระผมเห็นว่าจะเป็นการแก่รัฐมนตรีมากโดยเฉพาะอย่างยิ่ง สกตวิอย่างกระทรวงคมนาคม อย่างนี้ มีเรื่องตั้งแต่การคมนาคมทางบก ทางเรือ ทางอากาศ โหนดการมีพิธีพิธีโทรเลข การสื่อสารแห่งประเทศไทยและยังเอาแผนของกรมอุตุนิยมวิทยาเข้าไป อะไรอย่างนี้ในต้น จะให้นโยบายแล้วบอกไม่ปฏิบัติตามนโยบาย กระผมเห็นว่าลำบาก แม้แต่ปลัดฯ เอง ท่านบางทีมาในสาขาหนึ่งท่านก็ไม่รู้ในเรื่องทุกสาขา ท่านจึงต้องมีรองปลัดฯ ในแต่ละสาขาที่จะแบ่ง

งานควบคุมกันไป เพราะฉะนั้น สเปน ออฟ คอนโทรล (Span of control) ต่าง ๆ เหล่านี้กำหนดไว้แล้ว เพราะจะเป็นการลดภาวะแก่รัฐมนตรีเป็นอันมาก ในทางที่ข้าราชการประจำจะช่วยเหลือท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างมาก เพราะฉะนั้นการที่ระบุไว้ว่าข้าราชการประจำไม่ส่งลงนโสบาย โดยเฉพาะระดับ ๑๐ ไม่มีปฏิบัติตามนโสบาย และเพื่อมาให้ได้อำนาจในการที่จะย้ายข้าราชการระดับ ๑๐ กระผมว่าไม่ตกลงจะเกิดข้อข้องกัน เหตุผลในเรื่องนี้กระผมมองคุณแล้วว่าจะเป็นที่รัฐบาล รัฐมนตรีอาจจะกลัวว่ากระทรวงของเราไม่ค่อยจะมีผลงาน แต่ที่จริงถ้าหากกำหนด เฟซซิง (Phasing) ไป สด้างที่กระผมได้กล่าวไว้แล้ว บางเรื่องวัตถุประสงค์เฉพาะต้องใช้ระยะเวลาเวลานานหลายปี อย่างนี้เป็นต้น

ประธานวุฒิสภา : กรุณาสรุปประเด็นที่ครับ เพราะเวลาน้อย

พลเอก เข็ญ ชันไมตรี : เพราะฉะนั้นกระผมขออาจจะสรุปว่า กระผมไม่เห็นด้วยที่จะให้มาแก้กันนี้ เพราะที่ว่าที่เข็ญไว้เดิมนี้กระผมว่าดีแล้ว เพราะว่าปลัดกระทรวงนั้นสามารถจะเสนอรัฐมนตรีเข้าสังกัด ถ้าเข้าสังกัดไม่เห็นด้วย หรืออะไร มีข้อกักท้วง และทับซ้อนได้อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่ว่าให้ท่านรัฐมนตรีไม่ต้องฟังเสียงท่านปลัดกระทรวง หมายความว่าถ้าย้ายข้าราชการระดับ ๑๐ ระดับอธิบดีนี้ทำได้โดยใครเสนอคณะรัฐมนตรีด้วย กระผมจึงไม่เห็นด้วย กระผมขอขอบคอบครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ เรามีกฎหมายอีกหลายฉบับจะครับ หมอขออ่าวว่าถ้าคุณสรุปกันหมดอีกก็จะได้พูดกันได้มากขึ้น เชิญท่านรองฯ สมภพ

นายสมภพ โทษะภักดิ์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ สำหรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกระผมได้ศึกษาไว้แล้วคร่าวๆ แล้วก็ขอกราบเรียนว่า กระผมได้ตกลงกับระบบที่จะให้อำนาจเป็นของรัฐมนตรีหรือเป็นของปลัดกระทรวงมาเป็นเวลา ๗๐ กว่าปี และก็คิดว่าจากข้อเท็จจริงก็กระผมได้ประมาณ ถ้าได้นำมากราบเรียนท่านประธานอาจจะเป็นประโยชน์แก่การวินิจฉัยของสภานี้ กระผมขอเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเริ่มใช้ และได้ใช้มาเป็นฉบับที่ ๘ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๘๗-๒๕๐๔ เป็นระบบที่ทำให้รัฐมนตรีมีอำนาจมากในการบรรจุและแต่งตั้ง ระยะเวลาที่ยาวนานนี้เกือบ ๗๐ ปีนั้นเอง ก็ทำให้เกิดผลเกี่ยวกับระบบข้าราชการพลเรือนเป็นอย่างมาก ผลกระทบมีเรียกได้ว่ามันโคตรอง โคลงเฉพาะรัฐมนตรีในสมัยนั้นท่านได้กล่าวตำแหน่งถึง ๑๗ ปีในบางกระทรวงติดต่อกัน อำนาจของอธิบดีซึ่งมีผู้เสี่ยวสกุลโดยเฉพาะที่ได้รับใช้รัฐมนตรีนั้นก็จะเกิดความสนิทสนม ทำให้ได้รับการที่จะส่งเสริมให้ก้าวหน้ามากขึ้น กล่าวได้ว่าปลัดกระทรวง

ในขณะที่นั้นในยุคนั้นอยู่ในฐานะที่กตัญญู ยกย่องข้าราชบริพารกระทรวงไป มองไม่เห็นกระทรวง
ปลัดกระทรวงเป็นอย่างไร จากพฤติกรรมที่เช่นนี้จนกระทั่งมาถึงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๑๑
เริ่มมีรัฐบาลพลเรือนคือท่านนายกรัฐมนตรีสัญญา ได้มีความคิดที่จะแก้ไขข้อบกพร่อง

ความเสื่อมโทรมของข้าราชการพลเรือน ๒๕๑๑ กระทบเองได้เป็นกรรมการด้วยคนหนึ่งก็
ได้ศึกษาและได้ทราบถึงสาเหตุว่าจำเป็นต้องปรับปรุงและต้องแก้ไขระบบการปฏิบัติราชการ
ของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ วัตถุประสงค์ในบางส่วน และคณะกรรมการในชุดนี้ก็ได้เห็นกันว่า

ควรจะใช้ระบบของสากล คือให้ถือเอาผู้ที่ไปบริหารราชการประจำ ตำแหน่งประจำ คือ
ท่านปลัดกระทรวงนั้นควรจะเป็นหลัก มีหน้าที่คุ้มครองให้แก่ข้าราชการพลเรือน จึงได้สร้าง
ระบบขึ้นมาว่าในเรื่องการนำผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้งนั้น ใน พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งได้ตรา

เป็นพระราชบัญญัติขึ้นนั้น ได้ให้อำนาจปลัดกระทรวงที่จะให้เป็นผู้พิจารณาบรรจุและแต่งตั้ง
ข้าราชการระดับ ๑๐ ลงมาถึงระดับ ๘ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้วางหลักโดยให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้คัดเลือกข้าราชการพลเรือน

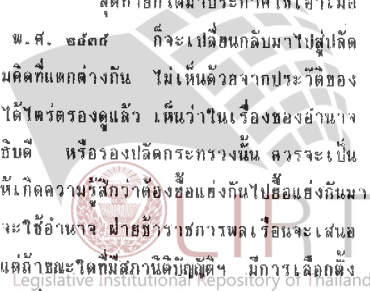
ขึ้นมาได้เพียงไม่กี่เดือน กระทบต้องถูกรายเบรันท่านประธานว่า ได้มีคณะรัฐมนตรีสมัยนั้น
เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้มีการหลีกเลี่ยงกันว่า ในปัจจุบันนี้รัฐมนตรีไม่มีอำนาจที่จะสั่งการไม่
ได้บังคับบัญชาข้าราชการ จะทำให้ขอบข่ายของคณะรัฐบาลนั้นเองไม่สัมฤทธิ์ผล เลขาธิการ

ตัวกลางถึงการที่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนไม่ร่วมมือระดับอธิบดีหรือรองอธิบดี รัฐบาลใน
ขณะนั้นก็จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกคณะหนึ่งเพื่อแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน ซึ่งกระทบก็อยู่ด้วย โดยหลักการว่าต้องให้อำนาจรัฐมนตรีที่จะมีอำนาจสั่งบรรจุ
แต่งตั้งหรือโยกย้ายข้าราชการระดับอธิบดีได้

สุดท้ายก็ได้อำนาจไปเสียเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ จาก พ.ศ. ๒๕๑๑ จนมาถึง พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็จะเปลี่ยนกลับมาไปสู่ปลัด
กระทรวง แล้วในแง่ของขณะนี้ก็มีความคิดที่แตกต่างกัน ไม่เห็นตัวเลขจากประวัติของ
ความเป็นมาเช่นนั้น กระทบมีความเห็นส่วนตัวได้โปรดรองดูแล้ว เห็นว่าในเรื่องของอำนาจ

บรรจุแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๑๐ หรืออธิบดี หรือรองปลัดกระทรวงนั้น ควรจะเป็น
อำนาจของใครนั้นน่าจะได้อยู่ดี ไม่ควรจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าจะขัดแย้งกันไปฮั่นแก่กันมา
ตอนไหนไม่มีสักผู้แทนราษฎร ปลัดกระทรวงจะใช้อำนาจ ฝ่ายข้าราชการพลเรือนจะเสนอ

ให้ให้อำนาจให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจ แต่ถ้าขณะใดที่มีสถานการณ์ มีการเลือกตั้ง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็จะต้องมีการกลับไปสู่ที่จะให้รัฐมนตรีมีอำนาจ ที่จะบรรจุแต่งตั้ง
ข้าราชการระดับสูงได้ กระทบมีความเห็นว่าในเรื่องนี้ การที่จะคงไว้ที่จะให้อำนาจ

ปลัดกระทรวง มีอำนาจตั้งที่เมื่อเริ่มต้น พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือเริ่มต้น ๒๕๑๘ นั้น น่าจะเป็นไปได้ยาก เพราะถ้าความโดยสันนิษฐานนี้ ประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนแล้ว และเป็นผู้มีอำนาจออกกฎหมาย ก็ย่อมที่จะแก้ไขกฎหมายให้ไปในตามความหลังการได้ โดยยืงหลักว่า เพื่อยุตินโยบายของรัฐบาลสัมฤทธิ์ผล ในความเห็นกระผม เห็นว่าต้องหาทางยุติเรื่องนี้ และการจะยุติได้ก็เห็นจำเป็นจะต้องจำใจด้วยยอมรับให้ท่านรัฐมนตรีท่านมีอำนาจที่จะเป็นผู้มีชัยบรรจและแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๑๐ เมื่อถ้าหากว่าเราได้ยอมรับตั้งไปแล้ว ถึงแม้จะแตกต่างกับระบบศาลอื่นต่างประเทศ เราอาจจะมีการกรณการ ๓ - ๓ คน คอยดูแลระบบข้าราชการพลเรือนอยู่ แต่ในขณะที่ความเห็นกระผมคิดว่าต้องหาทางที่จะรักษาหัวใจข้าราชการพลเรือนสามัญว่า เมื่อถึงแม้จะยอมรับให้มีรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจบรรจแต่งตั้งโยกย้าย แต่ในขณะที่เดียวกัน ต้องมีการวางดุลซึ่งการใช้อำนาจของรัฐมนตรีเอาไว้บ้าง ซึ่งกระผมเห็นว่าระบบที่ประเทศไทยใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ก็คือ การที่ต้องให้องค์การใดองค์หนึ่งเป็นผู้ให้ความเห็นชอบในการที่จะปฏิบัติตามความประสงค์ของรัฐมนตรี อีกร่างเช่น ก.ศ.ร. ของตำรวจ ว่าก่อนที่จะแต่งตั้งนั้นเอง ก.ศ.ร. ต้องเห็นชอบด้วยบุคคล เมื่อเห็นหลักตัวบุคคลแล้ว เสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติจึงจะดำเนินการโปรดเกล้าฯ ได้ ก.ศ. ก็เช่นเดียวกัน ก.อ. หุสสภา ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ทำไมละครับสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญ ถ้าไม่ว่าเราไม่สร้างองค์กรอื่นขึ้นมาเป็นคู่ถ่วง เพื่อที่จะหล่อเลี้ยงหัวใจหรือแก้ไขความเสื่อมโทรมของข้าราชการพลเรือนสามัญ ใต้ปราศจากข้อที่จะถึงจิตใจหรือเกิดการยกกล่าวหาหรือร้องแถมมากมาย กระผมเห็นว่าประกาศแรกน่าจะปรับปรุงเรื่องระบบอันนี้คือ ก.พ. ในความเห็นของกระผม สร้าง ก.พ. ให้เหมือนกับ ก.อื่นทั้งหลายพอให้ข้าราชการอุ่นใจได้ว่า ถึงแม้จะมีข้าราชการการเมือง ระดับรัฐมนตรีมาพิจารณาโยกย้าย แต่งตั้งอภิมติ เฉพาะผู้ซึ่งมีบัญชีของเขา แต่เขาก็ยังมีองค์กรหนึ่งคอยดูแลสอดส่องอยู่เป็นหลักประกัน ท่านเองได้ศวกกับข้าราชการประเภททั้งหลาย กระผมคิดว่าถ้าหากทางรัฐบาลได้พยายามที่จะใช้วิธีการนี้ปรับปรุง ก.พ. ให้มีผลตรวจที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพมากกว่าในปัจจุบัน ก็มุ่งแต่ในด้านทางวิชาการ ในงานบริหารงานบุคคลเท่านั้น กระผมคิดว่าจะไปลดความขัดแย้งอันนี้ได้ และจะเป็นประโยชน์ในการที่จะแก้ไขความเสื่อมโทรมของข้าราชการในปัจจุบัน ที่ท่านรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจกระผมเห็นว่ามันจะได้กระทำในรูปแบบนี้ สำหรับวังพระราชสำนักผู้ตั้งมีขึ้น กระผมได้พิจารณาแล้วได้เห็นว่าจะเห็นได้ว่าผู้เสนอร่างซึ่งไม่มีประสบการณ์พล หรือไม่มีความรู้ในตัวของราชบัณฑิตย

กระทบที่มีอภิราชเป็นเรือนว่า การที่เขียนว่ามีอำนาจบรรจุตาม มาตรา ๘๓ โดยแก้ไขให้
 รัฐมนตรี เป็นผู้มีอำนาจบรรจุตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ ๑๐ คำ ๆ นั้นมีความหมายมาก เพราะ
 เหตุว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ สร้างขึ้นมาโดยถือว่าเป็นผลิตภัณฑ์ของรัฐเป็น
 ผู้มีอำนาจสูงสุดในการบรรจุและแต่งตั้ง ฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนมาเป็นรัฐมนตรี เจ้าสังกัดที่จะ
 เป็นผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง ระดับ ๑๐ ระดับ ๑๑ แต่ความตอนหนึ่งของพระราชบัญญัติ
 มีอยู่ ๓ มาตรา มาตรา ๑๐๘ กับมาตรา ๑๑๙ ซึ่งมีบัญญัติไว้ว่าถ้าหากผู้มีอำนาจบรรจุไม่
 ปฏิบัติตามมาตรานั้น มาตราว่าด้วยการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเมื่อมีข้าราชการกระทำผิด
 วินัย เช่นนี้ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือสั่งดำเนินการได้ นี่ก็เฉพาะเหตุว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับการ
 การรักษาวินัย การจะลงโทษถ้าหากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่ดำเนินการ กฎหมายบอกให้
 เป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือสั่งการ ท่านประธานคล้าย ใครเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือของ
 รัฐมนตรี เขาเขียนสำหรับแค่ปลัดกระทรวง ปลัดกระทรวงมีอำนาจบรรจุข้าราชการตั้งแต่
 ระดับ ๑๐ ลงมาแล้วก็ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเขาก็บอก รัฐมนตรี
 เจ้ากระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการประจำ ข้าราชการฝ่ายบริหารจะถือได้หรือไม่ว่า
 นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชารัฐมนตรี ความเห็นอันนี้ซึ่งแตกต่างกันอยู่ กระทบคดีได้อิน
 กระทบคนที่ร่างประกาศคณะปฏิวัติสมัยจอมพล สฤษดิ์ กระทบเป็นเลขานุการ กระทบให้เขียน
 นายกรัฐมนตรีในหัวหน้าคณะรัฐบาลและผู้บังคับบัญชาข้าราชการ ได้รับการหักทวง จาก
 ท่านผู้ใหญ่และรวมทั้งอดีตรัฐมนตรี ท่านบอกท่านไม่ใช่เป็นลูกน้องของผู้บังคับบัญชาของนาย
 กรัฐมนตรี ท่านเป็นลูกแก้ว นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าท่านนั่นเอง เขาก็ถามหลักของระบบ
 อังกฤษ เพราะฉะนั้นเวลานี้จึงมีความเห็นที่แตกต่างกันว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชา
 ของรัฐมนตรีหรือไม่ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระทบออกจะชอกช้ำทางรัฐบาลว่าได้โปรด
 พิจารณาแก้ไขให้ราบรื่นไปด้วส ไม่ก่อให้เกิดปัญหา เพราะว่าจะแก้ไขพระราชบัญญัติเดิมก็
 ไม่ได้ เพราะว่าหลักการได้กำหนดเอาไว้แล้ว ว่าแก้เพียง ๘ มาตรา และมาตราที่กระทบ
 ได้เออถึงนั้น อยู่ข้างนอกกฎหมาย มาตรา ๑๐๘ กับมาตรา ๑๑๙ ถ้าหากยอมไว้ว่ารัฐมนตรี
 เจ้าสังกัดอาจจะไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้แล้ว ต้องคิดว่า
 ใครที่จะสั่งรัฐมนตรีได้ เจ้าสังกัด หรือใครจะกำหนดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือจะทำได้ นี่เป็น
 ประเด็นหนึ่งที่กระทบออกจะชอกช้ำกับเขียนท่านประธานว่า เป็นประเด็นที่จะได้พิจารณา
 ให้รอบคอบ และถี่ไหน ๆ ได้กราบเรียนเช่นนี้มาแล้ว ก็ขอทำหน้าที่กันทุกตัวสว่าทำหน้าที่
 กลับมาของกฎหมาย ก็ยังมีอีกประเด็นหนึ่งที่กระทบเพิ่งมาได้พบได้เห็น คือเรื่องการสั่งให้

นอกจากราชการไว้ก่อน ถ้ากระผมไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหรือการให้ความเห็นทางกฎหมายแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอธิบดีกรมตำรวจ กระผมก็คงไม่ทราบเหมือนอย่างที่ท่านประธานอาจจะไม่ทราบก็ได้ว่า การออกจากราชการไว้ก่อนนั้น พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเขาไม่ได้กำหนดไว้ต้องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง เขามีเฉพาะในเรื่องให้ออก เรื่องลาช ชาติคุณสมบัติให้ออกเพราะกระทำผิดวินัย ถูกปลดออก ให้ออก แต่ให้ออกไว้ก่อนเขาไม่ได้กำหนดแต่ทำไมเราต้องยอมรับการให้ออกไว้ก่อนนั้นต้องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ เพราะว่า ก.พ. ไปบัญญัติไว้ในกฎ ก.พ. ว่าด้วยการพักราชการ และการลออกจากราชการไว้ก่อน ได้เขียนในกฎ ก.พ. ว่า ต้องกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งการที่ ก.พ. ไปเขียนเกินกว่าที่แม่บทพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนได้บัญญัติเอาไว้ นี่น่าจะเป็นปัญหาว่าใช้ได้หรือไม่ เพราะฉะนั้นในกรณีเช่นนี้ถ้าหากว่ารัฐบาลจะรับเรื่องนี้ไปพิจารณาแล้วก็จะเห็นประโยชน์ จะทำให้บางข้ออ้างในเรื่องการกราบบังคมทูลให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่งจะมีความหมายมากยิ่งขึ้น กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าซึ่งสัมพันธ์ท่านนาสภรัฐมนตรีที่ท่านไม่รีบตัดสินใจเร็ว นำความกราบบังคมทูล เพราะการลออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ถ้าหากว่าผลของการสอบสวนปรากฏว่าเขาไม่ผิด ต้องให้เขากลับในตำแหน่งเดิม แต่ถ้าหากว่าไปผลสืบตามปฏิบัติตามกฎหมายรับการกราบบังคมทูลให้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง ถ้าจะให้เขากลับเข้ามาอีกครั้งหนึ่งในตำแหน่งเดิมจะทำอย่างไร ต้องทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกเป็นตำแหน่งเดิม คือลักษณะเช่นนี้คงจะไม่งดงามสำหรับความสัมพันธ์ที่จะนำความกราบบังคมทูลขึ้น นี่เป็นประเด็นที่ ๓ ที่กระผมอยากจะกราบเรียนว่า คือพระราชบัญญัตินี้เองซึ่งมีลักษณะที่จะต้องปรับปรุงและขอฝากกราบเรียนท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าจะได้พิจารณาในด้านนี้ให้รอบคอบ และมีอีกหลายประการที่พระราชบัญญัติฉบับพร้อม แม้แต่ว่าในบางที่เสนอมานี้ทางฝ่ายเจ้าของร่างจากสภาผู้แทนราษฎรท่านได้เขียนมาแล้ว ท่านซึ่งเขียนไว้ตอนท้ายว่าในภายหน้าเสนอบรรจุและแต่งตั้งให้แต่งตั้งเหตุผลหลักเกณฑ์ตามหลักเกณฑ์ที่กฎ ก.พ. กำหนดในข้อนี้กระผมอยากจะขอกราบเรียนไว้ว่า ความจริงเขาไม่ใช่สำคัญ กระผมเข้าใจเจตนาดีของท่านเจ้าหลวงร่างว่า ถึงแม้ว่ารัฐมนตรีจะเป็นผู้เสนอมีอำนาจในทางที่จะบรรจุและแต่งตั้ง แต่งตั้ง แต่ที่ว่าจะต้องให้เหตุผลพร้อมทั้งข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. การเขียนเช่นนี้ถ้าหากเป็นผู้ปฏิบัติกระผมลงมาให้พิจารณาแล้ว

ถ้าจะรายชื่ออธิบดีคนหนึ่งให้เหตุผลข้อพิจารณา และข้อสันนิษฐานอย่างที่เราเห็นเอาไว้ตอนที่
กระผมเห็นว่าจะสร้างปัญหาให้แก่รัฐบาลและตัวรัฐมนตรีเอง เพราะฉะนั้นน่าจะได้รับการ
ปรับปรุงเสีย

อีกประการหนึ่งสภาจะฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่า ก.พ. นั้นในขณะนี้เขาถือว่า
ปลัดกระทรวงควรวะเป็นผู้มีอำนาจบรรจุและแต่งตั้ง แต่เมื่มาเปลี่ยนเป็นให้รัฐมนตรีมี
อำนาจบรรจุแต่งตั้ง แต่ขณะเดียวกัน ก.พ. เป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การบรรจุและแต่งตั้ง
เช่นนี้ถ้าหาก ก.พ. เขากำหนดหลักเกณฑ์ชนิดที่ค่อนข้างจะเคร่งครัดปฏิบัติลำบาก ก็จะเป็น
ความขัดแย้งกันระหว่างรัฐมนตรีสั่งสั่งกีด และในในเรื่องนี้ขอฝากกราบเรียนท่านประธานถึง
รัฐบาลน่าจะได้นั่งถึงประเด็นเหล่านี้ด้วย นี่ก็เป็นประเด็นในความคิดเห็นของกระผม ซึ่ง
ได้กราบเรียนมาโดยขอสรุปว่า เรื่องอำนาจใครจะเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งระดับ ๑๐
นั้นจากความเป็นมาระยะเวลาอันยาวนาน จึงสรุปได้ว่าอำนาจรัฐมนตรี เขามีมาเสียนานแล้ว
เพราะฉะนั้นการที่จะไปกีดกันคืนกลับเข้ามาเองคงจะไม่มีประโยชน์อะไร สู้ที่ว่าถ้าหากจะ
ปล่อยไปก่อนแล้วขอให้ ก.พ. ปรับปรุงประสิทธิภาพของตน ทำหน้าที่คล้ายกองอื่น ๆ
เขาบ้าง คลอบเป็นแม่ไก่ปกป้องให้ข้าราชการพลเรือนสามัญเขา ในขณะที่เดียวกันก็พยายาม
ที่จะแก้ไขความเสื่อมโทรมของข้าราชการก็จะมีประโยชน์ยิ่งกว่าที่จะไปทำหน้าที่ทางวิชาการ
จนเกินไป และโดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มีข้อบกพร่อง กระผมก็เพิ่งแต่กราบเรียนและ
เห็นว่าวันนี้เป็นวันสุดท้ายของการประชุม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลจะประสงค์
ดำเนินการพิจารณา ๓ วาระรวดกระผมก็ไม่ขัดข้อง เพราะได้ฝากข้อสังเกตไปหมดแล้วจะ
ได้นำไปปฏิบัติ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณโกวิท

นายโกวิท สุวีสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท
สุวีสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา สำหรับในเรื่องนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าหากดูหลักการและ
เหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ดูแล้วไม่มีความกระจ่างเหลือข้ออะไรไม่ได้เลย ซึ่ง
ทางท่านสมาชิกวุฒิสภาบางท่านได้กล่าวถึงแล้ว คือบอกแต่เพียงว่าคือความไม่เหมาะสมกับ
สภาพการณ์ปัจจุบัน สถานแห่งนี้ได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติทบวงมหาวิทยาลัยผ่านไปเมื่อ
สักครู่นี้ ความขัดเจนในหลักการเหตุผลเป็น เรื่องที่รับได้และถือปฏิบัติได้ผู้มีมหาวิทยาลัย
ของรัฐบาลไม่ปรากฏอยู่ในส่วนราชการ แล้วก็จะปรับปรุงองค์คณะบุคคล อันนี้เป็นเหตุผลที่อธิบาย
หลักการได้ แต่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เหตุผลอธิบายไม่ได้เลย ไปอธิบายให้ประชาชน

เขาเข้าใจว่าไม่เหมาะสมอย่างไร ทั้งนี้เพราะฉันเป็นนักกึ่งชาติภวะผมทั้งชาวผู้ซึ่งภวะผมต้องการความกระจ่าง ณ จุดนี้ ภวะผมในใจขอลกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการที่ทำงานตามนโยบายรัฐบาลโดยปกติแล้วข้าราชการนั้นต้องปฏิบัติอยู่แล้ว ในปัจจุบันถ้าเราดูในการจัดตำแหน่งงานโครงการ เราจะต้องเอานโยบายของรัฐบาลแล้วเอาแนวทางจากแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นตัวบทในการที่จะจัดทำแผนงานโครงการ แล้วจัดในเชิงงบประมาณชัดเจนครับ ถ้าราชการไม่ว่าจะปลัดกระทรวงหรืออธิบดี หรือคนใดก็ตามไม่ปฏิบัติติดวินัยข้าราชการไว้ตลอดอย่างเด็ดขาด แล้วโทษวินัยข้าราชการ ที่ที่ประเด็นปัญหาจริง ๆ ของการแก้ปัญหาสมัยนี้ภวะผมคิดว่าอาจจะมีส่วนเกิดมาจากกระทรวงบางกระทรวงที่มีการกระทบกระทั่งกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภวะผมขอทราบว่ากระทรวงมหาดไทย อันนี้กระทรวงหนึ่งกับกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งเหตุผลอันนี้ประชาชนเขาก็ไม่รู้ไม่เข้าใจว่า เหตุที่แก้จากกฎหมายสมัยนี้เราเอาปัญหาบางส่วนไปยึดที่พวกในสิ่งที่ดี ๆ ในหลายส่วน ในลักษณะนี้ภวะผมคิดว่าคงจะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าในขณะที่เรามุ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลมุ่งที่จะกระจายอำนาจ ในขณะเดียวกันในเรื่องการแต่งตั้งอธิบดีจะต้องเข้า ค.ร.ม. หมายความว่าอย่างไร ภวะผมอยากขอรบกวนเรียนว่าในแนวทางที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่มีข้ออยู่ในปัจจุบัน ภวะผมคิดในขณะนี้เหมาะสมดีอยู่แล้ว ภวะผมใครขอเสนอต่อท่านประธานว่าเรื่องที่ต้องพิจารณาโดยรอบคอบคงจะรีบหลักการที่เคียวไม่ได้ คงจะต้องตั้งกรรมาธิการที่จะศึกษาก่อนที่จะรีบหลักการ ภวะผมใครขอรบกวนเรียนโดยสรุปรับว่าเวลาเกินเที่ยงแล้ว

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุนัน

นายสุนัน ชาลีเครือ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ภวะผม

สุนัน ชาลีเครือ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ด้วยหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ภวะผมเองตั้งกรรมาธิการขออภิปรายต่อท่านประธานที่ภวะผมเองเห็นอยู่ในเวลาว่างการค่อนข้างน้อย แล้วตอนนั้นภวะผมไม่ได้เข้าไปราชการแล้ว แต่ภวะผมมีความรู้สึกที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นมีส่วนที่ทำให้เสียสิทธิในการปฏิบัติของข้าราชการประจำอันเนื่องมาจากถึงแม้ว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้แสดงเหตุผลถึงความเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยหลายท่านแล้ว ในส่วนของภวะผมนี้เห็นความรู้สึกละแวกที่ในโลกาสดิรับฟังจากบุคคลภายนอกหรือถ้าการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในระหว่างที่มีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ เหตุผลหนึ่งที่น่าจะนำมากล่าว ณ ที่นี้ก็คือว่า เป็นเหตุผลส่วนลึก ๆ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่าน

ตลอดญาติที่เอื้อยั้งนี้ เพราะว่าภรรยาผมได้รับฟังแล้วมีความรู้สึก ว่า โอกาสใดที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในช่วงใดช่วงหนึ่งจากลักษณะสภาพนิติบัญญัติฯ มาเป็นผู้แทนราษฎร ก็จะมีคนเสนอกฎหมายดีหลายเรื่อง การกระทำคล้าย ๆ กันว่าแก่นคั้นข้าราชการประจำลู่เนื่อง ๆ กระทบชอกจะมองเห็นภาพลักษณะที่สวยของเมืองไทยว่า เราน่าจะอยู่ด้วยความสามัคคี ไม่ว่าจะป็นข้าราชการฝ่ายการเมือง หรือข้าราชการประจำ น่าจะต้องแบ่งหน้าที่ในการทำงานกัน กระทบกล้ำกันอันได้ว่าข้าราชการประจำทุกคน รวมแล้วไม่ว่าจะป็นข้าราชการพลเรือน ข้าราชการทหารหรือตำรวจก็ตามป็นข้าราชการที่มีผู้บังคับบัญชาผู้บังคับบัญชาสูงสุด ก็คือ ผมเอง นายกรัฐมนตรีก็ตามระดอบประชาธิปไตยที่เราใช้อยู่ กระทบมันใจว่าทุกคนนั้นอันดีจะสนองต่อนโยบายของรัฐบาล รัฐมนตรีหรือนักการเมือง ท่านใดจะให้คุณให้โทษต่อข้าราชการประจำสามารถให้ได้ทุกคน และข้าราชการประจำทุกคนนั้นก็มีความบริสุทธิ์ใจที่จะปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล กระทบว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ยังไม่ชัดเจน มีลักษณะอย่างนี้อยู่ กระทบคิดว่าน่าจะให้เวลาพอสมควรในการอภิปรายประเด็นนี้ว่าควรจะเอาอย่างใ้ในฐานะที่สมาชิกวุฒิสภา หรือสภาแห่งนี้ป็นสภาที่กลั่นกรองกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ กระทบจะขอกราบเรียนท่านประธานว่า ขออนุญาตให้มี การอภิปรายไปอีกสักกระทะหนึ่ง เผื่อจะได้ฟังเหตุผลประกอบการตัดสินใจ กระทบคุณท่านประธานครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุจิตครับ

นายสุจิต ลิ่ววิธผล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระทบผม นายสุจิต ลิ่ววิธผล ท่านประธานครับ ร่างกฎหมายฉบับนี้ในลักษณะท่านลงเดี๋ยวก่อนนี้ ได้เคยมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงมาหลายชุดหลายสมัย ซึ่งท่านอาจารย์สมภพได้พูดไปแล้ว อย่างไรก็ตามผมเข้าใจว่าความขัดแย้งซึ่งอาจจะมีอยู่บ้างในหมูข้าราชการประจำกับข้าราชการการเมืองในชุดสมัยต่าง ๆ ก็มีปัญหาเกิดจากตัวบุคคลส่วนหนึ่งแล้วบทบาทนิติในกฎหมายอีกส่วนหนึ่ง ไม่ใช่เฉพาะในเรื่องของบทบาทนิติแห่งกฎหมายอย่างเดี๋ยว กระทบผมคิดว่าว่าร่างกฎหมายที่เรากำลังพิจารณาอยู่นั้นนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้ร่วมกันเสนอหลายร่างด้วยกัน กระทบคิดว่าถ้าจะป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาของท่านสมาชิกวุฒิสภา กระทบขอกราบเรียนท่านประธานว่ามีร่างอยู่ร่างหนึ่งซึ่งร่างของคตหมอกระทะแสด ซึ่งช่วงศกักับคณะ ได้เดินสายกลางเอาไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยที่จะบรรจุแต่งตั้งข้าราชการระดับ ๑๐ โดยให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนั้นได้ปรึกษาหารือกับปลัดกระทรวงในกระทรวงนั้น ซึ่ง

น่าจะมีความเป็นไปได้ อย่างไรก็ตามควรรับทราบประธานที่เคารพ ในรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๘๑ มาตรา ๑๘๒ ได้กำหนดเอาไว้ชัดเจนว่า รัฐมนตรี เจ้าสังกัดนั้นหน้าทึบในกาารที่จะนำเสนอชื่อบุคคลซึ่งจะดำรงตำแหน่งในระดับ ๑๐ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายต่อไปในกรณีนี้ถ้าหากว่าปลัดกระทรวงเสนอชื่อบุคคลซึ่งรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยก็อาจจะไม่นำเสนอ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีในกระทรวงนั้น ๆ อย่างที่ปรากฏออกมาบ้างเป็นระยะ ๆ กระผมจึงเห็นว่าถ้าหากข้ออ้างนี้แล้วเราน่าจะได้มีการปรับปรุงแก้ไขที่จะให้ทั้งปลัดกระทรวง และรัฐมนตรี เจ้าสังกัดนั้นได้หันหน้ามาปรึกษาหารือกันถ้าหากว่าสภาหนึ่งจะพิจารณาปรับหลักการ และไปแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ เพื่อที่จะเห็นสวสกลางก็น่าจะเป็นทางหนึ่งที่จะเป็นทางออกได้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญพลเรือโท ไพโรจน์ ครับ

พลเรือโท ไพโรจน์ สิ้นติเวชชกุล : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมพลเรือโท ไพโรจน์ สิ้นติเวชชกุล สมาชิกวุฒิสภา ขอขอบพระคุณ กระผมขอเวลาสักนิดเดียว เพราะว่าล่วงเลเวลเวลาไปมากแล้ว กระผมขอขากจะขออนุญาต เวียนเสนอ เพื่อให้ข้อคิดเห็นสั้น ๆ ต่อท่านประธานว่า กฎหมายที่เสนอเข้ามานี้ความจริงแล้วไม่น่าจะเป็นปัญหา ในเมื่อพื้นฐานของกาปฏิบัติราชการนั้นเรายอมรับกันว่าปลัดกระทรวงก็คือผู้อาวุโสสูงสุดในราชการประจำซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติ เป็นหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติ รัฐมนตรีนั้นท่านอยู่ในฝ่ายบริหารท่านเป็นผู้วางแผน วางนโยบาย และเป็นผู้กำกับ เพราะฉะนั้นการที่ท่านเลือกคนหนึ่งคนใดเพียงคนเดียวมารับผิดชอบเป็นตัวแทนท่านน่าจะเป็นการเหมาะสม เพราะว่าถ้าเพื่อท่านจะไปมีอำนาจแต่งตั้งอธิบดีด้วย การที่ล่วงลุลกลงไปในลักษณะนั้นท่านกำลังทำให้เกิดความแตกแยกและทำให้หน่วยงานนั้นไม่มีเอกภาพในการบังคับบัญชา ไม่มีเอกภาพในการปฏิบัติงาน ปลัดกระทรวงจะถูกมองเสมือนหนึ่งว่าด้าต ๆ ก็ไม่มีหน้าตา ถ้าสองเป็วข้อเทียบอย่างชาวบ้านเขาพูดกันว่าเมื่อท่านเป็นนครนายกแล้ว ท่านอย่าโดดลงมาจับแบงก์ที่ละใบในธนาคารเขายังเป็นกัโลกิรมณ์แล้วประมาณว่าควรเสือกเท่าไร ทนลักษณะก็เกิดขึ้นนี้ สิ่งที่ทำให้เกิดความวุ่นวาย สกติวอย่างเห็นได้ชัดที่สุด การปฏิบัติงานในส่วนราชการในส่วนภูมิภาคในจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดนั้นเป็นอันทนมาจากกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ เวลาจะทำอะไรแต่ละครั้งถ้าหากว่าเจ้าสังกัดในกรุงเทพฯ ไม่เห็นด้วยเขาก็ไม่ร่วมมือเขาก็ไม่ทำ หรือจะทำอะไรแต่ละครั้งหาทางที่สำเร็จได้ยาก เพราะว่ามีกาารฮ้อกัน

ตั้งกันอยู่ตลอดเวลาในลักษณะอย่างนี้ที่เข้าลักษณะของการทำให้เกิดแตกแยกในภาพปกครอง
ทั้งนี้ทั้งนี้ปัญหาที่เราว่ากันมานี้เป็นเรื่องของจรรยาบรรณของคน กระผมคิดว่าซัดซัดซึ้ง
หรือซัดซัดซึ้งนั้นเป็นของคู่โลกมีอยู่ตลอดเวลา แต่อันนั้นกระผมไม่นำเอามาเป็นประเด็น
กระผมนำมาเป็นประเด็นว่า ในขณะที่มีเส้นแบ่งเขตที่ชัดเจนแล้วว่า งานปฏิบัติกับงาน
นโยบาย สำหรับคำ นโยบาย ขอบัญชาต่อประชาชนคิดว่าไปใช้กันผิด ๆ มากเหลือเกิน
นโยบาย คือหนทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ โดยไม่ระบุรายละเอียดว่าจะตั้งทำอย่างไร และ
นโยบายนั้นต้องอยู่ภายใต้กฎหมาย ต้องอยู่ภายใต้นโยบายหลักของคณะรัฐมนตรี ที่นโยบาย
ที่มอบให้กระทรวงกระผมว่าข้าราชการการเมืองที่เข้ามานั้น ถ้าเพื่อทำมาวุ่นแต่
เรื่องย่อย ๆ เวลาที่ท่านจะไปทำงานหลักจะไม่มี กระผมได้รับคำบ่นมาอย่างมากแล้วว่า ใน
คณะรัฐมนตรีนั้นเอาเรื่องลับไปไหน เรื่องของรัฐมนตรีเข้าไปพิจารณาที่
งานหลักของชาติก็ไม่เดิน โดยลักษณะอย่างนี้กระผมมีความเห็นพ้องกับท่านสมาชิกคือ
คุณโกวิทได้เสนอว่า อาจจะมีการแต่งตั้งกรรมการพิจารณาก่อนรับหลักการหรือจะ
ประกอบด้วย กระผมขอสนับสนุนความเห็นนั้น ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์พูนศักดิ์

นายพูนศักดิ์ วรพลพงษ์ : ขอประทานกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
ครับ กระผม นายพูนศักดิ์ วรพลพงษ์ ขอประทานอนุญาตกราบเรียนโดยสรุปสั้น ๆ
สัก ๓ - ๓ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ กระผมขอกราบเรียนเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณา คือ กระผม
ต้องขอประทานกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการมาธิการวิสามัญประสานงาน หรือ
คณะกรรมการที่ให้พิจารณากิจการของวุฒิสภาและพิจารณาว่าขงพระราชบัญญัติ ซึ่งกรรมา
มีมติไว้บอกว่าจะ ขอให้แสดงความคิดเห็นเพื่อประโยชน์ต่อการพิจารณาอย่างกว้างขวาง
รอบคอบ โดยให้สมาชิกวุฒิสภาสามารถใช้สิทธิลงมติที่จะพิจารณาเห็นสมควรต่อไป ประเด็น
ขณะนี้กระผมขอถามจะกราบเรียนว่า มีอยู่ ๓ แนวคิด แนวที่ ๑ ถ้าจะเป็นไปตามที่ท่านสมาชิก
ผู้อาวุโสเสนอก็คือว่า ขอให้พิจารณาไป ๓ วาระเลยก็แล้วกัน เพราะว่าได้กล่าวในการ
ที่จะแสดงความคิดเห็นประกอบไว้ครบถ้วนแล้ว อีกแนวหนึ่งก็ควรจะออกไปเห็นว่า นำที่
จะตั้งกรรมาธิการ ยังไม่ได้บอกว่าจะวิสามัญหรือวิสามัญพิเศษเสียก่อนในขั้นที่จะรับหลักการ
แนวที่ ๓ ที่เพิ่งเสนอโดยท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็บอกว่า ทางออกนั้นน่าจะเป็นทาง
สายกลางบอกว่า นำที่จะรับหลักการในวาระที่ ๑ เสียก่อนแล้วก็ไปตั้งกรรมาธิการพิจารณา

ปรับปรุงแก้ไขกัน การจะเป็นโครงการใดก็สุดแท้แต่ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ จะกรุณาใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางรอบคอบ ตามที่จะเห็นสมควรเพื่อเกิดประโยชน์ต่อไป โดยล้าหลัง กระหม่อมมีประเด็นหนึ่ง ซึ่งได้ฟังท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งได้กรุณาอภิปราย แต่เห็นว่ามิประเด็นที่น่าสนใจ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในชั้นการพิจารณาไม่ได้พูดเรื่อง ๒ - ๓ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือ การบริหารงานของประเทศชาติบ้านเมือง ขณะนี้เป็นประชาธิปไตยและมักจะมีการพูดกันเกี่ยวกับภาวะกระจายอำนาจ กระจายควมรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นดีเซนทราไลเซชัน (Decentralization) หรือถ้าจะโร้กส์สุดขั้นแต่ ในขณะเดียวกันมักจะมีการพูดกันอยู่เสมอว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนของประชาชนชาวไทย เพราะฉะนั้นเมื่อเขาได้เข้ามาเป็นรัฐมนตรี เขาหน้าที่จะมีอำนาจที่จะเอานโยบายมาใช้สภาพจริงเขาบอกจะ อิมพลีเม้นท์ (Implement) อสังกรที่จะให้นโยบายที่แสดงไว้คือประชาชน หรือคือรัฐบาล ต่อจากนั้นนำไปใช้ในทางปฏิบัติได้ กระผมทราบที่ท่านประธานว่า แม้ว่าจะเลศเวลาอาหารกลางวันไปสักเล็กน้อย แต่ก็จะพิจารณากันเพื่อประโยชน์แล้วกระผมว่ากฎหมายนี้เป็นเรื่องสำคัญ ที่สำคัญเพราะว่าในเอกสารนี้ที่ใช้ในการประกอบกรพิจารณาว่า การทำการเปลี่ยนแปลงเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เหตุผลประการหนึ่งก็คือ การที่ข้าราชการทางการเมืองจังหวัดข้าราชการประจำ และก็เป็นเหตุผลที่ผู้วิพากษ์วิจารณ์ในประกาศของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยอินประกาศฉบับแรก มีผู้คนที่หนึ่งก็ขึ้นบอกว่าเมื่อถึงเวลาแล้วจะแก้กลับไปในสถานการณ์ก่อน ก็หมายความว่าบ้านเมืองกำลังจะเข้าสู่ภาวะที่เป็นปัญหาอีกหรือไม่ ถ้ามีข้าราชการทางการเมืองจังหวัดข้าราชการประจำอีกแล้ว มีหนทางออกอื่นประการใดที่จะทำหรือจะต้องไปสู่สภาวะที่จะต้องมีการคัดสรรรัฐมนตรีหรือไม่ ซึ่งก็คงจะไม่ดีและไม่เป็นประโยชน์เป็นแน่แท้ กับเหตุผลประการหนึ่งที่ท่านขอประทานอนุญาตเอ่ยชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้กล่าวตงตนนำเขาพอกต้องเกิดทุมมาม ท่านผู้หนึ่งก็คือ ท่านนายแพทย์กระแส พนะวงศ์ ซึ่งเป็นอดีตนายกสภาคณะข้าราชกรพลงเรือนท่านพูดยกว่าแนวโน้ม ของการบริหารราชการแผ่นดินซึ่งมีกันอยู่น่าจะเป็นการบริหารในลักษณะที่เป็น คอลเลกทีฟ ลีดเดอร์ชิพ (Collective leadership) หมายความว่ารัฐมนตรีซึ่งเข้ามาบริหารไม่ว่าใครที่จะใช้อำนาจในเชิงเด็ดขาดจนเกินไปความหมายของคำว่า คอลเลกทีฟ ลีดเดอร์ชิพ หรือซูเปอร์ไวเซอร์ (Supervisor) ก็คือต้องกระจายความรับผิดชอบ มีตัวบุคคลซึ่งจะต้อง

รับผิดชอบ ก็ต้องกระจายกันไปในทางแนวคิดของหนังสือเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง
 สมัยใหม่หลายเล่มก็เขียนไว้ตรงกันว่า แนวโน้มของประชาธิปไตย จากประชาธิปไตยที่
 เรียกกันว่า เรพรีเซนเททิฟ ดีมอคเรซี (Representative democracy) หรือ
 ประชาธิปไตยโดยมีผู้แทนคงจะเปลี่ยนไปเป็น พาร์ติซิเพทีฟ ดีมอคเรซี (Participatory
 democracy) ก็คือประชาธิปไตยอย่างมีส่วนร่วม ปฏิเสธไม่ได้ว่าจะมีครบถ้วนสักวัน
 ข้าราชการพลเรือนเป็นสถาบันที่เก่าแก่มาช้านาน ข้าราชการประจำก็คงจะขัดแย้งอย่างนี้
 ตลอดไปกับข้าราชการทางฝ่ายการเมือง ถ้าไม่มีการแก้ไข เหตุผลอีกประการหนึ่งซึ่งผูกพัน
 ในชั้นของสภาผู้แทนราษฎร กระผมต่อมาจากเขาคืออีกชนิดหนึ่งก็คือ ในบางประเทศ เขาไม่ได้
 แบ่งอำนาจออกเป็น ๓ นิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ แต่เขามีอำนาจทั้งเขาคือว่ามี
 ๕ ประการ ก็คืออำนาจ อ่างประเทศได้หัวหน้าครีบาล หรือประเทศจีนเขาจะมีอำนาจที่
 เรียกว่า จดทวงวน คำว่า หงวน ก็คืออำนาจสาขาหนึ่ง ในสมัยโบราณถ้าเราอ่านหนังสือจีน
 ก็จะเห็นว่ากรายไปสืบบจอหงวนเป็นในเรื่องใหญ่โต ก.พ. เองของเมืองไทยก็คงจะทำหน้าที่
 เทียบเคียงคล้าย ๆ กัน ยิ่งไปกว่านั้นในต่างประเทศหลาย ๆ ประเทศ ก็มีคณะกรรมการ
 ซึ่งกระผมเห็นว่าเมืองไทยคงจะต้องถึงเวลาจะต้องพิจารณาแต่งตั้งก็คือ เมริท โพรเทคชัน
 บอร์ด (Merit protection board) หรือคณะกรรมการระดับชาติ กรรมการระดับชาติ
 ที่จะพิจารณาเรื่องคุณธรรม ขณะนี้เราไม่ได้ใช้ เมริทซิสเต็ม (Merit system) แต่เรา
 ใช้ โรเตตลิ่ง ซิสเต็ม (Rotating system) หลักที่เป็นแนวคิดพื้นฐานในการที่จะ
 ปรเทศ (Rotate) บุคลากรทางฝ่ายข้าราชการประจำ ก็คือการที่จะเอาคนของตัวเข้ามา
 อิมพลิเมนต์ นโยบายของตัว ความน่ากลัวอยู่ตรงที่ว่าได้มีเสียงพูดกันว่าขณะนี้การจะ
 โยกย้ายกลทางนั้น เมื่อโยกย้ายปลัดกระทรวงอธิบดีได้นี้แล้ว ระดับรอง ๆ ลงไปก็เป็นแผง
 เขาเรียกว่า อินไลน์ (In line) อีก ๑๐ ปีก็ไม่สามารถเปลี่ยนโครงสร้างได้ กระผม
 ก็ไม่เห็นด้วยกับวิธีทางนั้น กราบเรียนด้วยความเคารพ แต่กระผมพิจารณาว่าในวัน
 ความยากหรือความอึดอัดใจของสมาชิกวุฒิสภา ก็คือว่าเราจะทำอะไรกันกับวังพระราช
 บัญญัติระบือสขาราชการพลเรือนฉบับนี้ ความน่าเห็นใจประการหนึ่งก็คือรัฐบาล ซึ่งเขา
 เสนอมา เขาอ้างเหตุผลว่าน่าจะจะให้เขามีอำนาจ วุฒิสภาจะทำอย่างไรรับที่จะพิจารณา
 คณะกรรมการประสานงานก็ไม่ได้บอกว่าจะให้ราชบัณฑิตไปรับ Repos เพียงแต่ยกให้เขา
 อภิปรายอย่างกว้างขวางรอบคอบเพื่อประโยชน์ แนวก็คงจะเป็น ๓ แนว ถ้าแนวที่ ๑ ก็คือ
 ไม่รับตกไปเดออกกระผมเห็นว่าก็คงจะรุนแรง และอาจจะเป็นที่น่าตั้งข้อกังขาว่าวุฒิสภา

กำลังจะมุดขุม ปลด เลิก ฮ้าย อาละวาดฟาดวงฟาดงา ปฏิเสธร่างกฤตหมายสำคัญของ
 รัฐบาลโดยเฉพาะคนที่เสนอก็เป็นนักวิชาการสำคัญของรัฐบาล ก็คืออดีตคณบดีคณะนิติศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั่นเอง ขอประทานอนุญาตไม่เอ่ยนามแต่ถ้าจะตั้งกรมาธิการ
 วิสามัญศึกษากัน ก็คงจะไปคล้ายกับร่างพระราชบัญญัติผู้ผ่านบทการรักษาคำความสงบ
 เรียบร้อยภายในประเทศ ปีพุทธศักราช ๒๕๑๙ ก็จะมีประเด็นว่าเราจะไปศึกษาอะไรจะไป
 ตั้งกรมาธิการอย่างไร จะให้กรมาธิการวิสามัญหรือสามัญศึกษากันก็วัน มีความจำเป็น
 เจ่งล้นที่รัฐบาลร้องขอมา มีข่าวซึ่งไม่น่ารักเลยถึงขนาดที่บอกว่า ถ้าวุฒิสภาผ่านกฎหมายนี้
 ให้ ๓ วาระแล้วก็จะพิจารณาที่จะไม่เสนอร่างอุบวิสภา ไม่น่าเห็นด้วย จะมาแลกเปลี่ยน
 กันขนาดนั้น กระหมวกก็ลุดูกน้ำใจวุฒิสภาเกินเกินไป คงจะไม่ได้กั้วทรลอกคริบที่จะไป
 ลดเหลือเท่าไร อีกแนวหนึ่งก็คือผ่านในชั้นรับหลักการ ในชั้นรับหลักการถ้าผ่านแล้วนี่จะเกิด
 เหตุเภทภัยร้ายแรงขนาดไหน จะเสียหายอย่างไร จะมีตรงไหนแก้ไขได้หรือไม่ รับ
 หลักการ รับอย่างไร ก็รับหลักการกว้าง ๆ ว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 รัฐบาลเขาอยากแก้ เมื่อเขาอยากแก้เพราะเขาเห็นว่ามีความจำเป็น เขาจะเอาเอาเอา
 มาอิมพลิเมนต์ไปให้ ก็เนื่องแต่ว่าเขาขัดข้องที่ตรงทำไม่ได้ หลักการตรงนี้จะรับได้ไหม ถ้า
 รับหลักการได้ก็ผ่านชั้นรับหลักการ โหวตผ่านไปในวาระที่ ๑ แต่เห็นก็จะปล่อยไป ๓ วาระ
 คงจะไม่ได้ เมื่อปล่อยผ่านไปในวันนี้ ๓ วาระไม่ได้ แม้ว่าจะเกินเวลารับประธานอาหาร
 กลางวัน แล้วจะทำอย่างไรต่อไป ก็คงจะต้องเสนอให้ตั้งกรมาธิการในชั้นการพิจารณา
 วาระที่ ๑ กรมาธิการที่จะตั้งจะเป็นกรมาธิการอย่างไร กรมาธิการวิสามัญ
 กรมาธิการวิสามัญ ถ้ากรมาธิการวิสามัญจะตรงไหนเหมาะ ก็เห็นท่านสมาชิกอาวุโสซึ่ง
 กรุณาอุทิศเพศ ท่านศาสตราจารย์ศอกเตอร์สมภพ ซึ่งเป็นประธานกรมาธิการวิสามัญ การ
 บริหารและการยุติธรรม นั้นก็เหมาะสมอยู่ หรือจะไปกรมาธิการการปกครองซึ่ง
 ศาสตราจารย์ศอกเตอร์โรเจอร์ เป็นประธานก็เหมาะสมอยู่ เป็นผู้ แต่ถ้าจะตั้ง
 กรมาธิการวิสามัญก็ต้องดูว่าเวลาใครมาเป็น องค์ประกอบเท่าไร ถ้ารัฐบาลเสนอ
 มามาก แล้วก็เป็นผู้การเพียงส่วนใหญ่ ข้าราชการประจำก็เดือดร้อนข้องใจ เขาขอทรน
 อดความช่วยเหลือมานาน สักส่วนก็ไม่เหมาะสมอีก ความตั้งใจที่จะไปพิจารณานักไข
 ปรับปรุงในชั้นกรมาธิการก็ไม่มีบรรลุ กระหมวกระเบียบราชการท่านประธานก็เคารพว่า เห็นที่
 ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติคุณจะได้ทำหน้าที่นี้แล้วท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติคุณ
 สดับรับฟังผลผู้ทักก็คงจะให้ว่าเวลาที่เกินธรรมดา ว่าไม่ได้ละถ่วงหรือว่าไม่ได้ทำปู้ปู้

กับกฎหมาย แต่เราทำหน้าที่สภาถ่วงดุลที่สมเหตุสมผล ใจกระหม่นนั้นกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยังเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติว่า ไทย ๆ มีขมิ้นาปฏิภากร ก็คือถ้า
จะดีให้กลับไปเสียเดี๋ยวนี้เลยก็กระไรอยู่ ท่านรัฐมนตรีก็กรุณานั่งอยู่ที่เห็นใจ ก็หัวก้าว
เหมือนกับเรา เห็นว่าควรจะต้องรับหลักการในวาระที่ ๑ เพื่อจะประนีประนอม พูดกันไป
บอกว่าจะได้ไม่ปะทะกันถึง ๔ - ๕ พรรครวมเมือง ทั้ง ส. ส. เขาเสนอมา และจะต้อง
กรรมาธิการกันอย่างไร กระผมเสนอทางออกว่าอย่าไปตั้ง เลขครับกรรมาธิการวิสามัญ
สัดส่วนไม่ค่อยดี กระผมเสนอว่าถ้าเรารับหลักการในวาระที่ ๑ แล้วส่งให้คณะกรรมการ
การปกครอง ซึ่งก็มีท่านศาสตราจารย์ดอกเตอร์โกเมน มีอาจารย์โพธิ์ชัย ช่างเรียม ซึ่งก็
เป็นนักรัฐศาสตร์คนสำคัญ เป็นอดีตคณบดีตัวมาเห็นก็จะฝากความไว้วางใจได้ขอประธาน
กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกหับเวลาก็ด่วงเลขมามากแล้ว แล้วก็ยังมีร่าง
กฎหมายอีก ๘ ฉบับที่จะต้องพิจารณา ซึ่งเราก็คงจะต้องพิจารณากันในตอนบ่ายตอนนี้
คงพิจารณาไม่ได้ ไม่ต่อช่วงนั้นเป็นลมกันแน่ ในชั้นนี้ผมก็รู้สึกว่าได้พูดกันมานานแล้ว
จะตกลงหรือกับที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรเปิดอภิปรายได้แล้วหรือยัง ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิด
อภิปราย กรุณาขอมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป

(มีสมาชิกยกมือ ๑ ท่าน)

ประธานวุฒิสภา : มีท่านเดียว ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรเปิดอภิปราย ผม
จะขอลมตี

นายเอกชัย เลขาธิการวุฒิสภา : เมื่อสักครู่กระผมยกมือก่อนแล้ว ท่านประธานมอง
ไม่เห็น

ประธานวุฒิสภา : ผมได้ทำเรื่องที่ประชุมแล้ว

นายเอกชัย เลขาธิการวุฒิสภา : เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง กระผมคิดว่า
ท่านประธานไหน ๆ ก็หัวก้าวกันแล้ว น่าจะให้โอกาสหลากหลาย ๆ ท่านได้มีการแสดงข้อคิดเห็น
ซึ่งข้อคิดเห็นของกระผมนี้แตกต่างจากทุก Legis ท่านก็ได้ยื่นกรรมาธิการแต่ไม่ยื่นให้ท่านขอ
อนุญาตเปิดประชุมแล้ว ก็ไม่เป็นไรครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

นายโกวิท สุวิสวัสดิ์ : ขอกราบเรียนท่านประธานครับ กระผม โกวิท สุวิสวัสดิ์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมเสนอไว้ว่า ตั้งกรรมาธิการศึกษาถอนรับหลักการ อันนี้กระผมท้อถอนแล้ว เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กระทบต่อระบบใหญ่ อันนี้จะกระทบไปทุกกระทรวงทบวง กรม กระผมเป็นห่วงในเรื่องนี้ เพราะโดยปกติถ้าถ้าหากว่าเราทำอะไรโดยที่ไม่พิจารณาให้รอบคอบ

ประธานวุฒิสภา : คุณโกวิทครับเราปิดอภิปรายแล้ว ถ้าคุณโกวิทจะเสนออีกต้องเสนอเป็นญัตติ

นายโกวิท สุวิสวัสดิ์ : ผมขอเสนอครับ

ประธานวุฒิสภา : เสนอว่าอย่างไรครับ

นายโกวิท สุวิสวัสดิ์ : กระผมขอเสนอตั้งกรรมาธิการศึกษาถอนรับหลักการ

ประธานวุฒิสภา : ทลผู้รับรองมีไหมครับ

(มีสมาชิกอภิปรายรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นอีกไหมครับเชิญท่านรองฯ สัมภาษณ์

นายสมภพ โหตระกิตย์ : ท่านประธานวุฒิสภาครับ เคารพ สำหรับข้อยเสนอของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติขอสให้ตั้งคณะกรรมการพิจารณาถอนรับหลักการความคิด ในข้อนี้กระผมก็เดกมัลลู่ และกระผมเมื่อได้ศึกษาถ่วงลึงลงไปแล้วไม่ทราบจะไปศึกษาในประเด็นไหน เพราะเหตุว่าหลักการมีอยู่อันเดียว คือว่าเปลี่ยนระบบจากให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งระดับ ๑๐ มาเป็นรัฐมนตรี ถ้าจะตั้งข้อสังเกตผลดีผลเสีย ก็ต้องเอาหลักของการบริหารงานบุคคล จะเอาเมริทซีซีเท็ม จะเอา แพโทรนาจ ซี้ซีเท็ม (Patronage system) ที่มีผลดีผลเสียพูดกันได้มาก แต่ไม่ได้ประโยชน์อะไรสำหรับอันนี้ผมให้ครุวญดูแล้ว กระผมถึงได้กราบเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้ถ้าคุณทศเขาเข้ามาไม่มีเสียหายนะ แก้อะไรก็ไม่ได้ กระผมเองพวาทามนั้นก็ไม่มีขัดกับพร่อง นอกจากตอนทำทศเด็กว ซึ่งเขาเขียนไว้ว่า ให้ ก.พ. กำหนดเรื่องหลักเกณฑ์อะไรต่าง ๆ ซึ่งอาจจะผิดไปด้วยเท่านั้นเอง ก็ไม่จำเป็นต้องไปแก้ กระผมถึงได้กราบเรียนว่ากระผมมีทศสิ่งเกิดฝาก และขอให้รัฐบาลรีบไปปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเสีย เพราะว่าถ้าเขียนว่าผู้มีอำนาจบรรจุรวมรัฐมนตรีด้วยแล้ว เวลารัฐมนตรีไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ปฏิบัติบกพร่อง ใครครับที่จะสั่งแก้ถ้าถือว่านายกรัฐมนตรีไม่ใช่ผู้มีอำนาจ

ถ้าหากยังเป็นปลัดกระทรวงก็มีอำนาจ คนที่มีอำนาจสิ่งแรกก็คือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด จาก
เหตุนี้กระผมจึงมองเท่าไร คิดว่าจะทำอะไรก็เขียนไม่ได้มาก เพราะฉะนั้นก็รู้สึกว่าจะเสีย
เวลาเปล่า อลาภจะขอลถามท่านรัฐมนตรีว่าท่านจะรับไปได้ไหมหลักการและข้อสังเกต
ในเรื่องต่าง ๆ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขอ
กราบเรียนว่ากฎหมายทั้ง ๕ ฉบับนี้ เป็นร่างที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เสนอ ไม่ได้
เป็นร่างที่รัฐบาลเป็นผู้เสนอ แต่ถึงอย่างไรก็ตามข้ออภิปรายของท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ
หลายท่านเป็นข้ออภิปรายที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการบริหารราชการแผ่นดินกระผมได้จด
ไว้ทุกประเด็น แล้วจะนำไปกราบเรียนผู้ที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องต่อไปครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณโกวิทมีอะไรครับ

นายโกวิท สุรัสวดี : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม โกวิท
สุรัสวดี สมาชิกวุฒิสภา กระผมใคร่ขออนุญาตต่อท่านประธาน เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้กระผม
จะขออนุญาตเพิ่มเติมท่านประธานบอกว่าไม่อภิปราย กระผมอาจจะขอเสนอข้อชี้แจง
ประกอบนิคหนึ่งระดับว่า ในเรื่องนี้กระผมได้เรकिनเมื่อตอนต้นแล้วว่า เหตุผลไม่กระจำง
ที่คัดต่อหลักการที่จะไปอภิปรายหลักการ เพราะฉะนั้นเราจะต้องศึกษาว่ากฎหมายหรือ
พระราชบัญญัติจะเกี่ยวกับราชการพลเรือนปัจจุบันมีข้อกฎหมายเพียงข้อเดียวหรือยัง ต่อการ
ที่จะให้ข้าราชการประจำนี้ตอบสนทนากับนาย เพราะถ้ามีพร้อมแล้วบางทีอาจจะไม่ต้องไป
แก้ไข หรือถ้ายังขาดตกบกพร่องตรงไหนเราก็อาจจะต้องแก้ไขอะไรท่านคงนี้ เพราะฉะนั้น
อันนี้กระผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาก่อนวันหลักการ

ประธานวุฒิสภา : คุณเพชร เฉพาะในประเด็นที่ว่าจะต้องกรรมาธิการศึกษาหรือ
ไม่นะครับ

นายเพชร สุทธิธรรมดำรง : กราบเรียนคุณท่านประธานนะครับ กระผม เพชร
สุทธิธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา กระผมได้พยายามนั่งฟังและทำใจให้เป็นกลางสำหรับการ
พิจารณาปัญหาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ กระผมเห็นว่ามี
ประชุมเวลานี้ค่อนข้างที่จะสับสนว่าจะเอาอย่างไรกันแน่เกี่ยวกับร่างฉบับนี้ กระผมเอง
ได้พยายามติดตามการประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตลอดมา สำหรับร่างพระราช

บัญญัติฉบับนี้ ถึงขนาดมีการขอความเห็นของคณะรัฐมนตรี แล้วท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็มีคำสั่งให้
หยุดการพิจารณาไป ๑๐ นาที แล้วก็มีคำสั่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่ในความคิด
ของคณะรัฐมนตรี คณะเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญต่อ
ชีวิตและการพลเรือน ถ้าหากเขาจะดูความร่างซึ่งเรากำลังจะลงมติกันนี้ มีเพียงประมาณ
๘ มาตรา ที่มีการเพิ่มเติมหรือแก้ไข แต่คณะเห็นว่า ๘ มาตราเหล่านี้กระทบกระเทือนถึง
มาตราอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งไม่ว่าจะเป็นการสั่งการพิพากษา หรือเป็นการตั้ง
กรรมการสอบสวน คณะเห็นว่าในชั้นนี้โดยเฉพาะท่านอาจารย์สมภพ คณะขอประทาน
เอื้อนถาม ท่านบอกว่าท่านเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติให้สิทธิขอประกันมากที่จะตั้งมีการ
แก้ไข โดยเฉพาะการพิจารณาของรัฐบาลเอง คณะขอกราบเรียนนึกหนึ่งว่า ร่าง
พระราชบัญญัติฉบับรัฐบาลไม่ได้เสนอดังแต่เป็นการเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง
๕ พรรค เพราะฉะนั้นรัฐบาลเองก็จะทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นปัญหาที่กระทบ
กับข้าราชการประจำ ก็พยายามที่จะเลี่ยง เพราะฉะนั้นคณะคิดว่าเพื่อให้ไม่เกิดปัญหา
เกี่ยวกับข้าราชการประจำซึ่งอยู่ในขณะนี้เป็นอย่างมาก คณะขอเสนอว่าสำหรับในชั้นนี้
คณะขอให้ทางวุฒิสภาเร่งเดินสายกลางซักพิจารณารับหลักการ ในวาระแรกไปก่อน
หรือไม่ แล้วที่ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ส่วนมีข้อสงสัยเกิดอะไรบ้างที่รัฐบาลจะนำไปพิจารณา
แก้ไข หรือจะแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ในโอกาสต่อไป คณะคิดว่าจะเป็นประโยชน์กว่า
ขอพระคุณด้วย

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกครับ ผมจะได้ขอตีว่าจะเห็นข้อด้วยกับ
ข้อเสนอก่อนให้ตั้งกรรมาธิการขึ้นพิจารณาก่อนรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นข้อด้วย
กรุณาขมมือขึ้น

(มีสมาชิกขมมือ ๓๙ ท่าน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นข้อด้วย กรุณาขมมือขึ้น

(มีสมาชิกขมมือ ๓๓ ท่าน)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้เห็นควรตั้งกรรมาธิการก่อนรับหลักการ ๓๙ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ๓๓ ท่าน นอกนั้นก็ยังไม่ออกเสียง ก็เป็นอันว่าตั้งคณะกรรมาธิการก่อนรับหลักการ
จำนวนคณะกรรมาธิการ เชิญคุณเพชร

นายเพชร ยุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา คณะผม พชร
ยุติธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา คณะขอเสนอให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณา
รับหลักการจำนวน ๓๓ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสุชน

นางสุชน ชวัลเควิธ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ชวัลเควิธ สมาชิกวุฒิสภา ขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๑ ท่าน เหตุผลเพราะกระผม คิดว่าจะได้จากท่านสมาชิกวุฒิสภาที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์สูงเข้ามาช่วย

ประธานวุฒิสภา : ตอนที่ ๑๗ ท่าน กับ ๓๑ ท่าน กระผมจะขอมติว่าท่านผู้ใด เห็นควรมี ๓๑ ท่าน กรุณาถกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดเห็นควรมี ๒๗ ท่าน กรุณาถกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : เสียข้างมากเห็นควรมี ๓๑ ท่าน ในการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ รัฐบาลมีสิทธิตั้งได้ไม่เกินกึ่งหนึ่ง ทางรัฐบาลจะเสนอตั้งใหม่ครับ

นางสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล ไม่เสนอตั้งครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมาชิกเสนอ เชิญคุณเพชร

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเป็นคนเสนอให้ศึกษาก่อนรับหลักการนะครับ หันนี้กระผมขออนุญาต เพราะว่าทางคุณเพชรนั้น เสนอให้รับหลักการ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมขออนุญาตสงวนสิทธิ์ในเรื่องการเสนอบุคคล

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกทุกท่านมีสิทธิที่จะเสนอกรรมาธิการได้ ไม่ว่าชื่อเฉพาะผู้เสนอผู้ใดเท่านั้นจริงจะเสนอกรรมาธิการได้ แต่เมื่อคุณโกวิทอยากเสนอชื่อให้คุณโกวิทเสนอก่อน เชิญครับ

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : ขอพระคุณมากท่านประธานครับ รายนามกรรมาธิการ

๑. นายช่วงศ์ ฉายะบุตร ๓. นายวีระ บิตร์ชาติ ๕. นายทวี หนูแก้วดี ๘. พลเรือโท ไพบรจัน สันติเวสท์กุล ๙. พลตำรวจโท สมควร หักกุล ๖. นายโกวิท สุริสวัสดิ์
๗. นายสมนึก วุฒิปรีชา ๘. นายวิลาศ สังหวัดชัย ๙. นายวัฒนา รัตนวิจิตร
๑๐. พลเอก นรจวบ มุนนาค ๑๑. นายอุทัย สุตสุข ๑๒. นายสุทธิ เฟ็งปาน
๑๓. นายไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล ๑๔. พันเอก (พิเศษ) วิวัฒน์ทิพย์ ๑๕. นายคุณันต์ สอนันต์กุล
๑๖. นายเจริญจิตต์ ๑๗. สันธฉลา ๑๘. นายอภิเมธ ภัทรภิรมย์ ๑๙. นายเพชร สุตติกรรมดำรง
๒๐. นายสุชน ชวัลเควิธ ๒๑. พลเอก เข็ชร ชนโมตรี ๒๒. นายพูนศักดิ์ วรรณพงษ์

๒๓. นายสมภพ โทตระกิตย์ ๒๔. นายไพศาล กุมาลย์วิสิษฐ์ พส. คุณหญิงมาลี
สินทวงศ์ ณ ถอุทธา ๒๖. คุณหญิงลักขณา แสงสนิท ๒๗. คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์
๒๘. นายพามเพ็ชร วิริยะพันธุ์ ๒๙. นาสวีชัย โดสุวรรณเงินคำ ๓๐. นายพิชัย วาสนาส่ง
๓๑. พลโท ปวีณา ตรีจนเสน

ประธานวุฒิสภา : อังชาควัฒนไปคนสองคน ท่านรองสมภพ เชื้อศรี

นายสมภพ โทตระกิตย์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ เบื้องต้นกระผม
ขอขอบพระคุณท่านสมาชิกที่เสนอชื่อกระผม เข้าไปร่วมเป็นคณะกรรมการมาพิจารณาก่อนรับ
หลักการ ดังที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้วว่า กระผมได้ใคร่ครวญดูพระราช
บัญญัติแล้ว มองไม่เห็นว่าจะพิจารณาในด้านอะไร ถ้าจะพิจารณาเพราะเห็นว่าควรที่จะให้
ปลัดกระทรวงเป็นต่อไป กับรัฐมนตรีเป็นต่อไปหรือไม่ แคนั้น ก็ไม่มาที่จะต้องมาเสียเวลา
กันมากมาย แล้วประกอบกับกระผมมีหน้าที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องยุติรัฐธรรมนูญ และยัง
เป็นประธานคณะกรรมการบริหารและการยุติธรรม กระผมไม่มีเวลาพลที่จะร่วมเข้า
ไปด้วย ด้วยความเสียใจ และต้องขอโทษท่านสมาชิกที่ได้กรุณาเสนอชื่อกระผม กระผมต้อง
ขอถอนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงนันทกาครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ดิฉันขอประธานโททที่จะถอนตัว
เหมือนกันค่ะ เพราะมีภาระอยู่หลายกรมการ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเพชรครับ

นายเพชร กุติธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม พชว
ยุติธรรมดำรง กระผมขอหารือท่านประธานต่อหนึ่งว่า ถ้าหากว่ากระผมจะไม่เห็นรายชื่อ
บุคคลครบทั้ง ๓๑ ท่านนี้ แต่กระผมเห็นว่า เนื่องจากข้างพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน
ฉบับนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งมีการเสนอโคธสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรถึง ๕ พรรค
การเมือง แล้วคัดค้านข้างที่เป็นพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญ แล้วในชั้นนี้ ในชั้นของสมาชิก
วุฒิสภาเวลานี้ ได้มีการเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อศึกษาพระราชบัญญัติ
อันนี้ก่อน หรือรวมทั้งข้อดี ข้อเสีย หรือว่าทั้งสองแต่เดชะไรทั้งหลาย ถ้าหากว่ากระผม
จะเสนอชื่อบุคคลภายนอก หมายถึงว่าภาชนอกวุฒิสภา แต่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
โดยเฉพาะเจ้าทรงร่างฉบับนี้ ที่เขามีกาพิจารณาไว้แล้ว เข้ามาเป็นกรรมการร่วมด้วย
ท่านประธานจะหัดข้อใหม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ไม่ขัดข้องครับ เป็นสิทธิของสมาชิก คุณพรจะเสนอก็เสนอ
ครับ

นายพร อุตีธรรมดำรง : อย่างนี้กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภากระผม
ขอเสนอสมาชิกบุคคลภายนอก ในส่วนนอกจากที่ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่ท่านโกวิทได้พูดไปแล้ว
กระผมขอเสนอทั้งหมด ๑๓ ท่าน ๑. นายไสว พัฒน์ ๒. นายปรีชา สุวรรณศักดิ์
๓. นาคคุณิต ศิวารม ๔. นายอุตร ตันติสุนทร ๕. นายนิพนธ์ วิไลรัฐอุทศาสตร์
๖. นายสุวิทย์พรหม คุณจินดา ๗. นายเจริญ คันธวงศ์ ๘. นายวิภา ธีนาสา
๙. นายวิเชียร คันเมือง ๑๐. นายอาจอง ชุ่มสาธ ๑๑. นายแพทย์กระแสด
ธนะวงศ์ ๑๒. นายวาคม เก่งน้วน และ ๑๓. นายคณิน บุญสุวรรณ

ประธานวุฒิสภา : ทนผู้รับลงด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง

นายไสว พัฒน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม ไสว พัฒน์ กระผมอยากจะทำให้ทางสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาไปเปิดคลิสระ
กระผมขอถอนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีไสวถอนตัว เชิญคุณสุน

นายสุน ชาลีเครือ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุน ชาลีเครือ
สมาชิกวุฒิสภา กระผมเห็นว่าท่านประธานได้ขอมติรับรองในการขอเสนอรายชื่อ
คณะกรรมการปฏิรูปไปเรียบร้อยแล้ว และผู้เสนอขอตีคือท่านสมาชิกวุฒิสภา โกวิท สุวิชาติ
เป็นคนเสนอ

ประธานวุฒิสภา : เข้าใจผิดแล้ว ยังอยู่ในขั้นเสนอชื่อ เพราะฉะนั้นทุกคนก็มี
สิทธิ์จะเสนอชื่อ และยังไม่ได้ลงมติกันเลข ถ้ามีการเสนอชื่อเกินกว่าจำนวนที่ได้กำหนด
ไว้ก็ต้องมาลงมติทีละคน

นายสุน ชาลีเครือ : ท่านประธาน กระผมขออนุญาตให้เดี๋ยวก่อน บังเอิญ
กฎหมายฉบับนี้ในอยู่ระหว่างการทำร่างจะศึกษา ถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติสักคน
ท่านพร อดอนุญาตที่เอื้อนาม เสนอให้มีการนำวิธีการจากบุคคลภายนอกเข้ามาไว้มาพิเศษ
หลักการกระผมเห็นด้วย แต่หลังจากว่ารายชื่อที่เสนอนั้นส่วนใหญ่จะเป็นคณะบุคคลที่

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร และได้มีการพิจารณาในระดับหนึ่งแล้ว กระผมเองคิดว่าถ้าการพิจารณาจะไม่เป็นกลาง ขอยกญาคท่านประธานเสนอคัดค้านความเห็นของท่านสมาชิกท่านที่เสนอ

ประธานวุฒิสภา : มิได้หวัคคหรีบ คัดค้านไม่ได้ เพราะว่าสมาชิกทุกท่านมีสิทธิ์ที่เสนอข้อกรมาธิการวิสามัญ และส่วนที่ประชุมจะเลือกใครก็ได้แต่ที่ประชุม ขณะนี้เรามีผู้เสนอที่ลาออกคือโกวิทเสนอบื้อไว้ ๒๙ ท่าน คณะกรมาธิการมี ๓๑ ท่าน ส่วนคณะพรเสนอชื่อไว้ ๑๒ ท่าน จะเป็นทั้งหมด ๔๑ ท่าน เกินมา ๑๐ ท่าน ซึ่งคงจะต้องลงคะแนนเลือกตั้งเชิญคุณพิชัย

นายพิชัย วาศนาส่ง : ขอบประธานกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพโดยที่กระผมเองไม่เคยรับราชการเลยและไม่สนใจด้วยในระบบต่าง ๆ ที่เคยเป็นมาก็เห็นว่าการระบบอะไรที่ทำงานได้ระบบนั้นก็ดี เพราะฉะนั้นกระผมขอถอนตัวไม่เป็นกรมาธิการ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเอกเพียรครับ

นายเอกเพียร วิริยะพันธ์ุ : กระผม พากเพียร วิริยะพันธ์ุ ก็ขอถอนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงรายชื่อที่เสนอกี่เหลือ ๒๙ กับ ๑๒ เชิญ พลเอก บรรจบ ครับ

พลเอก บรรจบ มนนาค : กระผม พลเอก บรรจบ มนนาค ขอยกนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : เหลือ ๒๖ ท่าน เชิญ พลเอก เข็ชร ครับ

พลเอก เข็ชร ชันไมตรี : กระผม พลเอก เข็ชร ชันไมตรี ขอถอนตัวเนื่องจากในชั้นแรกได้เห็นพ้องตามที่ท่านวุฒิสมาชิกดอกเตอร์สมภพได้กล่าวไปแล้วว่าไม่คงมีคณะกรรมการพิจารณาว่าคัดค้านหลักการ เพราะฉะนั้นกระผมขอถอน

ประธานวุฒิสภา : เหลือ ๒๕ ท่าน เชิญคุณหญิงมาลีครับ

คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน คุณหญิงมาลี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา ขาดความสันทัดในเรื่องข้าราชการขอถอนตัวค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เหลือ ๒๔ ท่าน ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะถอนตัวในขณะนี้ จะมีรายชื่ออยู่ ๒๖ ท่าน ผมขอหาวิญญูกิจและขอหารือที่ประชุมด้วยว่าที่เสนอไว้ ๓๑ ท่าน จะเปลี่ยนเป็น ๒๖ ท่าน จะได้ไหม หรือจะให้เลือกเชิญคุณพรอีกก็

นายพร ยูดิธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา กระผม พร ยูดิธรรมดำรง อย่างนั้นกระผมขอเสนอให้ที่ประชุมมีคณะกรรมการวิสามัญทั้งหมด ๒๖ ท่าน

ประธานวุฒิสภา : ต้องขอคุณโกวิทเพราะเป็นข้อเสนอของคุณโกวิท คุณโกวิท จะเห็นเป็นอย่างไร

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเห็นด้วย ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมไม่มีข้อขัดข้อง ถ้าไม่มีข้อขัดข้องก็ถือว่าที่ประชุม มีมติให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อศึกษากรณารับหลักการจำนวน ๓๖ ท่าน ตามรายชื่อที่มี ผู้เสนอแล้วตัวเลขชนิดพลาคณิตกรณ่อยที่เสนอไว้แล้ว เมื่อหักจากผู้ถอนตัวแล้วรวมทั้งที่เสนอ ใหม่จะมีทั้งหมด ๓๕ ท่าน ไม่ใช่ ๓๖ ท่าน เพราะฉะนั้นขอแก้ตัวเลขจาก ๓๖ ท่านเมื่อสักครู่นี้ เป็น ๓๕ ท่าน

นายสุชน ชาลีเครือ : ท่านประธานครับกระผมขออนุญาตเสนอเพิ่มอีก ๑ ท่าน ได้ไหมครับก็จะกลับมาเป็น ๓๖ ท่าน หรือ ๓๕ ท่านครับ ขอเสนอเพิ่มไปอีก ๑ ท่าน คือ พลเรือเอก สุนทร กระเทศ เป็น ๓๖ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : มีอยู่แล้วหรือยัง

พลเรือเอก สุนทร กระเทศ : ขออนุญาตครับกระผมเป็นคนพูดคนแรก ซึ่ง ไม่เห็นด้วยกับการที่ร่างพระราชบัญญัติ ดังนั้นเข้าไปร่วมก็ไม่ประโยชน์ ขอดอนครับ

ประธานวุฒิสภา : เพราะฉะนั้นขอลงตัวเลขเป็น ๓๕ ท่านดีกว่า คุณโกวิท ขัดข้องไหมครับ

นายโกวิท สุริสวัสดิ์ : ไม่ขัดข้องครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ตกกลงเป็น ๓๕ ท่าน ผมขออนุญาตไม่ให้ท่านเลขานุการอ่านชื่อเพราะว่าตัวชื่อยังไม่แน่นอน แต่ถ้าจะได้ปรึกษากันก่อนว่าที่ถูกต้องคือคนไหนแน่ครับ ท่านสมาชิกครับ เรายังมีภาระหน้าที่ที่จะต้องพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติอื่นอีก ๘ ฉบับ ซึ่งผมเห็นว่าเราควรจะคงทำหน้าที่ของเราให้สมบูรณ์ แต่ว่าเนื่องจากเรามีนัดกับประธานชั่วคราว ขออนุญาตพักการประชุม ๑ ชั่วโมงกับ ๑๕ นาที

นายสุชน ชาลีเครือ : ท่านประธานครับยังไม่ได้นับกว่าสักชั่วโมงครับ กระผม ขออนุญาตเสนอให้เวลาศึกษากรณารับหลักการ ๔๐ วัน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

๒๔๕

ประธานวุฒิสภา : มีผู้บรรยายถูกต้องครบ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นค่างค้นไหม

ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เห็นแล้วที่ประชุมกำหนดให้ศึกษาภายใน ๓๐ วัน ผมขอพักการประชุม และขอความกรุณาหยิบมาประชุมใหม่เวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา ขอขอบคุณครับ มีอาหารและเครื่องดื่มคูกูข้างนอกนะครับ

พักการประชุมเวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๑๕ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : ต่อไปเป็นระเบียบวาระ ๖.๘ ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล
จังหวัด ที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

พฉบ

ที่ สผ ๐๐๐๘/๒๕๕๖

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสุโขทัยใน กท ๑๐๓๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต หนุนาค

(ศาสตราจารย์ มารุต หนุนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

สารบัญ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัด
บุรีรัมย์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล จังหวัดที่
อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. (นายโสภณ เพชรสว่าง เป็นผู้เสนอ)
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.
(นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัด
ที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. (นายประกิจ พลเดช เป็นผู้เสนอ)
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับ
และอนุมัติให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเดิมสภาตามที่คณะรัฐมนตรีร้องขอ โดยถือร่างพระราช
บัญญัติของคณะรัฐมนตรี เป็นหลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ทั้งสี่ฉบับในวาระที่ ๗ เรื่องตามลำดับมาตราจนจบร่าง และพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติ
เห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อกิจการต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๖

ธันวาคม ๒๕๓๖

ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง ตำบลบ้านกรวด ตำบลปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอชำนิและกิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง และกิ่งอำเภอโนนดินแดง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มี
เขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอบ้านกรวด อำเภอ
ละหานทราย กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอชำนิ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์
เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายโสภณ เพ็ชรสว่าง เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร
พ.ศ.

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ที่มีเขตศาลคดีทั้งที่อำเภอเมืองกำแพงเพชร อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ และอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชน ในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีบัญญัติว่าบรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ.

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตอำนาจศาลตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอชำนิ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าวสามารถดำเนินคดีได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะท้องที่ดังกล่าวมีคดีความทั้งทางแพ่งและอาญาเพิ่มมากขึ้น และเป็นการไม่สะดวกที่ประชาชนจะต้องเดินทางไปดำเนินคดียังศาลจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอยู่ห่างไกล และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(นายประกิจ พลเดช เป็นผู้เสนอ)

LIRT

มาตรา ๕ ให้ศาลจังหวัดนางรองมีเขตตลอดทั้งที่อำเภอนางรอง อำเภอ
บ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอ
ชำนิและกิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง และกิ่งอำเภอโนนดินแดง อำเภอ
ละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดนางรองตามพระราชบัญญัติฯ ออก
ตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดบุรีรัมย์มีเขตอำนาจตลอดถึงเขตศาลจังหวัดนางรองด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณา
อยู่ในศาลจังหวัดบุรีรัมย์ในวันเปิดทำการศาลจังหวัดนางรองตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณา
พิจารณาในศาลจังหวัดบุรีรัมย์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖ ขณะนี้เหลือ
เวลาอีก ๒๙ วัน เชิญท่านเลขาธิการ

นายพินิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. ซึ่งสภามันทรภาพรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัด
บุรีรัมย์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่
อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. (นายโกลภ เพ็ชรสว่างเป็นผู้เสนอ) ร่าง
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. (นายพรเทพ
เดชะไพบูลย์ ก็โฆณะ เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง
จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ. (นายประกิจ พลเดช เป็นผู้เสนอ) ในคราวประชุมสภา
ผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๖ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม
๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสิ้นและอนุมัติให้พิจารณาโดย
กฤษฎีกาเพิ่มเติมสภาตามที่รัฐมนตรีอภัยโทษถือร่างพระราชบัญญัติเองคณะรัฐมนตรี เป็น
หลักในการพิจารณา ที่ประชุมจึงได้พิจารณาพระราชบัญญัติทั้งสิ้นกับ ในวาระที่ ๓ เรื่อง
ตามลำดับมา ร่าง และพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติเห็นชอบแล้ว ให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไป เมธีธรรมณู

ร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๖

ธันวาคม ๒๕๓๖

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย อำเภอหนองกี่ อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอนิคมพัฒนาและกิ่งอำเภอโนนสุวรรณ อำเภอนางรอง และกิ่งอำเภอโนนดินแดง อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีบัญญัติว่า บรรดาศาลชั้นกลางจะตั้งขึ้นได้แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. (นายโสภณ เพ็ชรสว่าง เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอขามเฒ่า และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดอำเภอเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. (นายพรเทพ เตชะไพบูลย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

จัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดชั้นที่อำเภอเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ใหม่
เขตตลอดท้องที่อำเภอเมืองนางรอง อำเภอบ้านกรวด อำเภอปะคำ อำเภอละหานทราย
อำเภอหนองกี่ และอำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่
อำเภอดังกล่าว และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า
บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. (นายประกิจ พลเดช เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

ให้จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ให้มีเขตอำนาจศาลตลอดท้องที่อำเภอนางรอง อำเภอปะคำ อำเภอหนองกี่ อำเภอบ้านกรวด อำเภอละหานทราย อำเภอหนองหงส์ กิ่งอำเภอโนนสุวรรณ กิ่งอำเภอชำนิ และกิ่งอำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าวสามารถดำเนินคดีได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้มากขึ้น ทั้งนี้ เพราะท้องที่ดังกล่าวมีความกว้างขวางและอาณาเขตเพิ่มมากขึ้น และเป็นการไม่สะดวกที่ประชาชนจะต้องเดินทางไปดำเนินคดียังศาลจังหวัดบุรีรัมย์ซึ่งอยู่ห่างไกล และโดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้บรรดาศาลทั้งหมดจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดแสดงความคิดเห็น ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ คณะกรรมาธิการ ท่านผู้ใดจะเสนอ
คณะกรรมาธิการ เชิญคุณเพชร

นายเพชร สุกิตธรรมดำรง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พชร
สุกิตธรรมดำรง สมาชิกวุฒิสภา กระผมขอให้ส่งคณะกรรมาธิการการบริหาร และ
การยุติธรรมเป็นผู้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทอมปรุ่งคดี ๕ วัน

ประธานวุฒิสภา : คุณเพชรเสนอ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดจะเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นต้นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ให้คณะ
กรรมาธิการสามัญ ชุดการบริหารและการยุติธรรม แปรญัติติ ๕ วัน

ต่อโปรดเกล้าฯ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย
อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

สำเนา

ที่ สฬ ๐๐๐๘/๓๕๔๓๕

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำอธิบายหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

มารุต บุญนาค

(คำสตราจารุ์ มารุต บุญนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุม
ได้ลงมติรับหลักการตั้งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และส่งให้คณะกรรมการพิจารณาประกอบ
พิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม

๒๕๓๖

บันทึกขัณฑ์การและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ . . .)

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดให้การล่วงเกินหรือก่อกวนผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่น
 ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และให้ผู้อื่นนั้นกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่นเป็น
 ความผิดต้องระวางโทษตามประมวลกฎหมายอาญา และถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวและ
 การกระทำความผิดฐานเอาคนลงเป็นทาสตามมาตรา ๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็น
 การกระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี หรือนักการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้นั้น
 กระทำรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้อง
 ระวางโทษหนักขึ้นตามความร้ายแรงของผลของการกระทำของตน

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงาน และเจ้าของโรงงาน
 ได้ล่วงเกินหรือก่อกวนเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไรมนุสขธรรมและฝ่าฝืนมาตรฐาน
 ขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งเป็นการกระทำที่
 กระทบกระเทือนความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด
 ฐานใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐๑ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

๓๐๘

"มาตรา ๓๑๐ ทวิ ผู้ใดหวังเห็นชิวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใด ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และให้ผู้อื่นนั้นกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

"มาตรา ๓๑๖ ทวิ บัญญัติว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๓๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๓๑๖ เป็นการกระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก หรือมาตรา ๓๑๐ ทวิ หรือมาตรา ๓๑๖ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รัยอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

(๒) รัยอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงสิบปี

(๓) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงกักขัง"

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง

พระราชบัญญัติ

จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

.....

.....

วัตถุประสงค์เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทที่ชื่อว่า "จัดหางาน" และ "อัยบดี" ใน

มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"จัดหางาน" หมายความว่า ประกอบธุรกิจจัดหางานให้แก่คนหางานหรือหา
ลูกจ้างให้แก่นายจ้าง โดยจะเรียกหรือรับค่าบริการตอบแทนหรือไม่ก็ตาม และให้หมายรวมถึงการเรียกเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดเพื่อจัดหางานให้แก่คนหางาน

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมการจัดหางาน"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มนิยามคำว่า "ทดสอบฝีมือ" และคำว่า "ฝึกงาน" ระหว่าง
นิยามคำว่า "คนหางาน" และคำว่า "กองทุน" ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางาน
และคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังต่อไปนี้

"ทดสอบฝีมือ" หมายความว่า การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ทราบถึงฝีมือของ
คนหางาน เพื่อออกใบรับรองผลการทดสอบให้คนหางานใช้เป็นหลักฐานประกอบการเข้า
ทำงานกับนายจ้างโดยจะเรียกหรือรับค่าทดสอบฝีมือหรือไม่ก็ตาม

"ฝึกงาน" หมายความว่า นายจ้างส่งลูกจ้างไปรับการเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือ
ภาษา และทักษะในการทำงานเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางาน และ
คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ยังออกกฎ
กระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและ
กำหนดกิจการอื่นหรือออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหา
งานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนจัดหางานกลางขึ้นในกรมการจัดหางาน กระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม โดยมีทะเบียนจัดหางานกลาง เป็นมีอำนาจและหน้าที่ตาม
พระราชบัญญัตินี้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางาน และ
คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘ ให้จัดตั้งสำนักจัดหางานขึ้นในกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคม เรียกว่า "สำนักจัดหางาน กรมการจัดหางาน" มีหน้าที่จัดหางาน
ให้แก่ประชาชนโดยไม่มีคิดค่าบริการ

สำนักจัดหางาน กรมการจัดหางาน อาจมีสาขาได้ตามที่อธิบดีเห็นสมควร"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติ
จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่เลิกประกอบธุรกิจจัดหางาน ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศจะขอ
รับคืนหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๘ (๑๑) ได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราช
บัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่หากหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้
นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลดหลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางาน และ
คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๘ หลักประกันที่ผู้รับอนุญาตจัดหางาน เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ
วางไว้ตามมาตรา ๓๑ (๗) และมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตาม
มาตรา ๓๘ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีตราว่าแก่ผู้รับอนุญาตดังกล่าวทั้งมิได้เลิก
ประกอบธุรกิจจัดหางาน หรือเลิกประกอบธุรกิจจัดหางานแล้ว แต่ยังไม่พ้นจากความรับผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เลิกประกอบธุรกิจจัดหางาน ผู้รับอนุญาตจะขอรับคืนหลักประกันที่วางไว้
ตามมาตรา ๓๑ (๗) ได้ก็ต่อเมื่อได้ชำระหนี้ที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้เสร็จสิ้นแล้ว แต่
หากหนี้ที่เหลือมีจำนวนน้อยกว่าหลักประกันที่วางไว้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้ลด
หลักประกันลงให้เหลือเท่ากับหนี้ที่จะพึงรับผิดชอบได้

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตจัดหางาน เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ไม่ขอรับหลักประกัน
ตามวรรคหนึ่งคืนภายในห้าวันนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต เลิกประกอบธุรกิจจัดหางาน ให้
หลักประกันดังกล่าวตกเป็นของกองทุน"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๖ ในการจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

(๑) ส่งสัญญาจัดหางานที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานในต่างประเทศ หรือตัวแทนจัดหางานทำกับคนหางานต่ออธิบดี ตลอดจนเงื่อนไขการจ้างแรงงานที่นายจ้างในต่างประเทศหรือตัวแทนซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนายจ้างดังกล่าวทำกับคนหางาน และหลักฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด เพื่อให้พิจารณาอนุญาตก่อนส่งคนหางานไปต่างประเทศ

(๒) ส่งคนหางานเข้ารับการตรวจสุขภาพตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ ๗ สถานที่พยาบาลที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ส่งคนหางานเข้ารับการทดสอบฝีมือตามหลักเกณฑ์ ที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด

(๔) ส่งคนหางานผ่านการคัดเลือกและทดสอบฝีมือแล้ว เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีของประเทศที่คนหางานจะไปทำงาน ตลอดจนสภาพการจ้าง ๗ สำนักงานทะเบียนจัดหางานกลาง สำนักงานทะเบียนจัดหางานจังหวัด หรือสถาบันอื่นใดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ส่งบัญชีรายชื่อคนหางาน และสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนหางาน พร้อมทั้งสำเนาสัญญาจ้างแรงงาน ให้แก่นายทะเบียนจัดหางานกลางภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คนหางานออกเดินทาง

(๖) แจ้งเงินหนังสือโดยชนบทให้รัฐราชชื่อคนหางาน และสถานที่ทำงานในต่างประเทศของคนหางานตาม (๕) ให้สำนักงานแรงงานไทยในประเทศที่คนหางานไปทำงานทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คนหางานเดินทางไปถึง ในกรณีที่ไม่มีสำนักงานแรงงานไทยในประเทศดังกล่าวให้แจ้งเป็นหนังสือให้สถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้น หรือสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยหรือผู้มีอำนาจรับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศนั้นทราบภายในระยะเวลาดังกล่าว

(๗) รายงานให้นายทะเบียนจัดหางานกลางทราบภายในวันถัดมาของเดือนถัดไปเป็นประจำทุกเดือน ในกรณีที่ยังมีคนหางานไม่ได้งานทำตามสัญญาจัดหางาน

ความใน (๓) ไม่ใช้บังคับกับคนหางานที่มีใบรับรองการทดสอบฝีมือในสาขาที่จะไปทำงานอยู่แล้ว

การรายงานตาม (๗) ให้เป็นไปตามแบบข้ออธิบัตินี้กำหนด"

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่สำนักงานจัดหางาน กรมการจัดหางาน เป็นผู้จัดหางานให้คนหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ให้อธิบดีเป็นผู้จัดให้นายจ้างส่งเงินเข้ากองทุนความมั่นคงแห่งก้ำไม่มีอาจจัดให้นายจ้างส่งเงินดังกล่าวได้ และคนหางานแสดงความประสงค์ที่จะไปทำงานในต่างประเทศโดยยินยอมส่งเงินเข้ากองทุนด้วยตนเอง ให้อธิบดีมีอำนาจเรียกเก็บเงินจากคนหางานเพื่อส่งเข้ากองทุนได้"

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๑๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คนหางานเดินทางไปถึงประเทศที่จะไปทำงานแล้วได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน คนหางานจะทวงให้ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศจัดถางให้ตนเดินทางกลับประเทศไทยหรือจะทำงานที่ได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานก็ได้ แต่ถ้าคนหางานจะขอให้ผู้รับอนุญาตจัดการให้ตนเดินทางกลับประเทศไทย จะต้องแจ้งความประสงค์ของตนเป็นหนังสือให้ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตที่อยู่ในประเทศนั้น ทราบหากเกินสิบวันนับแต่วันกั้นทราบดีว่าจะได้ค่าจ้างต่ำกว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์ไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน ในกรณีที่ไม่มีแจ้งแก่ผู้รับอนุญาตหรือตัวแทนของผู้รับอนุญาตได้ ให้แจ้งต่อสำนักงานแรงงานไทย สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้น หรือสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทย หรือผู้ที่รับผิดชอบในการดูแลคนไทยในประเทศนั้น เพื่อแจ้งต่อไปยังผู้รับอนุญาต

ในกรณีที่คนหางานได้แจ้งความว่าผิดหนึ่งแล้ว ในนามที่อนุญาตมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอัตโนมัติ

ในกรณีที่เกิดหางานประสงค์จะทำงานที่ต่ำกว่าจ้างตัวว่าหรือได้ตำแหน่ง หรือ สิทธิประโยชน์อื่นใดไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหางาน ผู้รับอนุญาตไม่พึงรับผิดชอบ ในการจัดการให้คนหางานดังกล่าวเดินทางกลับประเทศไทย แต่ต้องดำเนินการตาม มาตรา ๓๔ (ข)

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตจ้างงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งมี หน้าที่เฉพาะให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยตามมาตรา ๓๔ หรือมาตรา ๕๐ ได้จัด ค่าใช้จ่ายคนหางานเดินทางกลับประเทศไทยแล้ว ผู้รับอนุญาตจ้างงานเพื่อไปทำงานใน ต่างประเทศอาจยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อรับเงินชดเชยจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินค่าจ้างที่จ้างตัวว่า ก่อนส่งจำพวกไปตามมาตรา ๓๔ (๑) จากกองทุนได้ และถ้าอธิบดีพิจารณาเห็นว่าควรที่คน หางานไม่ได้อำนาจหน้าที่ต่ำกว่าจ้างตัวว่าหรือได้ตำแหน่งงาน หรือ สิทธิประโยชน์อื่นใดไม่ตรง ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหางานนั้น ไม่ได้เกิดจากความผิดของตัวรับอนุญาตและผู้รับอนุญาต ได้ขอชดเชยค่าจ้างได้แล้วก็แล้วกันจะให้คนหางานได้งานทำ หรือได้ค่าจ้างหรือตำแหน่งงาน หรือ สิทธิประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหางานหรือผู้รับ อนุญาตพ้นจากสภาพดังกล่าวแต่ก็ แล้วในการจัดการให้คนหางานเดินทางกลับประเทศไทย โดยเร็วที่สุดให้ยังมีสิทธิมีค่าจ้าง เงินชดเชยจากกองทุนให้ผู้รับอนุญาตได้”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และ มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คนหางานได้ค่าจ้าง ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่น ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหางานแต่ไม่ยอมปฏิบัติตามสัญญา ผู้รับอนุญาตจ้างงาน เพื่อไปทำงานในต่างประเทศไม่พึงรับผิดชอบ ในการจัดการให้คนหางานดังกล่าวเดินทาง กลับประเทศไทยแต่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๔ (ข)

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คนหางานได้ค่าจ้าง ตำแหน่งงาน และสิทธิประโยชน์อื่น ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างหางาน และได้ทำงานจนสัญญาจ้างงานสิ้นสุดลงแล้วแต่ คนหางานไม่ยอมเดินทางกลับประเทศไทยหากินสามสัปดาห์นับแต่วันที่สัญญาจ้างงานสิ้นสุดลง หรือภายในกำหนดเวลาที่มากกว่านั้นตามที่ระบุไว้ในสัญญาจ้างหางาน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือคนหางานได้งานใหม่ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้รับอนุญาตจ้างงานเพื่อไปทำงาน

ในต่างประเทศไม่ได้รับผิดชอบในการจัดหาพาหนะทางอากาศดังกล่าวเดินทางกลับประเทศไทย แต่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๓๘ (๓)

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตจัดหางาน เพื่อไปทำงานในต่างประเทศไม่สามารถจัดให้คนหางานเดินทางได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ หรือในกรณีที่คนหางานไม่ได้งานตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานหรือได้ค่าจ้างต่ำกว่า หรือได้ตำแหน่งงาน หรือสิทธิประโยชน์อื่นไม่ตรงตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน และคนหางานไม่ประสงค์ที่จะทำงานนั้น ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศต้องคืนค่าบริการ และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เรียกเก็บจากคนหางานไปแล้วทั้งหมดให้แก่คนหางานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๓๘ หรือนับแต่วันที่คนหางานเดินทางกลับประเทศไทยแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คนหางานไม่สามารถทำงานได้จนสิ้นสุดระยะเวลา ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน เพราะถูกเลิกจ้างโดยมิใช่สาเหตุจากคนหางาน ผู้รับอนุญาตต้องคืนค่าบริการและค่าใช้จ่ายที่เรียกเก็บจากคนหางานไปแล้วเป็นอัตราส่วนกับระยะเวลาที่คนหางานได้ทำงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คนหางานขอรับคืน

ในกรณีที่คนหางานได้ค่าจ้างต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางาน แต่คนหางานยังประสงค์จะทำงานนั้น ผู้รับอนุญาตต้องคืนค่าบริการที่เรียกเก็บจากคนหางานไปแล้วเป็นอัตราส่วนกับค่าจ้างที่คนหางานได้รับจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คนหางานขอรับคืน

ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้นายทะเบียนคนจัดหางานกลางหักค่าบริการและค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากหลักประกันที่วางไว้ตามมาตรา ๓๑ (๗) คืนให้แก่คนหางาน

เมื่อนายทะเบียนได้ดำเนินการตามวรรคสี่แล้ว ให้แจ้งให้ผู้รับอนุญาตทราบโดยเร็ว

มาตรา ๔๗ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๔ วรรคสาม และวรรคสี่ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ วรรคสาม มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง ในหมวด ๒ ว่าด้วยการจัดหางานในประเทศ มาใช้บังคับกับการจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศโดยอนุโลม"

๓๑๖

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๓. ทวิ : สำนานกคสอบฝมือ
มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ มาตรา ๑๘ จิตวา มาตรา ๑๘ เบญจ มาตรา ๑๘ ฆ
มาตรา ๑๘ สัตต มาตรา ๑๘ กัญฐ และมาตรา ๑๘ ฆว แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและ
คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

“หมวด ๓ ทวี
สถานทดสอบฝีมือ

มาตรา ๘๗ ทวี ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการทดสอบฝีมือคนหางาน เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตสำหรับงานทดสอบฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการทดสอบฝีมือ ซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และกฎกระทรวงดังกล่าวจะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขให้หน่วยงานของรัฐนั้นได้ตั้งปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๘๘ ตวี ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานทดสอบฝีมือตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๘๙ จัตวา ในงานทดสอบฝีมือคนหางาน ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือจะต้องมีผู้ควบคุมการทดสอบ และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๙๐ เบญจ ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ เรียกหรือรับเงิน หรือทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากคนหางานนอกจากค่าทดสอบฝีมือ

ค่าทดสอบฝีมือตามวรรคหนึ่ง ให้เรียกหรือรับได้ไม่เกินอัตราที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

มาตรา ๙๑ ฉ ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือต้องจัดให้มีสมุดทะเบียนบัญชี และเลขสำเนาเกี่ยวกับกิจการของตนตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด และหนังสือแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบด้วย

มาตรา ๙๒ ฉัตต ใบอนุญาตให้ใช้ให้ส่งมอบแต่วันที่สองที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่าสามสิบวัน เมื่อได้รับคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตคณะกรรมการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ อัญช ในกรณีที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอรับอนุญาตหรือผู้รับอนุญาตค่าเงินการทดสอบฝีมือลิกษุการขอต่อรัฐมนตรีได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการไม่อนุญาต

คำว่า ฝีมือของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในระหว่างการลิกษุค่าสิ่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต รัฐมนตรีจึงมีค่าสิ่งให้ผู้ลิกษุรณประกอบกิจการต่อไปหรือไม่ก็ได้

มาตรา ๕๗ ๖ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตค่าเงินการทดสอบฝีมือกั้นค่าขอใบแทนใบอนุญาตต่ออธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๘ คนหางานผู้ใดประสงค์จะเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเอง โดยมิได้ทำสัญญาจัดหางานกับผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศตามความในหมวด ๓ ให้แจ้งให้อธิบดีหรือผู้ที่ลิกษุรับผิดชอบมหามทราบก่อนเดินทางไปนอกรว่าสิบห้าวัน

การแจ้ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด"

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๘ ๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘

"มาตรา ๕๘ ๗ คนหางานซึ่งตนเองหรือคนจ้าง หรือผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศได้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๗ หรือคนหางานซึ่งเดินทางไปทำงานในต่างประเทศด้วยตนเองตามมาตรา ๕๘ ยศมีค่าเงินเข้ากองทุนตามมาตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๗ ก่อนเดินทางไปออกนอกราชอาณาจักร ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์จากกองทุนตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๕๓ เป็นระยะเวลาตามสัญญาจ้างที่คนหางานนั้นมออยู่

กรณีที่คนหางานตามวรรคหนึ่งได้ทำงานจนครบกำหนดตามสัญญาจ้างแล้ว ได้ทำสัญญาจ้างใหม่กับนายจ้างเดิม คนหางานนั้นจะได้รับสิทธิและประโยชน์จากกองทุนตาม มาตรา ๕๓ ต่อไป แต่ถ้าไปทำสัญญาจ้างกับนายจ้างใหม่ คนหางานนั้นจะได้รับสิทธิและ ประโยชน์จากกองทุนต่อไปเฉพาะ เมื่อได้จัดให้นายจ้างหรือตนเองส่งเงินให้อธิบดี หรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมาย เพื่อนำเข้ากองทุนตามอัตราที่กำหนดตามกฎหมายกระทรวงภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ครบกำหนดตามสัญญาจ้างเดิม

สัญญาจ้างใหม่ตามวรรคสองต้องมีเงื่อนไขการจ้างที่ไม่ต่ำกว่าสัญญาจ้างเดิมและ ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๕๔ ทวิ การส่งลูกจ้างซึ่งทำงานในกิจการตามวัตถุประสงค์ ของ นายจ้างไปฝึกงานในต่างประเทศ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) การส่งไปฝึกงานไม่เกินสี่สิบห้าวัน ต้องแจ้งให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายทราบแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดก่อนลูกจ้างเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

(๒) กรณีตาม (๑) ถ้าลูกจ้างได้รับเงินหรือประโยชน์ ที่จะพึงได้รับใน ต่างประเทศต่ำกว่าอัตราและหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนดจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมายก่อน

(๓) การส่งไปฝึกงานเกินสี่สิบห้าวัน ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี มอบหมายก่อน

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง (๓) หรือ (๑) ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

การส่งลูกจ้างไปฝึกงานจะเรียกเก็บเงินหรือประโยชน์อื่นใดมิได้ นายจ้างซึ่งส่งลูกจ้างไปฝึกงานในต่างประเทศ ต้องรับผิดชอบในการเดินทาง กลับมาในราชอาณาจักรของลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดีกำหนด”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและ คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้นายจ้างในต่างประเทศ หรือตัวแทนที่การรับสมัคร เพื่อหลอกลักจ้างในประเทศโดยตัวตนเองเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ เว้นแต่จะติดต่อกับสำนักงานจัดหางานหรือกรมการจัดหางานจัดหาให้"

มาตรา ๕๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ในกรมการจัดหางานเรียกว่า กองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายในกิจการตาม

มาตรา ๕๓ โดยประกอบด้วยเงินและทรัพย์สินอื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล
- (๒) เงินที่ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ นายจ้าง หรือคนหางานส่งเข้ากองทุนตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) ดอกผลของกองทุน
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีมูลค่าสูง
- (๕) ทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา ๓๘

เงินและทรัพย์สินอื่นตามวรรคหนึ่ง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยอัตโนมัติลงส่งกระทรวงการคลังเป็นราชได้แผ่นดิน

การบริหารกองทุนและการควบคุมการใช้จ่ายเงินกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง"

มาตรา ๕๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ให้การสงเคราะห์แก่คนหางานซึ่งไปทำงานในต่างประเทศหรือภาษาโทษขรรวมของบุคคลดังกล่าว"

มาตรา ๕๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๕๘ ให้มีคณะกรรมการกองทุนเพื่อช่วยเหลือคนหางานไปทำงาน ในต่างประเทศ ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธานกรรมการ และบุคคลอื่นซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคนเป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ เป็นกรรมการและเลขานุการ"

มาตรา ๓๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๕ ทวิ คณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน มาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๑ ตรี มาตรา ๖๑ จัตวา และมาตรา ๖๑ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครอง คนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

"หมวด ๕ ทวิ

คณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

มาตรา ๖๑ ทวิ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน" ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทนกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผู้แทนกรมการจัดหางาน เป็นกรรมการ และบุคคลอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคนเป็นกรรมการ โดสให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานไม่น้อยกว่าสามคน และให้ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๖๑ ตรี คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในกลไกเชื่อมโยง The Link การจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน

(๓) ส่งขอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการในการป้องกันและปราบปราม การหลอกลวงคนหางาน

(๔) ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับมาตรฐานการจ้างแรงงานไทย เพื่อไป ทำงานในต่างประเทศแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๕) ให้คำปรึกษาและแนวทางและวิธีการในการส่งเสริมการมีงานทำ และการพัฒนาทักษะฝีมือของแรงงานไทยแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) ให้คำปรึกษาและแนะนำเกี่ยวกับกาว่ากำหนดมาตรฐาน และวิธีการในการ ทดสอบฝีมือคนหางานแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่กระทรวงมหาดไทยหรือรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๑ จัตวา ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ เบญจ คณะกรรมการพัฒนาการจัดหางาน และคุ้มครองคนหางาน จะแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการ ดังกล่าวมอบหมายก็ได้”

มาตรา ๓๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและ คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ คนหางานซึ่งเดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร จะต้องเดินทาง ออกไปตามด่านตรวจคนหางาน และต้องยื่นรายการต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดี ประกาศกำหนด ณ ด่านดังกล่าว

ด่านตรวจคนหางานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๓๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ใดไม่มีหลักฐานเกี่ยวกับการ ไปทำงานหรือมีงานในต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน เจ้าหน้าที่อำนาจจะจับการเดินทางนอกราชอาณาจักรของผู้นั้นได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์ แห่งกรณี ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุที่ต้องระงับการเดินทางไว้ให้ชัดเจนด้วย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานที่อื่นที่เกี่ยวกับการจัดหางานหรือการทดสอบฝีมือในเวลากลางวันหรือในขณะทำการ เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ยึดหรืออายัดสมุดทะเบียน บัญชี และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดหางานหรือการทดสอบฝีมือ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่ามีภาวะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เรียกหรือสั่งให้ผู้รับอนุญาตจัดหางาน ผู้จัดการ ตัวแทนจัดหางาน ลูกจ้างคนหางาน ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือ หรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับให้ข้อมูล หรือเท็จจริงหรือสั่งเอกสาร หรือหลักฐานอื่นใดเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) หรือ (๓) ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตมผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการจัดหางาน เว้นแต่การดำเนินการเพื่อจัดส่งคนหางานไปทำงานในต่างประเทศ ตามที่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีตามมาตรา ๓๖ (๑) ก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต"

มาตรา ๒๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๓๘

"มาตรา ๓๓ ทวิ ในการนี้ที่ผู้รับอนุญาตดำเนินการทดสอบฝีมือไม่ปฏิบัติ หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ หรือถูกกระทรวง หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติ

ทชบ

นี้ให้หลักกับสิทธิรณบัตรที่มีมือแรงงานเมื่ออำนาจสั่งให้ผู้รับอนุญาตนั้นปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือจัดการ
แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วหรือสาขาอาชีพที่
กำหนดหรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือและแจ้งให้
ผู้รับอนุญาตนั้นทราบ ในกรณีที่ใหม่พบตัวผู้รับอนุญาตนั้น หรือผู้รับอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งให้ปิด
คำสั่งดังกล่าวไว้วันที่เปิดเผสซึ่งเห็นได้จ่าอ ๕ สถานทดสอบฝีมือของผู้รับอนุญาตหรือประกาศ
คำสั่งนั้นในหนังสือพิมพ์ที่แพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ และให้ถือว่าผู้รับอนุญาตได้ทราบคำสั่ง
นั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดคำสั่ง หรือคำสั่งพ้นสองสัปดาห์นับแต่วันที่ประกาศในหนังสือพิมพ์

ในระหว่างที่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตดำเนินกาจางใด ๆ ที่
เกี่ยวกับการทดสอบฝีมือตามที่กำหนดในคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต

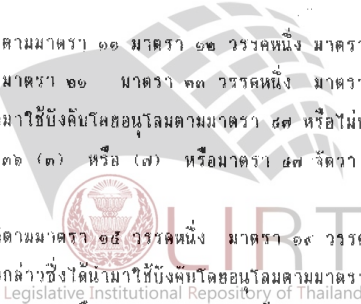
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับกัการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบ
อนุญาตดำเนินกาจางทดสอบฝีมือโดยอนุโลม"

มาตรา ๓๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่ง
พระราชบัญญัติกาจางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความล่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๒ ทวิ หรือ
มาตรา ๘๒ เบญจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓
วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔
วรรคหนึ่ง หรือมาตราดังกล่าวซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๘๒ หรือไม่ปฏิบัติ
ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ (๓) หรือ (๔) หรือมาตรา ๔๗ จัควา ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง
มาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือมาตราดังกล่าวซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๘๒
หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๔๒ ครี มาตรา ๔๒ ฃ
มาตรา ๔๔ มาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

มาตรา ๒๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๘ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ (๑) หรือมาตรา ๒๗ ฉ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๒๘ ทวิ ผู้ใดลงรายการ หรือทำรายงานตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๗ ฉ อันเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ มาตรา ๒๙ ทวิ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ และมาตรา ๓๐ ควิ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๓๐ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๒๗ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๐ ตริ ผู้รับอนุญาตจัดหางานในประเทศผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาทหรือ
ทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับอนุญาตจัดหางานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตาม
มาตรา ๓๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาท
ถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐ ทวิ และมาตรา ๔๑ ตริ แห่ง
พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

"มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ ทวิ วรรคสาม ต้องระวางโทษ
จำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ตริ ผู้ใดหลอกลวงผู้อื่นว่าสามารถหางาน หรือสามารถส่งไป
ฝึกงานในต่างประเทศได้ และโดยประการหลอกลวงดังกล่าวนี้ได้นำไปซึ่งเงินตราที่ทรัพย์สินหรือ
ประโยชน์อันใดจากผู้ถูกลอกลวง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่
หกหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ"

มาตรา ๓๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและ
คุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๓ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติเหล่านี้ซึ่งมีโทษปรับส่วนหนึ่ง หรือ
จำคุกไม่เกินหกเดือนไม่ว่าจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ให้บุคคลคือไปแม่ฉานจารเปรียบเทียบ
ปรับได้

(๑) อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสำหรับความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่
กรณีตาม (๓)

(๒) อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานมอบหมาย
สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเกี่ยวกับพรรคการเมือง

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งจะมอบหมายให้ข้าราชการประจำจังหวัด สำหรับ
ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดนั้นก็ได้

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตาม
พระราชบัญญัตินี้ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท
และบุคคลนั้นยินยอมให้

เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ขอขบตีหรือขอขบตีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคลดังกล่าวแล้วแต่กรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คุณคณินนั้นยินยอม ให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป”

มาตรา ๓๖ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ในอนุญาตตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๘๘ ทวิ ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท”

มาตรา ๓๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๑) ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

“(๑๑) ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ครั้งละ ๕๐๐ บาท”

.....
.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

๓๓๘

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม
๒๕๓๖ ขณะนั้นเหลือเวลาพิจารณาอีก ๕๙ วัน เทียบกับเวลาพิจารณา

นายนิคม อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"สารบบ"

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖
ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และส่งให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม

๒๕๓๖

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบยว่่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

กำหนดให้กาฯหน่วงเห็ฯหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่น
ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และให้ผู้นั้นนัฯกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่นเป็น
ความผิดต้องระวางโทษตามประมวลกฎหมายอาญา และถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวและ
การกระทำความผิดฐานเอาคนลงเห็ฯตาม มาตรา ๓๐๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเป็น
การกระทำต่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี หรือถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเหตุให้
ผู้ถูกกระทำรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ภัยอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย ผู้กระทำ
ต้องระวางโทษหนักขึ้นตามความร้ายแรงของผลของการกระทำของตน

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงาน และเจ้าของโรงงาน
ได้หน่วงเห็ฯหรือกักขังเด็กเหล่านั้นโดยให้ทำงานอย่างไ้มนุชชัฯกรรมและฝ่าฝืนมาตรฐาน
ขั้นต่ำในการใช้แรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งยังเป็นเหตุกระทำที่
กระทกเห็ฯเห็ฯความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด
ฐานใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ จึงจาเห็ฯตั้งตราพระราชบัญญัตินี้"

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ไพศาลครับ

นายไพศาล กุศลทวีชัย : ความเรียงท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม เห็นตัวในหลักการที่จะมีการปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา ในประเด็นที่จะปลงกันไม่ให้มีการล่อลวงและกักขังหน่วงเหนี่ยวเด็กหรือทำประทุษร้ายต่อเด็ก โดยเฉพาะผู้ซึ่งแรงงานที่เห็นเด็กตามหลักการที่ได้เสนอนานี้ แต่กระผมขอจะกราบเรียนเพื่อประกอบการพิจารณา เพื่อเป็นข้อสังเกตให้ทางกรรมาธิการที่จะรับไปพิจารณา ว่าข้อคำที่เพิ่มเติมเข้ามาในประมวลกฎหมายอาญาเป็นมาตรา ๓๑๐ ทวิ กิติ มาตรา ๓๑๒ ทวิ กิติ มีถ้อยคำที่กินความกว้างเกินกว่าที่จะพึงเห็น กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ว่า ความผิดตามที่เขียนขึ้นใหม่ไว้ในขณะนั้นบอกว่า ผู้ใดหน่วงเหนี่ยวกักขังหรือทำให้เสียเสรีภาพแก่ผู้อื่น หรือขังขังในผู้อื่น ทำประทุษร้ายที่กบคณั้นมีความผิด มาดูอย่างนี้ก็เห็นว่าพอรับหลักการได้ แต่ถ้าหากว่าเรามองลึกเข้าไปว่า ถ้าสมมติว่าบิดามารดาจะหน่วงเหนี่ยวบุตรของตน ซึ่งโดยเฉพาะใน มาตรา ๓๑๒ ทวิ บอกว่ากระทำแก่บุคคลซึ่งอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี เป็นความผิด กระผมเกรงว่าการใช้กฎหมายมาตรานี้จะขยายความไปถึงเป็นความผิดแก่บิดามารดาที่อายุนางจะหน่วงเหนี่ยวมิให้บุตรของตนซึ่งยังเป็นผู้น้อยต้องออกจากบ้านมา แล้วผลสุดท้ายก็จะมาเป็นเหยื่อของสังคมที่เราเห็นห่วงอยู่ กระผมคิดว่าในจุดนี้เป็นจุดที่ไม่แน่ใจว่าที่บทกฎหมายข้อใดที่กักเว้นความผิดต่อบิดามารดาในจุดนี้ไว้หรือไม่ จึงอยากจะขอกราบเรียนไว้เป็นข้อสังเกตว่าถ้าหากจะผ่านในแง่หลักการ แต่ว่าในแง่ของการปรับปรุงถ้อยคำในตัวอย่างพระราชบัญญัตินั้นจะต้องคำนึงถึงจุดที่ว่า ถ้าหากบิดามารดากระทำต่อบุตรของตนเอง โดยเฉพาะบุตรที่อายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ก็อาจจะเป็นความผิดได้ เพราะฉะนั้นถ้าอย่างไรที่จะปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ให้ผู้ปกครองหรือบิดามารดากระทำการหน่วงเหนี่ยว เพื่อมิให้เด็กออกจากบ้าน แล้วอาจจะเป็นความผิดขึ้น ทบทวนคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอขอบพระคุณครับท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ขรรณบุญ ลัดพลี กระผมเห็นตัวในประเด็นที่ท่านสมาชิกผู้มั่งเกียรติที่เพิ่งได้นั่งลงไปได้อภิปรายในประเด็นนั้น คือถ้อยคำนี้กว้าง แล้วอีกประการหนึ่งถ้าเราดูเหตุผลที่เขียนมาแต่ละฉบับ จะเห็นได้ว่าเราจะลงไปถึงเรื่องการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงานแล้วเจ้าของโรงงานได้หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้นไว้ แต่ข้อความในนี้ไม่ได้พูดถึงเด็กเลย ซึ่งจะใช้คำว่า ผู้เยาว์ ก็ได้ แล้วก็ไม่ได้พูดถึงเจ้าของโรงงานเลย แล้วโดยหลักการ

นั่นก็ไม่มีข้อคิดเห็นกันว่า ในเรื่องนั้นความจริงควรจะได้แก้ไขในตัวกฎหมายแรงงานซึ่ง
 เป็นตัวกฎหมายที่ว่าเรื่องนี้โดยเฉพาะเกี่ยวกับบุคคลกลุ่มเหล่านี้โดยเฉพาะ ไม่ควรมาแก้
 ประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาเราก็ถือเป็นแม่บทใหญ่ ควรจะรักษา
 ความศักดิ์สิทธิ์ไว้ ควรแก้ไขเท่าที่จำเป็น แต่ถ้ามาแก้ไขตรงนั้นก็กลายเป็นเหมือนกับเรื่อง
 ของความผิดอาญาที่คนทั่วไปกระทำ หรือกระทำต่อคนทั่วไป ก็จะไม่ได้ผลตามเหตุผลที่เขียน
 ไว้แต่แรกในกฤษฎีกาว่าเป็นเรื่องของเด็กและเรื่องลัทธิลวงเด็ก และกระทำโดยเจ้าของ
 โรงงาน เพราะฉะนั้นถ้าข้อคำในนี้ถึงแม้จะแปรแก้คดี กระผมว่าถ้าแปรแก้คดีต่อไปจะเป็น
 ผู้เช่า หรือเป็นเจ้าของโรงงาน หรือเป็นอะไรต่ออะไรใส่เข้าไปให้ได้ความ สมมุติ
 อย่างนั้นก็เลยจะทำให้ประมวลกฎหมายอาญาฉบับนี้ ถ้าอ่านทั้งหมดแล้วจะรู้สึกตะหนิง ๆ มี
 ละไรสอดใส่เข้ามาแปลกปลอมเข้ามาเป็นบางเรื่อง ซึ่งความจริงนั้นถ้าขึ้นอย่างนี้อีกหนอขอ
 ประมวลกฎหมายอาญาที่สับสนไปหมด คนอื่นที่มาฝากไว้เป็นของแถมมาฝาก หรือมาหมกเม็ด
 ไว้ในประมวลกฎหมายอาญาหมด บทที่จะไปเขียนในกฎหมายเฉพาะเรื่องไป ความผิด
 ว่าด้วยทางด้านอื่นที่ปัจจุบันมีออกมามาก ๆ อย่างเช่นสมมุติการเดินหุ่นอย่างนี้ ถ้าซ่อน
 เข้ามาในประมวลกฎหมายอาญาอีกซึ่งกระเทือนคนส่วนรวมอีกก็จะต้องมาตีความกัน และ
 เป็นโอกาสให้หน่วยงานต่าง ๆ เช่น ตำรวจ อัยการต่าง ๆ ก็อาจจะไปเลือกปฏิบัติได้
 เพราะฉะนั้นฉันเห็นกระผมก็เห็นด้วยว่าในหลักการและเหตุผลซึ่งเคยรับเกี่ยวกับเรื่องแรงงาน
 เรื่องเด็กแล้วเรามาเป็นทาส แต่พอในตัวกฎหมายผูกกันไปอีก เรื่องหนึ่งเป็นเรื่องบางไป
 จางไป เสร็จแล้วมานั้นหนักเอาดรงนี้ ถ้ากระทำผิดเป็นการกระทำต่อเด็กอาชญาไม่เกิน
 ๑๕ ปี ต้องวางโทษจำคุกเท่านั้นเท่านั้น เอาเสียหนักเลย และก็ยิ่งกว่านั้นเป็นอันตรา
 แก้ภายหลังและจิตใจ สิวหัส หรือถึงแก่ความตายอะไรต่าง ๆ ดัดรับถ้าไปเขียนในกฎหมาย
 เฉพาะเรื่องอันนั้นได้ความชัดเจนว่าตรงตามเป้าหมายเลย แต่ร่างหน้าเหมือนกับ
 ประทานโทษชนิดรับ ที่เขาร้องกันก่อน ๆ ลา มะลิลา มาแต่ใบอ่อนก็มาเป็นอะไรอย่างนั้น
 เริ่มต้นมาเป็นอย่างนั้น กระผมก็ท้อใจไม่ค่อยถูกเหมือนกัน เพราะฉะนั้นอันนี้ก็กลายเป็น
 อย่างนั้นไปเลยไม่รู้ว่าจะไรกันแน่ เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็กราบเรียนว่าก็ขอความกรุณา
 กระผมเกรงว่าเดี๋ยวก็จะมา ๓ วาระ พวกเราก็ตั้งตัวไม่ติด เพราะว่าถ้าเริ่มต้นตะหนิง ๆ
 แล้ว ประเดี๋ยวออกก็เลื่อนไป พวกเราก็จะผลอกรับมาไปก็ตัว ชอบพระคุณรับ
 ประชานวุฒิสภา : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงไหมครับ
 นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ไม่มีครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีกก็ถือว่าปิดการอภิปราย
ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยกับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย กรุณาสมมุติขึ้นครับ

(มีสมาชิกรายมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกรายมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นชอบด้วย
การมาธิการครับ เชิญคุณหญิงนันทกา

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพคะ ดิฉัน
คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ ขอประทานเสนอให้ส่งร่างให้คณะกรรมการ
การปกครองพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรายมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ไม่มีผู้เห็นเป็นเอกฉันท์นะครับ
เพราะฉะนั้นส่งกรมการปกครองแปรญัตติก่อนครับ

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ๕ วันค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ๕ วันนะครับ เชิญอาจารย์ธรรมบุญ

นายธรรมบุญ รัตพล : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ไม่อยากจะคัดค้าน
เพราะรู้สึกแล้วว่า ขอประทานโทษที่เลือนาม คุณหญิงนันทกาเสนออีกคงต้องมันบด (Back)
พอสมควรแล้ว ก็คงจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้เรื่อง ๕ วัน แต่กระผมขอทราบเรื่องหาวิธี
นิดเดียวเท่านั้นเองว่า ทางคุณหญิงนันทกาจะพิจารณาได้ไหมครับ เพราะเวลานี้กฎหมายเข้า
หลายฉบับเหลือเกิน กระผมรู้สึกว่าการปฏิวัติ ๕ วันเห็นชัดเจนแล้วและโดยเฉพาอันนี้กระผม
กราบเรียนเมื่อคืนแล้วว่าโดยหลักการที่เราจับหลักการไป แต่เนื้อหากฎหมายไปคณะ
เรื่อง พันละวันพันละเกวี่งจะแปรญัตติให้เข้าไม่ใช่ง่าย ๆ เลย กระผมก็กราบเรียนตรง ๆ
ออกจะหาวิธีว่าจะขอเป็น ๗ วันได้ไหมครับ เพราะว่าต้องแปรญัตติให้เสร็จวันทั้งหมด
เพราะว่าวันจันทร์ อังคาร พุธ กระผมไม่กล้าไปต่างจังหวัดหมดเขตไปเลย หมดวันนี้
๘ โมงครึ่ง

ประธานวุฒิสภา : ต่อรอง ๒ วันเท่านั้นหรือ

นายชราภรณ์ ลัดพลี : ๒ วันพอลกลับมาเมื่อผมหาใจอยู่ก็ทำไม่ได้ไม่เป็นไรครับ แต่
ถ้า ๕ วันหากความว่าต้อง ๕ โมงครึ่งวันนี้ ไม่ไหวกว่าจะเสร็จ เดี่ยว ๑๖.๒๕ นาฬิกา
กระหมกั๋ต่ายแล้ว ขอต่อรองนัดหนึ่งได้ไหมครับเห็นแก่ประโยชน์ร่วมกัน

คุณหญิงนันทกา สุประภาตะนันท์ : ดิฉันไม่ขัดข้อง

นายชราภรณ์ ลัดพลี : เป็นเพราะคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองด้วยครับ ๗ วัน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่ประชุมกำหนดให้มีการแปรญัตติ
ภายใน ๗ วัน

ต่อไป ๖.๓ ร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

ตลท

สำเนา

ที่ สฟ ๐๐๐๘/๓๕๕๕๐

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนคู่งทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมฉบับบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๘๐

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขด้วยการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

มารุต หนุนาค

(ศาสตราจารย์ มารุต หนุนาค)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำรับ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาคือไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม

๒๕๓๖

ไพศิษฐ์ นีพัฒน์กุล
(ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ นีพัฒน์กุล)
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

LIRT

จัดหางานด้วย และเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือแก่การจ้างงาน สมควรควบคุมสถานทดสอบฝีมือและ
 การดำเนินการทดสอบฝีมือไว้เป็นการเฉพาะ นอกจากนี้เพื่อเป็นการป้องกันการหลีกเลี่ยง
 กฎหมายโดยการนำลูกจ้างไปทำงานในต่างประเทศ จึงสมควรมีบทบัญญัติควบคุมการส่ง
 ลูกจ้างไปฝึกงานนั้นไว้ อีกทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการคืนหลักประกัน และการ
 ส่งเงินกับการได้รับประโยชน์จากกองทุนและอัตราภาษีให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง
 ตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๓๓๘

ประธานวุฒิสภา : วุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม
๒๕๓๖ เหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๙ วัน ใช้ท่านเลขาธิการครับ

นายพันต์ อารยะสิทธิ์ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

“สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ทั้งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘
ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันพุธที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อ
พิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๓๖ (สมัยสามัญ
ครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบและให้เสนอต่อวุฒิสภา
เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวสภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม

๒๕๓๖

วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๖

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

หลักการ

๑. แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๘ มาตรา ๑๘ วรรคสอง มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๙ ตรี มาตรา ๕๙ จัตวา มาตรา ๕๙ เบญจ มาตรา ๕๙ ฉ มาตรา ๕๙ ลีลา มาตรา ๕๙ อัฐ มาตรา ๕๙ นว มาตรา ๕๙ มาตรา ๕๙ ทวิ มาตรา ๕๙ ทวิ มาตรา ๕๙ (๒) มาตรา ๕๙ (๓) มาตรา ๖๑ ทวิ มาตรา ๖๑ ตรี มาตรา ๖๑ จัตวา มาตรา ๖๑ เบญจ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๗๓ ทวิ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๘ ตรี มาตรา ๗๘ ทวิ มาตรา ๗๘ ตรี มาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ เพื่อให้เหมาะสมและเป็นธรรมยิ่งขึ้น

๒. แก้ไขเพิ่มเติม (๒) และเพิ่ม (๑๑) ในอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘ ยังมีบทบัญญัติหลายเรื่องไม่เหมาะสมทำให้มีการหลีกเลี่ยงกฎหมายด้วยวิธีการต่าง ๆ และยังไม่อาจให้ความคุ้มครองคนหางานได้อย่างเพียงพอ จึงสมควรปรับปรุงใหม่โดยให้การจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาการจัดหางานและคุ้มครองคนหางานขึ้น เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและเสนอแนวทางการพัฒนาระบบจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน และสมควรให้ความคุ้มครองคนหางานเพิ่มขึ้นโดยให้รวมไปถึงการไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ

ตามที่กำหนดไว้ในสัญญาจัดหางานด้วย และเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือแก่ทางจ้างงาน สัมค
หาญความสามัคคีต่อกันและเคารพค่าเบ็ญการทดสอบฝีมือไว้เป็นเคารพเฉพาะ นอกจากรับ
เป็นการมีอภัยแก่การหักเคื่องกฎหมายโทษการนำลูกจ้างไปทำงานในต่างประเทศ จึง
สมควรมีบทบัญญัติควบคุมการส่งลูกจ้างไปฝึกงานดังนี้ อีกทั้งสมควรปรับปรุงบทบัญญัติ
เกี่ยวกับการคืนหลักประกัน และการส่งเงินแก่การได้รับประโยชน์จากกองทุนและอัตราโทษ
ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้"

ประธานวุฒิสภา : เพ็ญคุณวิชัยศรี

นายวิชัย โภสุวรรณจินดา : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพกระผม

วิชัย โภสุวรรณจินดา ท่านประธานครับ กระผมสนับสนุนในการแก้ไขพระราชบัญญัติ
จัดหางานและคุ้มครองคนหางาน ซึ่งได้เสนอเข้ามาสู่ที่ประชุมวุฒิสภาในวันนี้ แต่ก็เป็น
ที่ประหลาดใจว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะเสนอโดยกระทรวงแรงงานและ

สวัสดิการสังคม แต่ปรากฏว่าท่านรัฐมนตรีที่มาท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย คงจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับตั้งแต่เรื่องนี้อยู่ในสังกัดของกระทรวงมหาดไทย

ท่านประธานครับ ในเรื่องของกาจัดหางานและคุ้มครองคนหางานนี้กระผมผลากจะให้
ชักสิ่งเกิดว่า ในท้องถิ่นเรื่องของการจัดหางานของเราแบ่งออกเป็น ๓ ด้านคือ
ด้านหนึ่งในการจัดหางานในประเทศ อีกด้านหนึ่งเป็นการจัดหางานต่างประเทศกระผม
มองเห็นว่ากระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมของเรานั้นค่อนข้างจะไม่ค่อยได้ให้ความ
สนใจกับการจัดหางานในประเทศเท่าไรนัก ส่วนในผู้มักจะไปสนใจกับการจัดหางาน

ต่างประเทศเวลาที่มีการออกข่าวกันมาว่าคนงานไทยไปล่ามกทุกที่สากลอยู่ที่ชายุดีอาระเบีย
ลิเบีย ลูที่ประเทศอื่น ๆ ก็มักจะ เป็นแรงงานไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ กระผมผลาก

จะให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจกับแรงงานที่ทำงานอยู่ในประเทศด้วย โดยเฉพะอย่างนี้
เรามีกฎหมาย ทั้งในกฎหมายนี้ก็มีกติกากฎว่ารัฐบาลนั้น จะต้องจัดตั้งสำนักงาน

จัดหางานให้กับคนงานโดยไม่มีคมูลค่า ที่มีการกฎหมายกำหนดว่า จะต้องจัดตั้งสำนักงาน
จัดหางานขึ้นโดยไม่มีคมูลค่าก็กล่าสเป็นภาวะของรัฐบาลที่จะต้องจัด ทั้งเท่าที่กระผมได้

คิดต่อเกี่ยวกับมาที่ปรากฏว่าสำนักงานจัดหางานของรัฐบาลแห่งนี้มีจำนวนเสียคือข้างนอก
ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องก็ไม่สมบูรณ์ เช่น ถ้าอยากจะทราบตัวเลขว่าในขณะ
สำนักงานจัดหางานที่มีอยู่ในประเทศทั้งหมดทั้งของรัฐบาลและของเอกชนได้จัดหางานให้กับ

คนงานทั้งหมดไปแล้วในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ จนกระทั่งถึงวันนั้นคน ก็จะไม่มีความ มีคนมาสมัครงานทั้งหมดก็คน ได้ค่าจ้างเท่าไร ข้อมูลที่ได้ก็จะ เป็นเพียงข้อมูลที่มาจากสำนักงานจัดหางานของรัฐบาล ไม่สามารถจะ ได้ข้อมูลของสำนักงานจัดหางานเอกชนได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะถามลึกลงไปถึงบอกว่า ประเทศไทยเรามีคนว่างงานอยู่กี่คนจะหาไม่ได้เลย คนที่ทำงานอยู่ขณะนี้ข้อมูลที่ได้จะ มาจากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติบ้าง จากสภาพพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติบ้าง แต่กระทรวงแรงงานของเรา^{นี้}ยังขาดแคลนข้อมูลต่าง ๆ ในเรื่องเหล่านี้ ซึ่งน่าจะ ได้มีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้มีความสะดวก ให้มีความทันสมัยมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดตั้งสำนักงานจัดหางานในประเทศ ภาระผมอยากให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจและพยายามให้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๓ - ๔ เดือนข้างหน้า เราจะต้องประสบกับปัญหาการอพยพแรงงานในชนบทเข้ามาสู่กรุงเทพฯ เข้ามาสู่เมืองใหญ่ ๆ ซึ่งจะ เป็นแหล่งจ้างงานที่สำคัญ เพราะฉะนั้นคนเหล่านั้นเมื่อไม่สามารถจะมีน้ำท่าทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้งก็จะต้องหางานทำในเมือง ซึ่งเมื่ออพยพเข้ามา ก็จะประสบกับปัญหาการถูกหลอกลวงจากสำนักงานจัดหางานทั้งเถื่อน และไม่เถื่อน ซึ่งรัฐบาลไม่สามารถจะ เข้าไปควบคุม ไม่สามารถจะ เข้าไปให้การคุ้มครองคนได้ เท่าที่มีการประกาศว่าจะให้คนไปคอรัปชั่นที่หัวลำโพงบ้าง ที่ตลาดหมอชิตบ้างในที่สุดแล้วก็ไม่สามารถจะทำได้อีกต่างมีประสิทธิภาพเต็มที่ คนที่ถูกหลอกลวงก็ไปถูกหลอกลวงอยู่ข้างสำนักงานจัดหางานของทางราชการนั่นเอง ที่นี้จะทำอย่างไรจะ เพิ่มประสิทธิภาพของสำนักงานจัดหางานนี้ให้มากขึ้น เพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่เพื่อจะได้สามารถรองรับกับการอพยพแรงงานมากขึ้น อันนี้ภาระผมอยากให้รัฐบาลได้ให้ความสนใจและให้ความสำคัญในเรื่องนี้อาจจะมีการ เก็บค่าธรรมเนียมบ้างในการจัดหางาน ภาระผมเองก็ไม่ขัดข้องด้วยซ้ำไป แต่อยากให้เพิ่มประสิทธิภาพ และอยากให้ลดบทบาทของเอกชนที่จะเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะว่าเอกชนเมื่อเข้ามาเกี่ยวข้องมากขึ้นเท่าไรก็จะมีปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ การถูกหลอกลวง การได้งานที่ไม่ตรงกับสัญญาไว้ ได้ค่าจ้างที่ต่ำกว่าค่าจ้างอื่นค่า แล้วการบังคับขู่เข็ญให้คนงานทำผิดกฎหมายแรงงาน นั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ

ที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างประเทศผมอยากให้รัฐบาลนั้นสนใจว่าจะทำอย่างไรจะลดอัตราค่าขนานหน้าที่คนงานไทยจะต้องจ่ายไป เมื่อจะต้องไปทำงานต่างประเทศ การทำงานในต่างประเทศนั้นคนงานไทยอยากไปมากเพราะว่าเราทำได้ได้นั้นจะมากกว่าการทำงานในประเทศไทยไม่ต่ำกว่า ๕ เท่าตัวอยู่เมืองไทยอาจจะได้ค่าจ้าง

เดือนหนึ่งประมาณ ๕,๐๐๐ บาท แต่ถ้าไปทำงานที่ สิงคโปร์ ทำงานที่ไต้หวัน ทำงานที่
ฮ่องกง อาจจะกลายเป็น ๑๓,๐๐๐ บาท ๑๕,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นนอกจากจะไปทำ แต่
ปรากฏว่าสำนักงานจัดหางานที่ส่งคนงานไปทำงานต่างประเทศนั้นส่วนใหญ่จะเป็นสำนักงาน
จัดหางานของเอกชนแล้วก็มี การเรียกค่าขนส่งหน้าเงินค่าที่กฎหมายกำหนด เช่น กฎหมาย
ขณะนี้กำหนดว่าไม่เกิน ๓๖,๐๐๐ บาท แต่จริง ๆ แล้วคนงานอาจจะต้องเสียมากกว่านั้นถึง
๓ เท่า เช่น เสีย ๙๐,๐๐๐ บาท ถึง ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่
รัฐบาลเองจะเข้าไปช่วยเหลือก็ทำไม่ได้ เพราะว่าไปปล่อยให้เอกชนนั้นเข้ามาผูกพันมาก
มากในการส่งคนงานไปทำงานต่างประเทศ แล้วกระหม่อมถึงกับได้ทราบมาว่าคนที่อยู่ใน
รัฐบาลเองหลายคนนั้นเกี่ยวข้อทำให้ปัญหาเรื่องนี้กลายมาเป็นวิวัฒนาการ เป็นงูกินหาง
เพราะก็ไม่ได้ แก้ไปก็ถึงเจอปัญหาว่าคนของเราเองเข้าไปเกี่ยวข้อง คนที่ไปทำงาน
ในต่างประเทศก็กลายเป็นผู้รับภาระ จะไปก็ต้องเอาที่นำไปจ้างลงธนาคาร ข้าราชการ
หลายร้อยคนเพื่อจะเอาเงินมาขายเป็นค่านายหน้า แล้วเอาจริงเข้าไต้หวันแค่ครึ่งปีใหม่
ครึ่งปี ได้เงินครึ่งปีจากคนมาแต่กรุงเทพฯ แล้วก็นั่งรถทัวร์กลับนครพนม คือไม่ได้
ไปไหน ไปทำงานต่างประเทศพอเดินทางไปถึงต่างประเทศแล้วปรากฏว่าไปงานไม่ตรงกับ
ที่สัญญาไว้ สัญญาว่ามานี้จะได้เงินเดือน ๑๓,๕๐๐ บาท แต่จริง ๆ เข้าได้แค่ ๘,๐๐๐ บาท
บ้าง ๙,๐๐๐ บาท บ้าง ถ้าจะได้ ๑๓,๐๐๐ บาท นั้นต้องทำงานล่วงเวลา ต้องทำงาน
ในวันหยุด จะต้องทำอย่างอื่นไม่ยอมหยุด ไม่ยอมป่วย ไม่ยอมลาเลย ซึ่งกลายเป็นปัญหา
ของคนงาน เกิดความเคียดแค้นเมื่อจะต้องไปทำงานในต่างประเทศเพราะฉะนั้นกระหม่อมอยาก
จะเสนอว่ารัฐบาลน่าจะจัดตั้งสำนักงานจัดหางานที่เป็นของรัฐบาล ซึ่งอาจจะเป็น
รัฐวิสาหกิจหรือเป็นบริษัท เปิดโอกาสให้คนงานไทยที่อยากจะไปทำงานต่างประเทศได้มี
ทางเลือก แทนที่จะต้องไปพึ่งเอกชนฝ่ายเดียวก็มาไว้บริษัทจัดหางานของรัฐบาลเองก็ได้
ทำนรัฐมนตรีอาจจะเข้าไปควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดมากขึ้น แล้วก็เปิดโอกาสให้คนงานนั้นได้
รู้ว่า วิธีการไปทำงานต่างประเทศที่ถูกต้อง เสียค่านายหน้าในอัตราที่กฎหมายกำหนดนั้น
จะทำอย่างไร ซึ่งจะเป็นโอกาสที่ทำให้สำนักงานจัดหางานของเอกชนนั้นเอาเปรียบคนงาน
ได้น้อยลง ในกฎหมายฉบับนี้คือจุดอ่อนหนึ่งที่เป็นควรเพิ่มสถานฝึกฝีมือ เป็นดาวทดสอบฝีมือ
ของคนงานที่ไปทำงานต่างประเทศซึ่งกระหม่อมว่าเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ เพราะว่า
แทนที่รัฐบาลจะมาควบคุมดูแลเฉพาะสถานฝึกฝีมือของรัฐบาลเอง ซึ่งทำไม่ได้เต็มที่อยู่แล้ว
ก็เปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามามีส่วนรับผิดชอบด้วย แต่กระหม่อมอยากเสนอว่าถ้าที่คนงาน

จะไปทำงานในต่างประเทศนั้นเฉพาะฝีมือช่างเดียวไม่พอ ควรจะต้องมีความรู้ในเรื่องอื่นด้วย อย่างเช่น คนงานที่ไปทำงานในประเทศใดทีวันมักจะมีปัญหา เรื่องภาษา เพราะว่าที่นั่นเขาไม่ได้ใช้ภาษาไทยแล้วภาษาอังกฤษก็ใช้น้อยมาก อาจจะต้องใช้ภาษาจีนและจะคิดงู้เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณี รู้ภาษาพื้นฐานในการสั่งการ รู้ถึงนิสัยใจคอของคนในประเทศนั้น คนที่จะเป็นนายจ้างของเรา เพื่อจะได้สามารถทำงานกับเขาได้ ได้รู้สภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นที่นั่นแม้กระทั่งคนงานที่ไปเป็นผู้ช่วยแม่บ้านที่ฮ่องกง คนงานที่ไปทำงานในประเทศสิงคโปร์ก็ควรจะต้องมีความรู้ในเรื่องภาษาด้วย รู้เรื่องขนบธรรมเนียมประเพณีด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมอยากจะให้รัฐบาลนั้นได้พยายามที่จะเปิดช่องทางให้คนงานเหล่านี้ได้มีการพัฒนาตัวเองมากขึ้น และซึ่งไปก่อนหน้านี้ปัญหาที่ได้พบก็คือ ปัญหาที่คนงานเอบังจะถูกนายจ้างในต่างประเทศเอาเปรียบ เพราะเวลานายจ้างไทยไปทำงานในต่างประเทศ พอไปพบนายจ้าง นายจ้างรีบเข้าโรงงาน นายจ้างจะเก็บพาสปอร์ตของคนงานไทยไว้ คนงานไทยจะหนีก็หนีไม่ได้แม้ว่าจะไม่พอใจ ออากจะกลับบ้านก็กลับไม่ได้ ตกลงอยู่จนกระทั่งครบสัญญา ในที่สุดก็ต้องหนีจากนายจ้างไปทำงานเป็นคนงานที่ผิดกฎหมาย จะขอเลิกสัญญาจากนายจ้างพาสปอร์ตก็ไม่ได้คืน เวลาที่ถูกลูกจ้างเอาเปรียบ ถูกลูกจ้างคิดค่าจ้างถูกลูกจ้างลงโทษโดยอาศัยระเบียบวินัยซึ่งนายจ้างกำหนดขึ้นเอง คนงานก็อยู่ในฐานะที่เสียเปรียบ จนกระทั่งมีการเสนอว่าน่าจะให้สำนักงานจัดหางานของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเป็นผู้เก็บพาสปอร์ตของคนงานไทยไว้ เวลาที่เกิดปัญหาข้อขัดแย้งขึ้นมา สำนักงานจัดหางานของเราจะได้เข้าไปมีส่วนดูแลคนงานไทยให้สัมพันธ์กับผู้แทนรัฐบาลไทยในต่างประเทศ แต่ก็มาคิดปัญหาอยู่ที่ว่า สำนักงานแรงงานไทยในต่างประเทศนั้นมักจะมีบุคลากรน้อย อย่างบางแห่งก็มีเจ้าหน้าที่เป็นข้าราชการอยู่ ๓ คนที่เหลือก็เป็นลูกจ้างประจำ ซึ่งก็เป็นคนที่ทำความสะดวกสำนักงานบ้าง คนขับรถบ้าง เป็นล่าม บ้าง ซึ่งน่าจะดูแลในส่วนนี้ให้มีเจ้าหน้าที่มากขึ้น เพราะอย่าลืมว่าคนงานไทยซึ่งไปทำงานในประเทศต่าง ๆ นั้น แต่ละปี ๆ ได้ส่งเงินกลับประเทศไทยเป็นจำนวนหลายหมื่นล้านบาท แล้วก็เป็นคนซึ่งช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ลดปัญหาการว่างงานในประเทศ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้น่าจะได้พิจารณาเพิ่มกำลังของเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น

และเรื่องสุดท้ายท่านประธานครับ กองทุนที่เราได้จัดตั้งขึ้นนั้น เป็นการเก็บเงินจากบริษัทจัดหางาน ซึ่งส่งคนงานไปทำงานในต่างประเทศ แต่การนำเงินกองทุนไปใช้ประโยชน์นี้ กระผมยังเห็นว่ามิใช่ว่าก็ต่ออยู่มาก น่าจะเปิดโอกาสให้กองทุนนี้มีส่วน

เข้าไปช่วยเหลือคนงานไทยซึ่งไปทำงานต่างประเทศด้วย ภาวะผมก็เคยถามเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมการจัดหางานว่า เวลาที่คนงานไทยไปทำงานในต่างประเทศ ถ้าไม่ได้ผ่านการส่งของบริษัทจัดหางาน เช่น ไปทำงานเอง ซึ่งแน่นอนก็จะมีบริษัทจัดหางานมาจ่ายเงินสมทบให้กองทุน แต่คนเหล่านั้นกลับไปตกกระกำลำบาก เช่น อาจจะถูกดึงไปสภามหาวิทยาลัยไปทำงานในประเทศญี่ปุ่น ถึงเวลาถูกเขากวาดจับเข้ามาจะกลับบ้านก็กลับไม่ได้ ทำลายข้าว รัฐบาลไทยก็ช่วยเหลือไม่ได้ จะบอกว่ามีช่วยเหลือไปใช้เงินของกรมประชาสัมพันธ์ว่าหาเงินช่วยเหลือประชาชนอยู่นิดหน่อย ซึ่งก็ไม่พอที่จะมาช่วยเหลือก็ต้องให้ญาติพี่น้องมาจ่ายเงินค่าเครื่องบินกลับมาก่อน กลับมาเมืองไทยแล้วต้องมาจ่ายเงินผ่อนส่งให้กับราชการ ภาวะผมก็ถามว่า แล้วเงินกองทุนของคนงานไทยไปทำงานต่างประเทศ มีเงินอยู่ตั้งหลายร้อยล้านบาททำไมไม่เอามาใช้ เขาก็บอกว่า อันนี้เป็นคนละส่วน ถ้าจะไปช่วยเหลืออย่างนี้ก็ต้องขอประมาณใหม่จากทางราชการ และภาวะผมได้ทราบว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้ขอเงินจากส่วนนี้งบประมาณ เพื่อจะไปใช้ช่วยเหลือคนงานไทยซึ่งไปตกกระกำลำบากอยู่ตามประเทศต่าง ๆ แต่ก็ไม่ได้มีการอนุมัติเพราะฉะนั้นกองทุนซึ่งเรามีอยู่นั้น ถ้าจะนำมาใช้ประโยชน์ช่วยเหลือคนงานไทยซึ่งไปทำงานในประเทศต่าง ๆ แล้วเกิดปัญหาให้เขาได้มีโอกาสเดินทางกลับประเทศ ได้มีโอกาสที่จะไปได้รับหลักประกันว่า เมื่อเกิดอุบัติเหตุบาดเจ็บสาหัส มีความขัดแย้งเกิดขึ้นก็ยังสามารถดูแลจากรัฐบาลให้สัมพันธ์กับประชาชนคนไทย ภาวะผมว่าน่าจะเป็นวิธีการอื่นหนึ่งที่จะทำให้รัฐบาลนั้น ได้รับทราบ เชื้อติดและยอมรับจากคนงานไทยในประเทศต่าง ๆ มากขึ้น แล้วเราก็ก็น่าจะเจอปัญหาคนงานไทยมักจะโจมตีว่า รัฐมนตรีก็มาเยี่ยมผม ผมก็บอกข้อร้องเรียนไปหลายครั้งหลายหนแล้วรัฐมนตรีก็รับปาก แต่กลับไปประเทศไทยที่ไรก็ไม่มาอะไรที่ฉันเสียก็ เพราะฉะนั้นในโอกาสที่กฎหมายฉบับนี้ได้เข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ภาวะผมอาจจะฝากประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคลังซึ่งทำนารัฐมนตรี ซึ่งท่านอาจจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ในชั้นกรรมาธิการด้วยจะได้มีโอกาสพิจารณาต่าง ๆ เหล่านี้ไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย แล้วก็เห็นหลักประกันสำหรับผู้ใช้แรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นครับ ขอพบคุณ

ประธานวุฒิสภา : เชิญรับท่านรัฐมนตรี

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ภาวะผม สุทัศน์ เงินหมื่น รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยขออนุญาตเรียน

ท่านสมาชิกวุฒิสภา ที่กรุณาให้ความสนใจได้ เสนอแนะหลายประการเกี่ยวกับเรื่องกฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่ได้มีการร่างและใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๘ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาไม่ได้เกิดมีปัญหาต่าง ๆ นานา ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนหางาน มีการเอาโรคเอาเปรียบ มีการหลอกลวงต่าง ๆ นานา การแก้โรคกฎหมายฉบับนี้ ในร่างที่เสนอต่อท่านผู้มิได้เกิดในวันนั้น เป็นแนวทางหนึ่งที่รัฐบาลพยายามที่จะป้องกันกาหลอกลวงคนหางาน รวมทั้งเป็นการแก้ปัญหาหลายปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มิได้เกิดพิจารณาเสนอแนะต่อรัฐบาลในการอภิปรายเมื่อสักครู่หนึ่ง เหตุที่กระผมได้มาชี้แจงก็เพราะเป็นเรื่องต่อเนื่อง เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ได้ เสนอตั้งแต่สมัยที่กระผมรับผิดชอบในส่วนของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ซึ่งได้มีความต่อเนื่องมาจึงได้มาเป็นผู้นำกรบเรื้อนท่านสมาชิกวุฒิสภาในวันนี้ สำหรับข้อ เสนอแนะในเรื่องเกี่ยวกับกองทุนนั้น กระผมขอกราบเรียนว่า ถ้าหากคนหางานทำงานต่างประเทศและมีปัญหาเกิดขึ้น ถ้าไปทำงานต่างประเทศโดยผ่านการพิจารณาของกรมพัฒนาฝีมือแรงงานเดิมหรือกรจัดการหางานปัจจุบันก็จะสามารถได้รับการคุ้มครองมีการเบิกค่าใช้จ่ายจากกองทุนได้ แต่กรณีที่มีปัญหา อาทิเช่น หญิงบางประเภทที่ไปทำงานต่างประเทศ นั้นเป็นการลักลอบไปไม่สามารถที่จะใช้เงินจากกองทุนได้ แต่รัฐบาลก็ไม่ได้เงินลงในส่วนนั้น ได้จัดหาเงินส่วนอื่นจากกระทรวงการต่างประเทศและกรมประชาสัมพันธ์เพื่อเป็นการช่วยเหลือ สำหรับผู้ที่ตกธรรณภัยมาก่อนนั้นกระผมขอกราบเรียนว่าข้อ เสนอแนะหลายประการที่ท่านสมาชิกได้พิจารณา เรือนต่อท่านประธาน เมื่อสักครู่หนึ่งเป็นข้อที่ปรากฏในการพหุขามแก้ไข โดยออกกฎหมายฉบับนี้มา และเป็นข้อที่ทางรัฐบาลจะรับไปปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการในหน้าที่ที่เกี่ยวข้องครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้ว ผมจะขอลดจากที่ประชุม นะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณาข้อมือขึ้นครับ (มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่)

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุศครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย (ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ กรรมาธิการครับ ท่านรัฐมนตรี นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ท่านประธาน ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๗ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดจะขัดข้องไหมครับ

คตค

(ไม่มีสมาชิกขาดคอง)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ก็ถือว่าส่งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๗ ท่านจะครบ ทางคณะรัฐมนตรีจะส่งลี้ก่่านครบ เชิญ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาล
เสนอลำจนวน ๑๓ ท่าน ดังมีรายนามต่อไปนี้ครีก ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นางนันทน์
ธีระวิทย์ ๓. นายชัยภักดิ์ ศิริรัฐคำจ ๔. นายปรีชญาทวี ตะเวทีกุล ๕. นายเสริมศักดิ์
การุญ ๖. นายวิษณุ เครือจางม ๗. นางคัมพร จุฑมานนท์ ๘. นายสินโชค เทรือบุตรกุล
๙. นายสนิท จักจางค์ ๑๐. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์เสวนต์ ๑๑. นายจิจิตร พิภนคม
๑๒. นายชานินทร์ ใจสมุทร ๑๓. นายคลิติศักดิ์ กุลวงศ์

ประธานวุฒิสภา : เพืู่ก่่านสมาชิกเสนอ เชิญคณะรัฐมนตรี

นายวีระ ปิตรชาติ : คณะผม นายวีระ ปิตรชาติ ประธานคณะกรรมการ
การแรงงานและสวัสดิการสังคม วุฒิสภา ขอเสนอชื่อกรรมการฝ่ายสมาชิกวุฒิสภา
จำนวน ๑๘ ท่านครีก ๑ นายวีระ ปิตรชาติ ๒. นายพานิชย์ เจริญเฒ่า ๓. นายเอกชัย
เอกพญาภมล ๔. นายวิชัย โภสุวรรณจินดา ๕. นายไพศรินทร์ นิพิฒนกุล ๖. พลเอก วันทีศ
เรืองตระกูล ๗. นายเกษม ทรจค์เคร์ ๘. นายโชคพิท อิกษรนนท์ ๙. นายสรวง
อิกษรานุเคราะห้ ๑๐. พลเอก สิทธิ จิรโรจจน์ ๑๑. นายพาสง อิศรเสนา ๓ อชชช
๑๒. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี ๑๓. นายวิฑูรย์ ภัทรเลาหะ ๑๔. นายพิภพิต ศิริพันธ์
ขอผู้รับรองครีก

(มีสมาชิกขมกมีขึ้นรับชอง)

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองกูกัดคอง มีท่านผู้ใดจะเสนอท่านลี้ก่่าใหม่ครีก

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่ากรรมาธิการมีตามรายชื่อที่ได้เสนอไว้ เชิญ
ท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นายพนิต อารณะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดทวงงานและคัมครลงคนหางาน (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . .
จำนวน ๑๗ ท่าน ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นางนันทน์ ธีระวิทย์ ๓. นายชัยภักดิ์
ศิริรัฐคำจ ๔. นายปรีชญาทวี ตะเวทีกุล ๕. นายเสริมศักดิ์ การุญ ๖. นายวิษณุ
เครือจางม ๗. นางคัมพร จุฑมานนท์ ๘. นายสินโชค เทรือบุตรกุล ๙. นายสนิท

จันทรวงศ์ ๑๐. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศักดิ์ ๑๑. นายชจิตร ชัยนิคม ๑๒. นายชานินทร์
ใจสมุทร ๑๓. นายอติศักดิ์ กุลวงศ์ ๑๔. นายเกษม ธรรม์เดช ๑๕. นายโชคชัย
อักษรนันท์ ๑๖. นายบัณฑิต ศิวพันธ์ุ ๑๗. พลเรือเอก ประวิทย์ ปาลศรี ๑๘. นายพานิชย์
เจริญเฝ้า ๑๙. นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ๒๐. นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
๒๑. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล ๒๒. นายวิชัย โภสุวรรณจินดา ๒๓. นายวิฑูรย์
ภัทรเลาหะ ๒๔. นายวีระ ปิตร์ชาติ ๒๕. นายสว่าง อักษรานูเคราะห์ ๒๖. พลเอก สิทธิ
จิรโรจน์ และ ๒๗. นายเอกชัย เอกหาญกมล

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านรัฐมนตรีกำหนดการแปรญัตติครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพครับ กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นข้อข้างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นข้อข้างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มีก็ถือว่าประชุมกำหนดให้มีงานแปรญัตติภายใน ๕ วัน
ต่อไประเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

๗.๑ คณะกรรมาธิการการบริหารและการยุติธรรม ขอขยาสเวลาพิจารณา
ศึกษาเรื่ององค์กรณีจันฉัยในคดีปกครองออกไปอีก ๑๕๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๖

๓๘๘

ที่ ๒๐๔๓/๒๕๓๖

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน ปท ๑๐๓๐๐

๔ ธันวาคม ๒๕๓๖

เรื่อง ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖ (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ได้ลงมติมอบหมายให้คณะกรรมการการกบวิพารและการยุติธรรม พิจารณาศึกษาเรื่ององค์การวินิจฉัยในคดีปกครอง โดยกำหนดเวลาพิจารณาศึกษา ๑๕๐ วัน และอนุมัติให้ดำเนินกิจการนอกสมัยประชุมได้ชั่วคราว นั้น

เนื่องจากระยะเวลาการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๓๗ ซึ่งคณะกรรมการกบวิพารยังไม่สามารถพิจารณาศึกษาให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ ด้วยเหตุที่คณะกรรมการต้องรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องใช้ระยะเวลาพิจารณาศึกษาพอสมควร ดังนั้น คณะกรรมการกบวิพารจึงขอขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วัน ตามนี้ขอแจ้งถึงบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ ๑๖

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดอนุญาตให้ขยายเวลาพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวออกไปอีก ๑๕๐ วันด้วย

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมจะมีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตให้ขยายเวลาออกไปอีก ๑๘๐ วัน
ท่านสมาชิกครับด้วยสมัยประชุมจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๓๖ เพื่อ
ประโยชน์ในการดำเนินการของคณะกรรมการมาธิการทุกคณะ ที่ยังไม่ได้ทอดำเนินกิจการ
นอกสมัยประชุม รวมทั้งคณะกรรมการวิสามัญที่ได้ตั้งขึ้นในวันนั้นด้วย ผมจะขออนุญาตจาก
ที่ประชุมเพื่ออนุญาตให้คณะกรรมการมาธิการทุกคณะดังกล่าว สามารถทำงานนอกสมัยประชุมได้
ครับ จะมีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาต ต่อไปขอเชิญท่านสมาชิกโปรด
ยืนขึ้นรับทราบพระบรมราชโองการ

(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ)

ประธานวุฒิสภา : ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นายพนิต อารยะศิริ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

"พระบรมราชโองการ

พระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๓๖

(พระปรมาภิไธย) กุมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

เป็นปีที่ ๘๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

Legislative Institutional Repository of Thailand

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

๑๘๖

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๓๖ ในวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๓๖ นั้น บัดนี้ จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมในวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ สมควรจะปิดประชุมได้แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๓๓ และมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา ปิดประชุมรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี"

ประชาชนผู้พิสดาย : ขอขอบคุณ เทิดทูน วันที่หมดระเบียบวาระแล้วผมขอ
ขอพระคุณทุกท่านที่ได้กรุณาว่าร่วมทำงานกับมาด้วยดีครับ วันที่ผมขอปิดประชุมครับขอ
ขอพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ตรวจงานการประชุม

อรสา เจียมเจริญ	สุภาภรณ์ มาลีฮักดี
ละไม ปี่แก้ว	ทิพรัตน์ แก้วสุขโข
สมบัติ ช่างกระแสน์	สรุทธา ปลื้มถนอม
ศุภลักษณ์ โอภาสพินิจ	ศรัญญา ศตะภัก
วิมล แจ็งอัครณะ	มธุรี แก่นสาร
อุฬเฮาว่า มีสมเพิ่ม	ภาวนา กักฉัตรทัน
สุชาดา ภมระราภา	ศิริลักษณ์ แซ่ตั้ง
อนงค์ งานเลิศ	ดวงทิพย์ หามะลิ
รุจิรา เนตรบุตร	

คณะกรรมการตรวจรายงานการประเมิน และพิจารณาเปิดเขตรายงานการประเมิน

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	พลอากาศเอก กฤษ เดชะดุรงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลเอก วิษณุ เรื่องทรงกลด รองประธาน คนที่ ๑	
๓.	พลเอก ประสิทธิ์ สารฤทธิ รองประธาน คนที่ ๒	
๔.	นายไพฑูริย์ พิพัฒน์กุล เลขาธิการคณะกรรมการ	
๕.	นายเผ่าเทพ อภการนิตโกบุตร รองเลขาธิการคณะกรรมการ	
๖.	พลเรือโท เกษมศักดิ์ ชวงหมวด	
๗.	พลตรี สุรเดช สมทัศน์	
๘.	พลเรือตรี ประสาน จันทร์ดี	
๙.	พลโท ปรีชา ไธสงเสริม	
๑๐.	พลตรี หงษ์ จินะวิจยวณะ	
๑๑.	พลโท ชนสือ ชูรัตนันท์	
๑๒.	พลเอก ไพโรจน์ จันทร์อิริ	
๑๓.	ศาสตราจารย์ สันทวงค์ ๓ อรรถา	
๑๔.	พลตรี สมศักดิ์ นสงจันทร์โอษฐ์	
๑๕.	พลเรือเอก สันทร กวาทศ	
๑๖.	พลอากาศเอก สุวิทย์ จงกลดิ	
๑๗.	พลเรือโท สุวัฒน์ รัตนพุก	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

สภาวิจัยและพัฒนารายการประเมิน

ที่ตั้ง: ๖/๒๕๖๓ (๖/๒๕๖๓) (๖/๒๕๖๓)

วันที่: ๖/๒๕๖๓ (๖/๒๕๖๓) (๖/๒๕๖๓)

LIRT